

భక్తి జనమంతా వళియను

SIND. 432

శ్రీగురి వేదమః.

MADRAS.

భక్తజనముక్తావళియను

సన్మరు సంకీర్తనలు.

—*(*)—

ఇది,

శ్రీమత్కృష్ణానా శ్రీశంకరప్రభు లచలగురునిచే
రచియింపబడి

పోకల - శేషచలమునాయనివారిచే
సరిచూడబడి

మాధవరాజు, వేంకటప్పారావు

మాదికాడ, సూర్యారావు

ఈ నిజభక్తులచే కూర్చింపబడి
రాగతాళములతోడ

చెన్నపురి.

వె, నా, జూన్లీముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపించి ప్రచురింపంబడియె,

మొదటికూర్పు - ౧౦౦౦ కాపీలు.

౧౮౯౨ సం॥ నవంబరు నెల

రిజిస్టరు కాపీరైట్.

Registered Copy Right.

Price Rupee One.

దీనివెల ౧ రూపాయ.

అ వ తా రిక.

అ చ ల గు రు ప ర ం ప రా.

శ్రీమదఖండ సచ్చిదానందాతీత అచలపరిపూర్ణులైన
 శ్రీనిజగురు సార్వభౌములైన శ్రీధరస్వాములవారును॥౧॥
 శ్రీధరస్వాముల వారి ప్రియశిష్య రత్నమగు-అచలబోధ
 గ్రంథ స్థాపనాచార్యులగు శ్రీమద్రామమడగు శివరామ
 దీక్షితులవారును ॥ ౨ ॥ శ్రీశివరామదీక్షితులవారిప్రియ
 శిష్యుడగు శ్రీమత్కంబాలూకు అప్పారావు మంత్రివా
 రును ॥ ౩ ॥ శ్రీఅప్పారావు మంత్రివారి ప్రియ శిష్యుడగు,
 శ్రీమత్పరశురామ సీతారామ స్వాములవారును ॥ ౪ ॥
 శ్రీసీతారామ స్వాములవారి ప్రియశిష్యుడగు శ్రీమద్భా
 గవత కృష్ణదేశిక స్వాములవారును ॥ ౫ ॥ శ్రీకృష్ణదేశిక
 స్వాములవారి ప్రియశిష్యరత్నమగు శ్రీమత్ప్రేమానా శంకర
 దేశికప్రభు స్వాములవారును॥ ౬॥ శ్రీశంకర దేశికప్రభు
 స్వాములవారికి ప్రియశిష్యులైన,

౧, మాధవరాజు, వెంకటప్పారావు,

౨, మాదిరాజు, సూర్యారావు,

ఈదానానదాసులు నిజగురుబోధలైన యచలమార్గ
 మును ముముక్షు జనులకందరికిందెల్లమిగ జెలియనటుల
 అమృకూర్పించి ప్రకటింపఁబడియె.

ప్రకటన.

భక్తి, వైరాగ్య, యోగ, జ్ఞాన, జ్ఞానాతీతులైన
ముముక్షు జనులకును, మోక్షోపేక్షగల సుజనులకును,
అష్టాదశకరముగ హరికథా ప్రసంగము సేయుభక్తులకును,
మిగుల శ్రేష్ఠకరములైన గ్రంథముల వివరము.

శుద్ధనిర్గుణతత్వ కందార్థ దరువులును-పద్యములును-పూజావిధానములుగల గ్రంథము.	వెల.	పొన్నేజి.
నుజ్ఞానదీపమను గురుగీత - ౨౭౪ - శ్లోకాలు, తీకాతాత్పర్యములతోడ	3-0-0	0-1-6
భద్రాద్రిరామశతకం-విశదముతోడ	1-8-0	0-1-0
భక్తిజనముకావళియను-సన్మరు సంకీర్తనలు	0-2-0	0-0-6
భక్తిజకృతనిజ గురుప్రసంగము	1-0-0	0-1-
శ్రీనిజగురువ్యాసయమను అచలగ్రంథము.	1-0-0	0-1-

ఈరిజన్మగ్రంథములు దిక్క-౯-హైదరాబాదురెయి
లోపేష్టేషన్కు సమీపమునవుండే నాంపల్లెయను గ్రామములో
మ-రా-రా-త్రీ, ఫీట్జానా, శ్రీశంకర దేశికప్రభు
అచలగురువులవారికి వ్రాశి తెప్పించుకోవచ్చును,

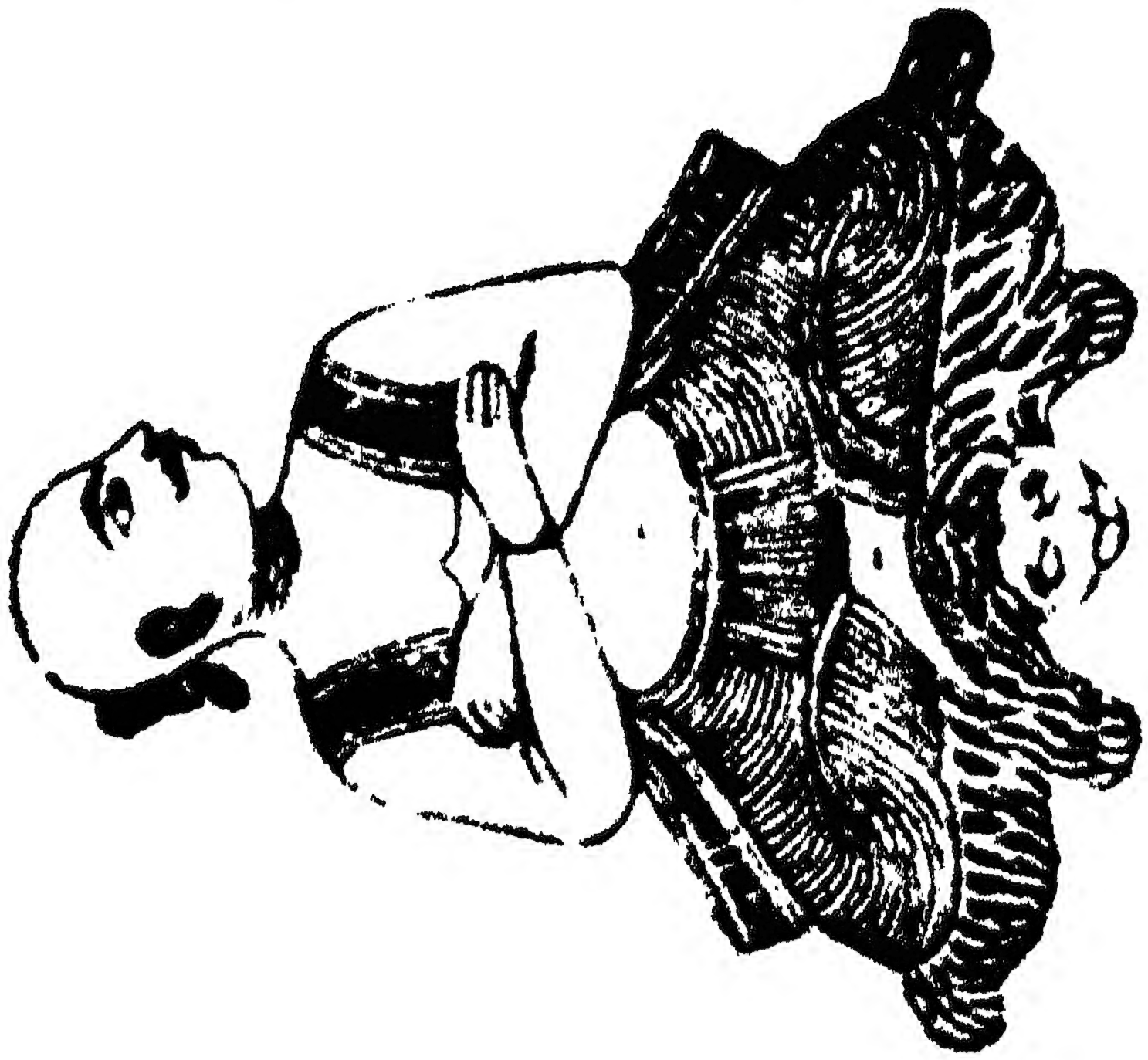
౧, మాధవరాజు, వెంకిటప్పారావు, ములాజం

రైటరు టప్పాఖానా సర్కారు ఆలి.

౨, మాదిరాజు, సూర్యారావు, సరుదప్తరు జమీ

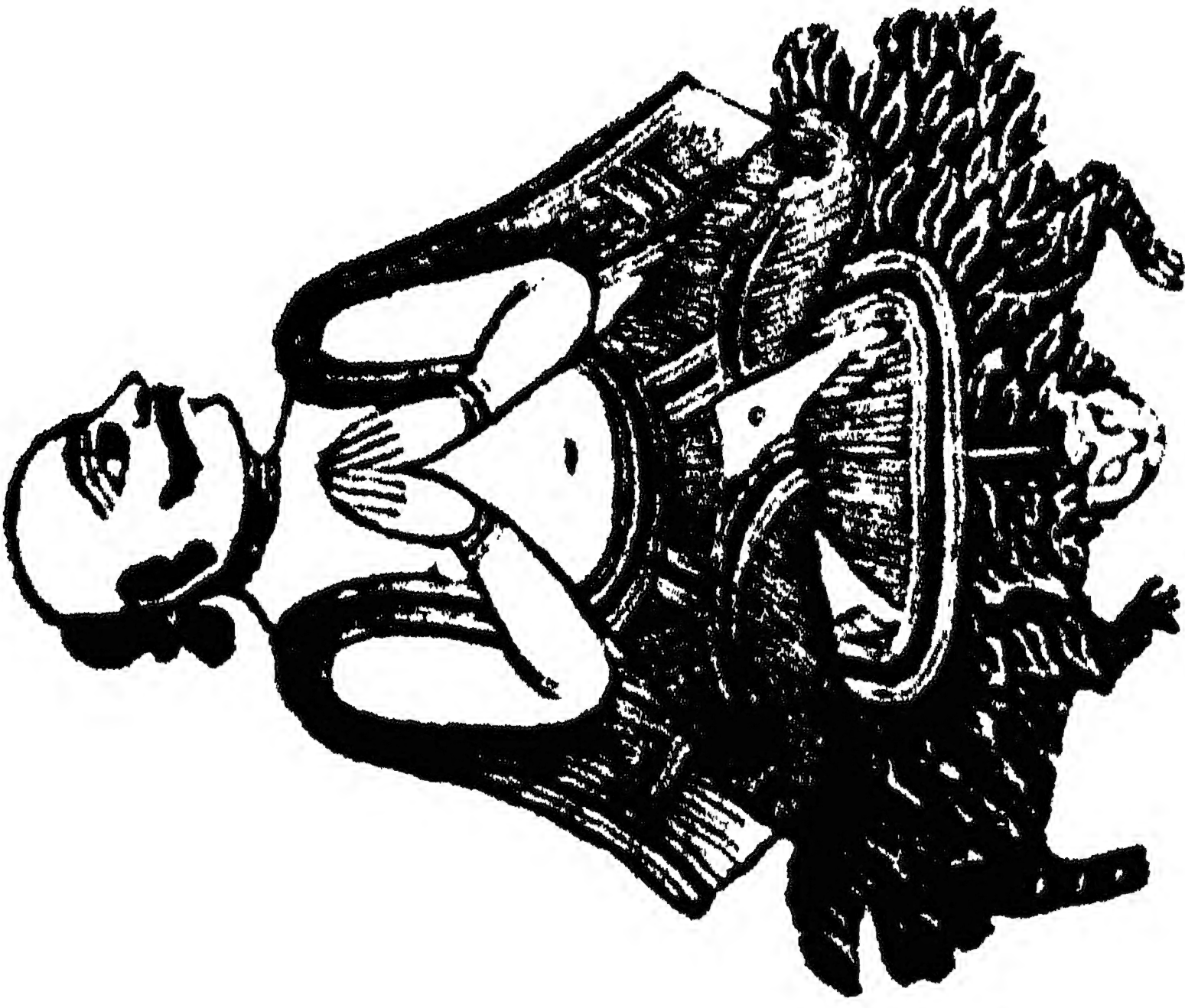
య్యతు, రికాబువగైరా దీవాని, సర్కారు

ఆలి నైజాంస్.

ప్రియశిష్యుడు.

మాది కాజు - సూర్యారావు,

ప్రియశిష్యుడు.

మాధవరాజు - వేంకటప్పారావు.

అచలగురుడు.

శ్రీలక్ష్మణశ్రీశంకరప్రభు,

శ్రీకృష్ణ దేశిక ప్రభుసమర్థ

గ్రంథకర్తలు.

౧. మాధవరాజు వెంకటప్పారావు, పురఫ్-పరిపూర్ణ
జ్ఞానానందు, రైటర్ టప్పాఖానేక - చింతిరల్, జిలేషహరె
వరంగల్, సాబక్, యిలాకెనై జాంస్.

౨. మాదిరాజుసూర్యారావు, పురఫ్, సంపూర్ణబోధా
నందు, సర్దప్తురు, జమియ్యతురికాబు, దీవాని, సర్కారే
ఆలిసిరస్తే, విరల్ ప్రషాదు నై జాంస్.

గ్రంథ నిర్వాహకులు.

౧. పోకల-శేషాచలమునాయనివారు, పురఫ్-అష్టతను
నిరసనానందం, మద్రాస్.

గ్రంథపోషకసభ.

౧. నందికందిశిర్డయ్యగారు, పురఫ్-నిజానందంసా||నం
దికంది, జిలేమేదకు, తా-కల్పకూర్.

౨. గుంటూరుసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు, పురఫ్-పర
మానందంసా, రాచపూడి.

౩. చంచలం - మాణిక్యగారు. సా||ఫీలుఖానా, యి
లాకె, హైదరాబాద్.

౪. రాయరావు హనుమంతరావుగారు, పట్ వారిసా
కోనాపూర్, జిలేమేదకు.

౧. గంగాభిషేక - కాంగోపాల్ జీగారు, సేటుసా||శికిం
ద్రాబాద్ జనల్ బజారు.

౬. ఈశ్వరబావాగారు, సా|| దౌలత్ ఆబాద్ తా||
హతునూరా-మురీదు మాణిక్యప్రభుమహారాజు హుము
నాబాద్.

2. కామరాజుగడ్డ శంకరరావు, నవీరేదీవానిశంకర
రావు, మొతమిద్ సరా-రెఆలీనై జాంస్, హైదరాబాద్,
ఉపద్రవ్యనభ.

౩. సుద్దపల్లి-వెంకటప్పయ్య, గోపాలకృష్ణదాస్ గారు,
పురఫ్-యోగవై రాగ్యానందం సా || చేబ్రోల్ డిస్ట్రిక్టు
గోదావరి.

౪. గౌరరాజు లక్ష్మీపతిరావుగారు, పురఫ్-స్వచ్ఛప్రకా
శానందం, దేశపాండ్వా పాపన్న పేట, తా|| టేకుమహల్
జిలే, మెదక్.

3. రామస్థు సుబ్రహ్మణ్యంహరిదాస్ గారు, పురఫ్-శాం
తానందం, సా|| నా దేండ్ల - తా|| నర్సారావుపేట, కృష్ణా
డిస్ట్రిక్టు.

౪. భాగవతుల కాశీనాథం సిద్ధాంతిగారు, సా|| ముని
పల్లె-గోదావరి డిస్ట్రిక్టు.

౫. డబ్బిలిపురం - వెంకటరాజయ్యగారు, పురఫ్-నిశ్చ
కానందు, సా || హైదరాబాద్, డక్కన్.

౬. వారధి - బలరామయ్యగారు, పురఫ్- దేవతా
నందు, సా || పురానాపూల్ - హైదరాబాద్ డక్కన్.

చందాదారులసభ.

౧. దేచిపతి-నరసింహస్వామిజలనారు, సా || చేరియాల్ జిలేషహారువరంగ్.

౨. మాదిరాజు- శేషగిరిరావు సర్దార్ ప్రభుకుషీద్ జా, బహదూరు.

౩. ఫీలుఖానా-లక్ష్మారావుగారు, సా || హైదరాబాదు, బేగంపేట.

౪. మల్లార్జున-రాజయ్యగారుసభాపతి, తా - చేరియాల్, జిలేషహారువరంగల్ - క || కడవెరుగు.

౫. దేచిపతి-రాజమ్మలల్లుడయిన- మల్లార్జున లకివ మయ్యసభాపతిగారు, క - చేరియాల్ జిలే, షహారువరంగల్.

౬. కడవెరుగు-జోగయ్యజోహశ్యి, సా - కడవెరుగు

౭. బోనాల-రాజయ్యగారు, సా-శిర్డీపేట.

౮. వెంకటరావుపటువారిసా-మాదిరెడ్డిపల్లి.

౯. గట్టా-హనుమంతరావు, సా - మరుమాముల

౧౦. పరశు-చలమయ్యగారు, సా-మనిపల్లె.

౧౧ ఆదిరాజు-సీతారాంరావు-వకీల్, ద-దువ్వంసా-నందలూరు, హాలుమొకాంటిబుజల్ గంజు.

౧౨. ఫీల్ఖానా- రాంరావు, పటువారిసా - జేగంపేట యిలాకె, నవారిబు వెకాదుల్ ముగ్గాహుకుగు

౧. గంగాభిషేకజీ - రాంగోపాల్ జీగారు, సేటుసా||శికిం
ద్రాబాద్ జనల్ బజారు.

౬. ఈశ్వరబావాగారు, సా|| దౌలత్ ఆబాద్ తా||
హతునూరా-మురీదు మాణిక్యప్రభుమహారాజు హుము
నాబాద్.

౭. కామరాజుగడ్డ శంకరరావు, నవీరేదీవానిశంకర
రావు, మొతమిద్ సరా-రెఆలీనై జాంస్, హైదరాబాద్,
ఉపద్రష్టనభ.

౮. సుద్దపల్లి - వెంకటప్పయ్య, గోపాలకృష్ణదాస్ గారు,
వురఫ్-యోగవై రాగ్యానందం సా || చేబ్రోల్ డిస్ట్రిక్టు
గోదావరి.

౯. గౌర్రాజు లక్ష్మీపతిరావుగారు, వురఫ్-స్వచ్ఛప్రకా
శానందం, దేశపాండ్వా పాపన్న పేట, తా|| టేకుమహల్
జిలే, మెదక్.

౩. రామస్థు సుబ్రహ్మణ్యంవారిదాస్ గారు, వురఫ్-శాం
తానందం, సా|| నా దేండ్ల - తా|| నర్సారావుపేట, కృష్ణా
డిస్ట్రిక్టు.

౪. భాగవతుల కాశీనాథం సిద్ధాంతిగారు, సా|| ముని
పల్లె-గోదావరి డిస్ట్రిక్టు.

౫. డబ్బిలిపురం - వెంకటరాజయ్యగారు. వురఫ్-నిశ్చ
కానందు, సా || హైదరాబాద్, డక్కన్.

౬. వారధి - బలరామయ్యగారు, వురఫ్- దేవతా
నందు, సా || పురానాపూల్ - హైదరాబాద్ డక్కన్.

చందాదారులసభ.

౧. దేచిపతి-నరసింహస్వామిజలనాడు, సా || చేరియాల్ జలేషహారువరంగ్.

౨. మాదిరాజు- శేషగిరిరావు సోద ప్రభుభుషిద్ జా, బహదూరు.

౩. ఫీలుఖానా-లక్ష్మారావుగారు, సా || హైదరాబాదు, బేగంపేట.

౪. మల్లార్జున-రాజయ్యగారుసభాపతి, తా - చేరియాల్, జలేషహారువరంగల్ - క || కడవెరుగు.

౫. దేచిపతి-రాజమ్మలల్లుడయిన- మల్లార్జున లకివ మయ్యసభాపతిగారు, క - చేరియాల్ జలే, షహారువరంగల్.

౬. కడవెరుగు-జోగయ్యజోహశ్యి, సా - కడవెరుగు

౭. జోనాల-రాజయ్యగారు, సా-శిర్డీపేట.

౮. వెంకటరావుపటువారిసా-మాదిరెడ్డిపల్లి.

౯. గట్టా-హనుమంతరావు, సా - మరుమాముల

౧౦. పరశు-చలమయ్యగారు, సా-మనిపల్లె.

౧౧. ఆదిరాజు-సీతారాంరావు-వకీల్, ద-దువ్వంసా-నందలూరు, హలుమొకాంబుజల్ గంజు.

౧౨. ఫీల్దానా- రాంరావు, పటువారిసా - జేగంపేట యిలాకె, నవ్వాబువెకారుల్ వుంరాబహదూరు.

౧౩. కొల్తూరు - బాలకిషణరావు, దేశపాండ్యావదేశ
ముఖు, సా - కొల్తూరు.

౧౪. రావికోటి - లక్ష్మారావుపటువారి, సా - పెంబర్తి.

౧౫. వెనుకదాసుల - నర్సయ్యగారికుమార్డు లక్ష్మీనగ్న
య్యగారు, సా - వడ్డెక్కొత్తపల్లి, తా - సూర్యాపేట.

౧౬. గౌర్రాజు - విఠల్ రావు, దేశపాండ్యా, పాపన్న పే
టు తా - తేకుమహల్.

౧౭. జొల్తాబాద - జగంన్నాథరావు, కొమారుడు నాగే
శ్వరరావు, సా - కృ - రే - జంపని.

౧౮. భర్తిపూడి - వెంకటప్పయ్యగారు, సా - చేబ్రో
లు, కృష్ణాడిస్టిక్టు.

౧౯. దేచిరాజు - హనుమంతరావుపంతులు, సా - చే
బ్రోలు, కృష్ణాడిస్టిక్టు.

౨౦. ప్రగడపాటి - రామారావు, దేశపాండ్యా, తా -
మధురజిల్లా, వహరెవరంగల్.

౨౧. పాలపర్తి - తిరుమల్ రావు పంతులుగారికుమా
రుడు రామరావు, మున్షీ, జమియ్యత్ రికాబ్, దీవాని
సర్కార్ రేఆలీనై జాంస్, శిరస్తి - విఠల్ ప్రషాద్, శిరస్తిదారు.

౨౨. లంక్కా ఆనంతకిషణరావు, సా || మ || ము
బారక్ పుర, తా || కల్పగూరుజిలెమెదకు.

౨౩. కల్పగూరు - వెంకటన్నపంతులు పటువార్
మ - కల్పగూరువంగయిరా, జిలేమెదకు.

౨౪. పచ్చిపులుసు - కిషా రావు, సా॥ హరిబావులీహ
యిద్రాబాద్.

౨౫. బల్ రాం రెడ్డి మొకద్దంక॥ నంగ్గా రెడ్డిజిలెమెదకు

౨౬, వీరబొయ్లు బాలయ్య, ములాజింసర్కారునై
బాంసు, సాక్షీకార్యాన.

౨౭. మొగడంపల్లి చెతన్యం, సా॥ బేగంపేట.

౨౮. లింగ్గానారాయణసా॥ బేగంపేట.

౨౯. లింగరామకృష్ణయ్యసాక్షి బేగంపేట.

౩౦. చివుకు, లక్ష్మీనారాయణగారు, సా - చేబ్రోలు
డిస్ట్రిక్టు.

౩౧. అల్లుారుసుబ్బారావుగారుపటువారిసా - మేడిపల్లి.

౩౨. మాశెట్టియల్లయ్య మహబ్బ తాలూకుదార్
వ తాహూద్దార్, దౌల్తాబాద్.

౩౩. జంన్నానారాయణ, సాహుసా - వుందాబజార్, యి-
సరఫూన్ హైదరాబాదు.

౩౪. యిరుకుల్ల, పెదరాజన్న, సాహుసా - అకుబజార్
బజార్, యి-హైదరాబాద్.

౩౫. తాటికొండ మలహారావు, మహాసబ్ఖజానే.
సరఫూన్, హుజూరు, పునూరు, సా - అకుబజార్ బజార్

౩౬. తాటికొండ లక్ష్మయ్యసాహుసా - శికింద్రాబాదు.

౩౭. పద్మారామయ్యసాహుసా॥ వుందాబజారు, హైద
రాబాద్.

35. యేలమిదేవయ్యసాహుసా॥పచ్చభావి, హయిద
రాబాద్,

36. కొంమ్మలంత్తయ్యసాహుసా॥ ఊబలకేశవాపు
రంతా॥ చెరియాల్, జిలేషహరెవరంగల్.

37. యాంసానీ-గురుపాదంకుమాళ్లు శిద్దయ్య రామ
య్యసాహుసా॥ చెరియాల్, జిలేషహరెవరంగల్.

38. పులిగిళ్లసోమయ్యసాహుసా॥ రాజాపేటయి॥స
మస్తాక్, రాజారాబేశ్వరరావు బహదుర్.

39. నంగునూరు - వెంక్కయ్యగారి కొమారుడు-
హనుమంత్తుసా॥ రాజాపేట॥ డిటో.

40. మార్తివీరంన్నసాహుసా॥ రాజాపేట.

41. పుల్లూరు బుచ్చయ్యసాహు, ధడవాయిసా॥
రాజాపేట.

42. గంగిశెట్టిలక్ష్మీనారాయణ సాహు, వురఫ్ - ఘన
కార్యానందంసా॥ ఫీలుఖానా హైదరాబాద్.

43. సముద్రదాల రాఘవులు, సాహుసా॥ ఫీలుఖానా
హైదరాబాద్.

44. గుబ్బారంగయ్యసాహుసా॥ కొమారుడు, శ్రీ గారా
మయ్య, వురఫ్ - బుధజనానందంసా॥ ఫీలుఖానా, హైద
రాబాదు.

45. యాంసానినాగమల్లుసాహుసా॥ చెరియాల్ జిలే
షహరెవరంగల్.

౪౯. వంగవల్లి లింగయ్యసాహు-సాకిచేరియాల, జి
లేషహరెవరంగల్.

౫౦. మల్లెల దేవయ్య కొమారుడులక్ష్మయ్యసాహుసా॥
పోతలెడ్డిపల్లితా॥ చేరియాల.

౫౧. పెద్దిబుచ్చంన్నసాహుసా॥ కడవెరుగు

౫౨. పెద్దిరామన్నసాహుసా॥ కడవెర్లు. [కడవెరుగు.

౫౩. పెద్దిబాల్లింగం-కొమ్మమ్మయ్యసాహుసా॥ క

౫౪. గుండాపుల్లయ్యసాహుసా ॥ రామసాగరు, తా॥
చేరియాల [సాగరం.

౫౫. యాంసాని రాజమల్లయ్య సాహుసా ॥ రామ

౫౬. కొడితేల-వీరయ్యసాహుసా॥ పెంబర్తి.

౫౭. పబ్బా-రామయ్యసాహుసా॥ పెంబర్తి.

౫౮. మర్రి-హనుమంతు సాహుసా॥ పెంబర్తి.

౫౯. ఆకుల-శ్రీరాములుసాహుసా॥ పెంబర్తి.

౬౦. కాచం-రామయ్యసాహుసా॥ పెంబర్తి.

౬౧. చకినాల-వెంక్కయ్యసాహు॥ పెంబర్తి.

౬౨. గుముడవెల్లి-లక్ష్మీనరసింహుడు-శంకరయ్య
సాహుసా॥ వడ్డెకొత్తపల్లితా॥ సూర్యాపేట.

౬౩. గుముడవెల్లి-బుచ్చయ్యసాహుసా॥ వడ్డెకొత్తపల్లి
తా॥ సూర్యాపేట.

౬౪. గుముడవెల్లి-చక్రయ్యసా॥ డిటో.

౬౫. గుముడవెల్లి-లింగయ్యసా॥ డిటో.

౬౬. గుముడవెల్లి-రామన్నసా॥ డిటో.

౬౭. దొడ్డా-నస్సయ్యసా॥ డిటా.

౬౮. యీగా-జగ్గయ్యసా॥ డిటా.

౬౯. దిడ్డిగి-ముత్తయ్యసా॥ డిటా.

౭౦. గుముడవెల్లి-లక్ష్మీనర్ససాకీ॥-గొట్టిపర్తి.

౭౧. వెంన్నాకుల-సామయ్యసా ॥ ముత్తవరం.

౭౨. మల్లూరు=వెంకయ్యసా ॥ ముత్తనరం.

౭౩. నవిలిపురం-వెంకయ్యసా ॥ ముత్తవరం.

౭౪. నవిలిపురం-జగ్గయ్యసా ॥ డిటా.

౭౫. సాముపాటి-లింగయ్యసాధుగారు.

౭౬. కుంచపర్తి-గుర్వయ్యసాహుసా॥ బుగ్గయ్యపేట.
హలు నవాబుపేట.

౭౭. బచ్చ-సాపయ్యసాహుసా॥ నవాబుపేట. [పేట.

౭౮. గంగిశెట్టి-వెంకటజగ్గయ్యసాహుసా ॥ నవాబు

౭౯. నీలా-శిర్డయ్యసాహుసా ॥ నవాబుపేట.

౮౦. వుప్పల-వీరన్నసాహుసా॥ చొట్లమహారాజుగంజు.

౮౧. ముప్పారపు-రామన్నసాహుసా ॥ చొట్లమహారాజు గంజు. [గంజు.

౮౨. నరదా-శేఖరయ్యసాహుసా॥ చొట్లమహారాజు

౮౩. కలకుట్ల-శివరాంసా॥ చొట్లమహారాజుగంజు.

౮౪. చీలా-లక్ష్మయ్యసాహుసా॥ అకుబజాబజా.

౮౫. ధాత్రిక-బాలాజీ కుమారుడు-రాజు లింగయ్యసాహుసా॥ గుమ్మడదల-న-మేడిచలు.

౮౬. పులిగిల్ల-శివయ్యసాహుసా॥ పోచన్నపేట.

౮౭. అయితా-లింగన్న సాహుసా || పోచన్న పేట.

౮౮. బజ్జారిరాబున్న, సాహుసాకి || శికింద్రాబాదు
బార్తిపటాలం.

౮౯. బీరెల్లి-కాశీపతిసాహుసా || పోచన్న పేట.

౯౦. నూలమల్లయ్య, సాహుసా || పోచన్న పేట.

౯౧. కొల్లూరుశిద్దయ్య, సాహుసా || పోచన్న పేట.

౯౨. కంభంపాటి-రంగనాయకుల కుమారులు-ఉద
యాచలం. వెంకటరత్నయ్య, సాహుసా || శికింద్రాబాదు
జనెల్ బజారు.

౯౩. మోలక - విఠోబసాహుసా || ప్రోచన్న పేటు.

౯౪. కూడిశాలరామన్న సాహుసా || అకు బజాబ
జార్.

౯౫. గుండావెంకటన్న సాహుసా || రసూల్ గంజాయి
లాకఛావునీ.

౯౬. ముకా-రాజన్న సాహుసా || డబ్బిలిపురం.

౯౭. బచ్చువెంకన్న సాహుసా || తురుపుబజారు.

౯౮. రంగదాసుసా || కణతాల.

౯౯. చల్లూరునాగయ్య కవాయదు ఆమోజుసి టీపో
లీస్ రోహిలాగాయి || నై జాంస్.

౧౦౦. కొడాలినాగయ్యగారి కొమారుడు బుచ్చయ్య
గారునా || పెదరావూరుతా || రేపల్లె-డిస్ట్రిక్టు కృష్ణా.

౧౦౧. ఆ-శ్రీశీతారాము క్రేవలానందంసా || హైదరా
బాద్.

౧౦౨. చల్చిలింగ్గారెడ్డి దేశముఖునా॥ గౌరాయపల్లి
తా॥ చేరియాల్పురపు పూర్ణానందం.

౧౦౩. ఈ-వహాబ్ లెప్టనెంట్టు అజీటన్సా॥ ౫, దొరిజ
మెంట్టుజమియ్యతుబాకాయదాగో మామహిల్ నైజాంస్
పురఫ్ సరకానందం.

౧౦౪. వులియంవహాబ్ సూప్రండెంటు పోలీస్ ఆఫ్ జి
లేరాయచూరుయిలాకె నైజాంస్ పురఫ్ భావానందం.

౧౦౫. జె-యంగ్ శెకెకమాండింగ్ ౫-దొరిజమెం
ట్టుము॥ సర్సాలార్ జంగ్ బహదురు పురపుగానుశేవా
నందం.

౧౦౬. మిష్టర్ యంగ్ సూఫర్ వేజ్ జిలే మహబూ
బ్ నగరుయి లాకెనైజాంస్-సరసానందం.

౧౦౭. బాబ్బలిరామస్వామిసుబేదారు పురఫ్ ప్రేమా
నందంసా॥ మహబూబునగరు.

౧౦౮. బాలారాం - జమాదారుకో త్వాలిరాజాపే
టు= జాగీరుసమస్తా రాజా రాజేశ్వరరావు బహదురు.

౧౦౯. టీ-యస్-ధర్మయ్యనాయదు గారు మహాసబు
నీలగిరియిలాకె నైజాంస్

౧౧౦. టీ-యస్ - రామానుజయ్య నాయదు-డాక్టరు
సా॥ శికింద్రాబాదు

౧౧౧. కస్తూరిరామన్న సాహుసా॥ ఫీలుఖానా.

౧౧౨. గుంటూరునాగమ్మగారుసా॥ చేబ్రోలు.

౧౧౩. శ్యామలాంబ పురఫ్ చిదానందం.

౧౧౮. యం-యల్ - బాలయ్య ప్లేషమాప్టర్ జొ
నగాం-యి॥ నై జాంస్.

౧౧౯. తులారాంగారుసా॥ శికింద్రాబాద్.

౧౨౦. గుర్రమురామయ్య కొమార్డు శిద్దయ్యమొ॥
కొత్తాలిమొ॥ కడనెప్పుపోతిరెడ్డి పల్లిజలెషహరేవరంగల్.

౧౨౧. వయారాంజిగారుసా॥ రావులకొలు.

౧౨౨. ఇమ్మతలాల్ గారుసా॥ పీలుఖానా హైదరా
బాద్.

౧౨౩. పువ్వలలబ్బాయి నాయుడుగారు నార్తార్ కా
డు-డిస్ట్రిక్టుకొట్టకా ఫీస్టు సూప్రండెండు చిత్తూర్ మద్రాస్
ప్రెసిడెన్సీ.

౧౨౪. పగవాల వెంకటస్వామి నాయుడు గారు
స్కూలుమాస్టరు సాకిచిత్తూర్ డిటో.

౧౨౫. క-ముత్తస్వామిసా॥ చిత్తూర్ డిటో.

౧౨౬. దా-రామచంద్రారెడ్డిసా॥ చిత్తూర్ డిటో.

౧౨౭. కృష్ణారెడ్డిమొ॥ బేగంపేట వఫతేనగరంయి॥
హయిదరాబాద్.

౧౨౮. చల్లికృష్ణారెడ్డిమొ॥ మాలిసా॥ గౌరాయపల్లి
జిలెషహరేవరంగల్.

౧౨౯. వెంకటనర్సయ్య మొహరిరుకొత్తాలితా॥
పల్లిమూర్.

౧౩౦. వెంకటరాముకంట్రాక్టరుతా॥ రామాయం
పేటజిలేమెదకు.

౧౨౭. గొంగులూరుయల్లదాస్ సా॥ జోగీపేట

౧౨౮. మంగోలు కృష్ణదాస్ పురస్ భక్తజనానందం
సా॥ ఫీలుఖాన.

౧౨౯. మంగోలు వెంకటేశ్వరదాస్ - పురస్ విదేహ
నందంసా॥ ఫీలుఖాన.

౧౩౦. పుద్దెమర్రెరామారావు దేశ పాండ్యామాధాపూ
ర్ నగయిరా.

౧౩౧. వికల్ రాజయ్యసాధుసా॥ తుంష్టలపల్లి.

౧౩౨. గోగుల ఆగయ్యసా॥ సా॥ ఫీలుఖాన.

౧౩౩. పోలారామంన్నసా॥ ఫీలుఖాన.

౧౩౪. గుర్రంమల్లారెడ్డి సా॥ గొలకొండ.

౧౩౫. మూర్తి లక్ష్మయ్యకొమాడ్ మల్లయ్య సా॥
శిర్దిపేట.

౧౩౬. మూర్తిపాపయ్య సా॥ శిర్దిపేట.

౧౩౭. దుబ్బాక రంగయ్య సా॥ దుబ్బాక.

౧౩౮. దుబ్బాక. నర్సయ్య సా॥ అబుజల్ గంజ.

౧౩౯. కుందనగర్ అనంతాచారివరామాచారిగారు
సా॥ యాభోత్పురం.

౧౪౦. కాయదాలగూడెం రామయ్య సా॥ పైదా
బాడు.

౧౪౧. అయిలా పెదబాల్ లింగం సా॥ పెంబర్తి.

౧౪౨. అయిలా చినబాల్లింగం కొమాడ్ మల్లయ్య
సా॥ పెంబర్తి.

౧౪౩. అయిలా చంద్రయ్యకొమాడ్లు సుబ్బయ్య సా॥

పెంబర్తి.

౧౪౪. అయిలా నాగయ్య సా॥ పెంబర్తి.

౧౪౫. గొగ్గిరెడ్డి చినవెంకట పాపయ్య దేశముఖు-
మ-పెంబర్తి.

౧౪౬. లింగా లక్ష్మీనరసింహ్య రెడ్డి దేశముఖు సా॥
నిడిగొండ.

౧౪౭. సయ్యదు అమిరొద్దీ సాయబుశిరపైదారుసా॥
అహ్మల్ బులేఅతరాపు బల్తాసరఫ్ఖాన్.

౧౪౮. ఖత్తాల్ మహమ్మదుద ॥ అవల్ శిపాహీ
కొత్వాలితా॥ మేడిచక్.

౧౪౯. నక్కాషు రామయ్య ములాజం హుజూరు
పురూరు బగ్గీఖాన్.

౧౫౦. నక్కాష్ శివరాముపురఫ్-శంకర శేవానందం
ములాజం నవ్వాబు యకుబాలద్దోలా బహదురు సా॥
గొలిగూడెం.

౧౫౧. నక్కాషు లక్ష్మయ్య సా॥ ఫీలుఖాన్.

౧౫౨. నక్కాష్ రామదాస్ సా॥ గొలిగూడెం.

౧౫౩. నక్కాష్ నింబగిరి సా॥ ఫీలుఖాన్.

౧౫౪. ఫతునుమ్యగు॥ మొ॥ కొ॥ సా॥ కడవెరుగు.

౧౫౫. సంక్కలమద్దిరామన్న దారోగపూల్ బాగు
సమస్తా వనవిర్తి.

౧౫౬. మంగొలు పెదరంగన్న సా॥ ఫీలుఖాన్.

౧౫౭. శిరిగామస్తేశు సా॥ షకరుగంజ-యి॥ ప్రేతా
బాద్.

౧౫౮. యంమైబీరప్ప సా॥ జియ్యగూడెం.

౧౫౯. కలకొండ ఆగయ్యనిరఱుగుజార్సర్ సాలార్
జంగు బహాదురు హయిదరాబాదు.

౧౬౦. తట్టొజపుల్లయ్య సా॥ బందవరం.

౧౬౧. వెంక్కటరాముడు సా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౬౨. బొమ్మరాజన్న యాదవగొల్లసా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౬౩. మేరెమల్లయ్యవ-రాబున్న-సా॥ కడవెరెగు.

౧౬౪. రామన్నజర్గారు సా॥ జూకల్లు.

౧౬౫. అయ్యవారురామన్న సా॥ జూకల్లు.

౧౬౬. తమ్మళ్లబుచ్చన్న సా॥ గొలకొండ.

౧౬౭. తమ్మళ్లరాజన్న సా॥ పో-చన్నపేట.

౧౬౮. సొన్నాయిల ఆశాలుసా॥ చేరియాల్.

౧౬౯. నీలకంఠరాణిరాముడు సా॥ శిద్దిపేట.

౧౭౦. పెద్దికూచాలు సా॥ శిద్దిపేట.

౧౭౧. భట్టురామక్రిష్ణమ్మ సా॥ క్రిష్ణంపేట.

౧౭౨. చల్లిశీతాయిదేశముఖుని సా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౭౩. చల్లిరామాయిదేశముఖుని సా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౭౪. జై శీతారాంశివరాం సా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౭౫. పులిగిళ్లరాజమ్మ సా॥ పోచన్నపేట.

౧౭౬. కొల్లూరుశిర్డమ్మ సా॥ పోచన్నపేట.

౧౭౭. మెతుకుపాపమ్మవురఫ్-శ్రీకృష్ణాపణం సాహు
సా॥ ముస్తానీల్.

౧౭౮. రామినిలక్కమ్మ సా॥ ముస్తాల్.

౧౭౯. కలకుంటరాజమ్మవురఫ్ శీతమ్మసా॥ వీరన్న పేటు.

౧౮౦. జై నిబుచ్చివీరమ్మసా॥ సా॥ చేరియాల్

౧౮౧. నంగునూరుముంగమ్మవురఫ్ రాధమ్మసా॥ నమిలే.

౧౮౨. జై - మల్లమ్మసా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౮౩. కొడితాలవీరమ్మసా॥ గౌరాయపల్లె.

౧౮౪. వడ్లకొండమ్మసా॥ పోతురెడ్డివక.

౧౮౫. మంగలమల్లాయసా॥ రామసాగరం.

౧౮౬. నాయి-ఆలుసా॥ ఫీలుఖాన.

౧౮౭. చాకలవెంకుసా॥ కడనెర్లు.

౧౮౮. గోవిందరాంసాదుసా॥ డిటా.

౧౮౯. కసుబా - రామారావు దేశ పాండ్యా యిబు
రాహింపటా.

౧౯౦. పింగలి - నరసింహ్వారావు పటువారి పొచం
పల్లివగయిరా.

౧౯౧. అల్లూరు - వెంకటప్పారావు పటువారిసా॥
వ్యాపరాల.

౧౯౨. కామరాజుగడ్డ, మృత్యుంజయరావు, యిలా
కెడ పుర్ సదరుమహాసబు.

౧౯౩. చతుర్వేదముల, మాణిక్యరావు, యిలాకెడిటో.

౧౯౪. అల్లుూదుకిషరావు - పటువారిపులిమామిడి
సర్ప్ ఖాన్

౧౯౫. అల్లుూనరిశింగరావు.

౧౯౬. రామిరెడ్డిపెలుసా|| ఫీలుఖాన.

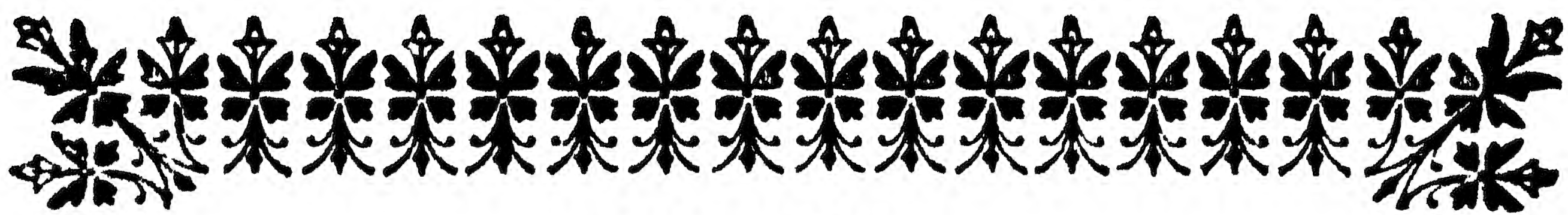
శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభుమహారాజాసహి
త శ్రీమత్ ఫీల్డానా శ్రీశంకరదేశిక ప్రభుమహారాజాకీర్తనై.
సకలసాధూసంతత మహారాజాంకీర్తనై.

విషయసూచిక.

విషయ.	పుట.	విషయ.	పుట.
౧. గణపతిని స్నేహితి	౧	౨౫. సంసార తేయేమాయ	౨౭
౨. వందేభారతి	౨	౨౬. జ్ఞానముంబెంచేరుగాని	౨౮
౩. గురుబ్రహ్మసద్గురురాయ	౩	౨౭. చూపుజూడు	౩౧
౪. రాధాకృష్ణాదయ	౩	౨౮. విడచి పెట్టినాహ	౩౨
౫. బదులాడనియుత్త	౪	౨౯. హిందుస్తానిగురుజిగు	౩౩
౬. గంగ నేనీవాడ	౪	౩౦. గురుపునుభిక్తా	౩౪
౭. ఎందుకోదయ	౫	౩౧. ఏమికాలమహిమ	౩౫
౮. కరివరదాయని	౬	౩౨. హిందుస్తానిమెరళమ్	౩౭
౯. కృష్ణాకృష్ణ	౭	౩౩. ,, చలోభయి	౩౮
౧౦. రారామొక్కెద	౮	౩౪. ,, కెంగపులతె	౩౯
౧౧. ఎంతనినుతింసురాఅనే	౩౫	౩౫. ,, సర్యార్	౪౨
సప్తహంకీర్తన.	౯	౩౬. ,, మగుదూరు	౪౩
౧౨. ప్రభుజీసుకపాయ	౧౧	౩౭. ,, మైగులము	౪౩
౧౩. గురురాజపాహి	౧౧	౩౮. ,, మజ్జిఅల్లాకి	౪౪
౧౪. శ్రీకృష్ణామీదయ	౧౨	౩౯. ,, ముష్కిలకుపార్కడ	౪౬
౧౫. నీలవర్ణనీడు	౧౪	౪౦. ,, జేబనెబంగలా	౪౬
౧౬. దయ్యమెందుకుబలెనె	౧౫	౪౧. ,, క్యామజాము	౪౭
౧౭. మరువారాదు	౧౭	౪౨. ,, ముషాన్కిజో	౪౮
౧౮. గురుచరణంబులు	౧౭	౪౩. ,, యేబోలనామ	౪౮
౧౯. వద్దురాతండ్రీవద్దురా	౧౯	౪౪. ,, కెంధందా	౪౯
౨౦. హిందుస్తాని, క్యా రేదిల్	౨౦	౪౫. ,, నవగ్యారపురి	౫౦
౨౧. శ్రీగురుతోటి	౨౧	౪౬. అమ్మరావమ్మ	౫౦
౨౨. తరమానేడాగురు	౨౨	౪౭. మహిషాసురమర్ధిని	౫౨
౨౩. గాంతిరహిత	౨౩	౪౮. రాధాకృష్ణులసమ్మినా	౫౩
౨౪. దేశికవర్ణులమాట	౨౪	౪౯. అంజనేయమమ్మగను	౫౪

విషయ.	పుట.	విషయ.	పుట.
౫౦. యేమిచిత్రమమ్మ	౫౬	౭౨. దీక్షితులవారిఅచలబోర్	౧౦౬
౫౧. రావెవోచెంచునడుచా	౫౭	౭౩. విశ్వోన్నతస్థితిప్రశ్న	౧౦౭
౫౨. అక్షయపాత్రకుపచ్చి	౫౮	యామకం	౧౦౮
౫౩. హరివానూలమమ్మ	౬౨	౭౪. హంససంచారచతు	౧౦౯
౫౪. కటకటామోసమాయె	౬౩	౭౫. దృష్ట్యశ్యవివేకచతు	౧౧౦
౫౫. జీవామేలుకోనాతంద్రీ	౬౪	౭౬. మహావాక్యవివరణప	౧౧౧
౫౬. అంగనలారమంగళము	౬౫	౭౭. ప్రణవార్థప్రకాశిక	౧౧౨
౫౭. రామకృష్ణశంకరా	౬౬	౭౮. పరిపూర్ణబోధావనా	౧౧౩
౫౮. జైదేవజైదే	౬౭	౭౯. ,, పట్నం	౧౧౪
౫౯. హెచ్చరిక, శ్రీరాధాకు	౭౦	౮౦. గురుశిష్యసంవాదము	౧౧౫
౬౦. లాలిశ్రీకృష్ణలాలి	౭౦	దేవీ	౧౧౬
౬౧. జోకృష్ణగురురంగ	౭౧	౮౧. బృహద్వాళిష్టబాణం	౧౧౭
౬౨. పండాపరమకుపో	౭౨	౮౨. అచలబోధాపట్నం	౧౧౮
౬౩. మజనదుర్జనసంవాదం	౭౩	౮౩. గురుశిష్యసంవాద	౧౧౯
౬౪. వతివతాధర్మం	౭౪	కామశం	౧౨౦
౬౫. మాయాస్వరూపనిర్ణ	౭౫	౮౪. కందార్పచతుష్కం	౧౨౧
౬౬. జ్ఞానేంద్రియపంచకం	౭౬	౮౫. గ్రంథకర్తలు	౧౨౨
౬౭. కిర్తంద్రియపంచకం	౭౭	౮౬. గ్రంథనిర్వాహకులు	౧౨౩
౬౮. భూతపంచకం	౭౮	౮౭. గ్రంథపోషకసభ	౧౨౪
౬౯. గుణత్రయం	౭౯	౮౮. ఉపద్రష్టసభ	౧౨౫
౭౦. ఈశ్వరదేహచతుష్టయం	౮౦	౮౯. చందాదారులు.	౧౨౬
౭౧. జీవదేహచతుష్టయం	౮౧	౯౦. విషయరూపిక	౧౨౭

శ్రీ సద్గుర వేదమః.

భక్తజనముక్తావళియను

సద్గురు సంకీర్తనలు.

శ్రీ మద్భాగవత

శ్రీకృష్ణ దేశికప్రభుసమగ్ధ.

శ్లో॥ శ్రీమత్కృష్ణుణ్ణికం మహాగుణనిధిం పూర్ణప్రభాభా
నురం । నిర్ద్వంద్వం నిరపేక్షకామమమలం నిస్సంగమా
ద్యం విభుం । నిత్యానందమయం నిరీహమతులం నిర్ముక్త
కర్తృదీకం । శ్రీకృష్ణాఖ్యగురుం భజేహమనిశం శ్రీచిత్తసం
తోషణం ॥

శ్రీకృష్ణ దేశికప్రభుమహారాజకృతై.

౧. నాటరాగం - ఆదితాళం.

పల్లవి.

గణపతినిన్నే నమ్మితి నమోస్తుతే॥గ॥

గణనాయకారారా । గౌరీకుమారా॥

అను పల్లవి.

భక్తిరాజభూషణపరిజనపోషణ ॥ గణపతినిన్నే నమ్మితి॥ న
మోస్తుతే గణపతినిన్నే నమ్మితి॥ కొనియాడిభాగవతకృష్ణ
రాయగురుడనుపగాజనిష్ఠానాశంకరుబ్రహ్మచే ॥ గణపతి॥

భక్తజనముక్తావళియను

స ర స్వ తి స్థ వ ం.

౨. హిందుస్తానిరాగం-ఏకతాళం.

పల్లవి.

వందేభారతివారిజభవసతి ||వందే||

అను పల్లవి.

ముందుగవేడితిముదముననామది ||వందే||

చ రణ ము లు.

కోరిభాగవతకృష్ణరాయగురు । వారియనుమతినా
వాక్కుననిలువవే ||వందే|| బిసయమానేత్రివిరానబ్రోవవె ।
శివముఖిస్థిల్లానశంకరవరదే ||వందే||

తే॥ శ్రీరమానాథనిన్నునే సన్నుతించి । భారతీశ్వరు
మదిలోనప్రస్తుతింతు । అంబికానాథువినుతింతుఅన్త్యలో
న । కోరిభజియింతుభాగవతకృష్ణగురుని ॥

మనాపుండరీకవరద.

౩. ఆనందభైరవి-ఆదితాళం.

పల్లవి.

గురుబ్రహ్మసద్గురురాయానా ।

ఖేరురాలకించవెప్రభురాయ ||గురు||

అను పల్లవి.

చరణశేవకుడనరమరశేయక ।

పరమపురుషననుసరగునబ్రోవవె ||గురు||

చ రణ ము లు.

యెఱుదోచలేడెరుకనువీడగ । కటాక్షించుభాగవత

కృష్ణనిజగురు ||గురు|| అంకరహితలోక స్తయిమాయ | భ
యంకరఘ్నినశంకరసన్నత ||గురు||

మనాపుండరీకవరదే - హరివిలే.

భ జ న.

భాగవతకృష్ణమహారాజజై జై
భాగవతకృష్ణమహారాజజై జై
శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభుమహారాజ్ఞి.

౪. కషాసురాగం - జల్వితాశం.

ప ల వి.

రాధాకృష్ణ - దయరాదానామీదా ||శ్రీ||

అ ను ప ల్ల వి.

నీనుపాదాబ్జములునమ్మలేదా
లోకాధార ||రాధాకృష్ణ||
చ ర న ము లు.

గానలోలభాగవతకృష్ణగురు | మానసనిలయా నిన్నే
నెరనమ్మితి ||రాధా||ప్రాకటముగనే - ప్రస్తుతించెదమనవి
చేకొనుఘ్నిన శంకరవందిత ||రాధాకృష్ణ||

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

గురుభీమసార్వభౌమా ।

భక్తకార్యకల్పద్రుమా ||గురు||

భక్తజనముక్తావళియను

పరిపూర్ణవిషయం.

౫. రాగం ఆనందభైరవి - అటతాళం.

పల్లవి.

బదులాడనియు శ్రీ-బయలేశాశ్వతమాయ ।

భావమభావమాయా ॥

అను పల్లవి.

కదలమెదలనిపరమా । పదమేయున్నదిగాని । చదల
రొదగానెదరుప్రణవముమొదటనేపదిలమైపోయెను ॥బ॥

చరణములు.

హాయిగాపరిపూర్ణమాయె నేనేమాయె । మాయనే
మాయజూడగమటుమాయమైపోయె ॥బదులాడని॥ కొలు
వై భాగవత కృష్ణరాయగురుడు । కలగనిఘ్రిల్లానశంకరుచి
లచిక్రియతెలిపినంతటనే ॥బదులా॥

భజన.

గురుమహారాజగురూజైజై పరబ్రహ్మసద్గురూ ॥

మనాసుండరీకవరద.

౬. రాగం మోహన అరితాళం.

భక్తివిషయం.

పల్లవి.

రంగనేనీవాడారారా । రక్షించుమాధావ ॥రంగ॥

అను పల్లవి.

బాలామేలరనేనీ । బాలుడసాండురంగా ॥

చ రణ ము లు.

కరిమకరిచేజిక్కి కావూమనంత్రాలో, లేచీ, పోయి! యే
లినదినిజమైతె || రంగ || పాంచాలిని వంచించగపట్టి వొ
లువాలూడ్చిగుంజా | గాంచీ, నిన్ను బిలచీనంత్రాలో బ్రోచీ
నావట || రంగ || భాగవతులకృష్ణా దేశిక | ప్రభురూపాము
బూని | ఫీలూఖానాశంకరుని నేలినావట || రంగ ||

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

రామకృష్ణావిరూపా | సీతారాధారుకుమారీ || జై జై ||

2. రాగం మోహన - ఆటతాళం.

ర్తన, భ క్తివిషయం.

పల్లవి.

ఎందుకోదయసేయకుండుటయెందుకోనేనెరుగనూ ||

అను పల్లవి.

ఇందిరారమణుడవిను గోవిందనినునేమరువనూ || యెం ||

చ రణ ము లు.

అన్ననిన్నేకోరితీ | నీవన్న వనినేనమ్మితీ | నిన్నగానిను
బిలచితీనీ | కన్న లేరనికొలిచితీ || యెందుకో || దండివాడా
వంటినీ | నీ | యండబాయకయుంటినీ | కొండయనియ
నుచుంటినీ కో | దండధర వినుమంటినీ || యెందు || వచ్చె
నూశుభ కార్యములుయెదురొచ్చెనూ బల్ హెచ్చెనూ | మె
చ్చిత్వరలోవచ్చిచేయుము మోహనాంగ యికాచనూ ||
యెం || దీనుడనుబల్ హీనుడనుదు | ర్నాగుడను మన్నించ

యా । దీనపోషకదివ్యపురుష । నీధరలోగల బిరుదెంచ
 యా ॥యెందు॥ అండజేరితిదండమని నీ । నిండుకరుణిటు
 జూపుమూ । వుండుమంటేవ్రోపమూ । వ్రోపుండరీకా
 పలుకుమూ ॥యెందు॥ భాగవతశ్రీకృష్ణయానా । భాగ్య
 దేవతవీవయా । వేగననుకరుణించయానే । నేగతనిమది
 నెంచయా ॥యెందు॥ ఫీలుఖానాశంకరాయని బిలచినను
 సాలించుమూ । మేలుగలుగనుకీలుదెలిపిక । మెచ్చనను
 దీవించుమూ ॥యెందుకొడయ॥

మనాపుండరీకవరద.

౮. రాగం. గ్యాక్-రూపకతాళం.

కీర్తన, భక్తివిషయం.

పల్లవి.

కరివరదాయనిబిలచితే కరుణరాదేమి-నాకగుపడవేమి॥

అనుపల్లవి.

హరిహరినినుతలచితలచి అలసితకనరా । దూరవనివే
 డీతికరుణా పశుపతిశరణా-రాధామనోహరణా॥ వోకరి ॥
 సరసిజ భవరుద్రవినుత పరమపరశివా । నీచరణములే
 నమ్మితిరా నిజమిదెకసరా - వ్రోకరుణసాగరా ॥ కరి ॥
 భాగవతశ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభువరకనుమీ । శంకరునతిప్రే
 మబ్రోవ శీఘ్రమిందురావా- సన్గురుడవుగావా ॥వ్రోకరి॥

మనాపుండరీకవరదా.

రామకృష్ణవిరలహరినారాయణ అఖండజ్యోత్స్వ
 కరిసారాయణ॥

౯. రాగం - సావేరి - ఆదితాళం.

ర్తన - భ క్తివిషయము.

పల్లవి.

కృష్ణాకృష్ణా - కృష్ణయిదేమయా.

అనుపల్లవి.

విష్ణుమూర్తివనివేడెదమదిలో || కృష్ణా || రంగుమీర
పాండురంగడవనికని | యింగితమెరిగినే | పొంగుచునుం
టిని || కృష్ణా || పొందుగమనసునీ | యెందుననిలచెను |
ముందుగపనులే | మున్నవొకెలియుము || కృష్ణా || శుభ
కార్యములిటు శుభమనిచేరెను | అభయమిచ్చినంన్నా
దరించుమిక || కృష్ణా || జరిగినపనులలోమురియుచు జేరి
యు | కరుణతోజేసినఘనుడవుగనుకనే || కృష్ణా || పుం
డరీకవరదుడవనివింటిని | నిండుకరుణతోనీ-పుండిచేయు
మిక || కృష్ణా || మనుజాధములతో పనిబడిపోయితే |
వినరుకనకువొకవింతగజూతురు || కృ || మానాభిమాన
మునీదేయనియును | మానమేమిలేకున్నవాడనిక || కృ ||
ద్రవ్యమునీవే-దాతయునీవే | దివ్యపురుషుడవుదీనులబ్రో
వుము || కృ || ఏపనిదలచిన అపకృపచే | లోపములేక
వీవాపనిజేయుము || కృ || ఆగమనిగమపూ | స్థానందుడ
వగు | భాగవతుల శ్రీకృష్ణకృపాసిధే || కృష్ణా || దాసుడ
నై నభీల్భానశంకరుడ | దోశిల్కొగ్గితిని | మోసముజేయకు |
కృష్ణా కృష్ణా ||

౧౦. రాగం - ఛన్యాసి - ఆదితాళం.

కీర్తన - భక్తివిషయము.

పల్లవి.

రారామైక్కేద రాధామాధవకృష్ణ ॥

అనుపల్లవి.

రారాశ్రీబాలకృష్ణరంగూమిరాగవేగ॥రారామై॥

చ ర ణ ము లు.

కంఠ్ఠానిముద్దులుయింఠ్ఠానివేడితిఁనంఠ్ఠిరాకయు
న్నావేమినాతంఁడినీవెగతి ॥ రారా ॥ వద్దురానేమందబు
ద్ధిననుచుతలువా । ముద్దులైనయివ్వకున్న రద్దీశాయాక
మాన ॥ రారా ॥ అన్నానీకంన్ననా । కుంన్నారవేరెయి
క । మంన్నించినీవునాదుకన్నులెదుటగానుపించు॥రారా॥
పాలూమిగాడపంచాదారావెంన్నాలిచ్చేద । బాలూల
తోడానుగూడిపాఠూచు పానాముశాయ ॥ రారా ॥ అ
ప్పలుఅరిశేలు । తెప్పించినానుతంఁడి । తిప్పలబెట్టాకు
యిదుగొయిప్పుడెనీవారాగించు ॥ రారా ॥ జాగూశా
యాగబోకూ॥ఆగాదయ్యనామనసు । భాగావతులాకృష్ణ
దేవా । భోగీభోగాపర్యంక ॥ రారా ॥ తలుచూకుంన్నం
తాలోకులుకూచువచ్చినిలచి । ఫీలుఖానాశంకరూని ప్రే
మానేలినశ్రీకృష్ణ ॥ రారామైక్కేద॥

మనాపుండరీకవరద

భజన.

కృష్ణరాధా । కృష్ణరాధా । కృష్ణరాధా । కృష్ణరాధా॥శ్రీ॥

శ్రీపాండురంగమూర్తిని గురించి చేయబ
డిన సప్తాహాయోక్త్య సంకతులున్న పాం
డురంగని స్తుతిమహిమలుగల ॥

౧౧. రాగం - పున్నాగవరాలి - చాపుతాళము.

కీర్తన, భక్తివిషయం సద్గురుమహిమ.

పల్లవి.

ఎంతనినుతింతురా । నీదయ ॥ యెం ॥

అను పల్లవి.

ఎంతానినుతింతుపంతాములేకనా । యంతారంగా
మునందు గంతూలువేయసాగితెంతా ॥

చరణములు.

వికృతీవత్సారమందుప్రకృతీనిబట్టినిలిపి । సుకృతా
మిదియానిమూఢ । ప్రకృతీనిముంచివేసి ॥ తెంతాని ॥
కార్తీకకృష్ణనవమియాద్తిశుక్రావారమున । మూర్తివం
తాముతోసం । పూర్తిగావచ్చివన్నా ॥ వెం ॥ శుక్రా.
నారాముమొదలు శుక్రావారామువరకు । చక్రామడ్డా
ముపెట్టు । ప్రకామించిచేయించ్చి ॥ తెం ॥ పాండురంగ॥
యెంతోయత్నముతోగూచినంతా సాహిత్యమూను ।
చింతాకాసంతలేకనంతూబాప్తితార ॥ యెంతని ॥ కుయ్యో
మొర్రోయని । వెయ్యివిధములజూడ । నెయ్యిబియ్య
దులూలే । వయ్యాయానాగజూచి ॥ యెంతని ॥ నీవేదిక్కు
నినమ్మినిన్నే నేవేడుచుండ । యేనేవిగావలెనొ । వేవేగని
వ్వసాగి ॥ తెంతాని ॥ అదివారముమొదలు అక్షయధనము

నిచ్చి । పాపూగవృద్ధిజేసి । ప్రజలాబ్రోచీతివార॥యెంత॥
 అష్టాదశాదివర్ణనిష్ఠులందారుగూడి । ఇష్టాపదార్థములు ।
 తుష్టిగభుజియించి॥రెంతాని॥ దక్షిణతాంబూలాదులతో
 యముగనిచ్చి । పక్షివాహననన్ను । పేక్షాజేయకబ్రోచి॥
 తెంతాని॥ తుదామొదాలు । అందరిందారానాగకాని ।
 మందీనందరినీ । యానందమొందగజేసి॥తెంతాని॥ భాగా
 వతముభక్తావిజయా । ముషనిష ద్భాగాము లన్నియు
 పారాయణముజేసి ॥రెంతాని॥ హరిదాసూలంతాజేరిపరి
 పూణముగగేరి । సరిగాయామాములెనిమి । దరయా
 స్పృత్యముసల్పి ॥రెంతాని॥ రాగాతాళములురమ్యామా
 సంగీత । మాగానివ్యాక నమృతమాధుర్య రసముగ్రో
 లి ॥రెంతాని॥ వీణతాళమృదంగ । వేణూనాదారవము । నా
 నెముగజేయించి నాదాబ్రహ్మముజేసి ॥రెంతాని॥ నీపాలబ
 డ్దాదెరిగి । పాపములన్నిబాపి । గోపాలకృష్ణదాసునాపా
 లబడగజేసి ॥తెంతాని॥ ఫలపుష్పనఖములతోనలయిం
 పజేసిజనుల । తలిదండ్రుదాతవై దయతో బ్రోచీతివో
 ర॥యెంతాని॥ రోజూవెయ్యి దీపములుగా । బొజారువై
 శ్యూలతో । మోజూగ జేయించి మోదామందగజేసి ॥
 తెంతానిను॥ చలియెండవానలతోలగాజేసిదయతో । కిల
 కీలనవ్యూచుఫలమూలందివ్యాబూని ॥యెంతాని॥ రాతీరి
 యూముపై ననూతీలొబడ్డావాని! చేతితోపైకినెత్తిఘాతా
 గాకుండాజేసితి॥రెంతాని॥ (శ్రీమద్భాగవతశ్రీకృష్ణదేశిక
 ప్రభుమహారాజకీజై) భాగావతూలకృష్ణా యోగీరూపా

ముఝాని । భోగాములన్నియిచ్చి । పోషించుచుంటివార॥
యెంతాని॥ (శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజకీర్తనై) పేరేమిలే
నిఫీలుఖానాశంకరదాసు । కోరీనపనులన్ని చేరీచేయింతు
వార ॥యెంతానినుతింతురా పాండురంగా॥

మనాపుండరీకవరద.

౧౨. కీర్తన - హిందూస్తాని.

భక్తివిషయం.

పల్లవి.

ప్రభుజీ । తుజపాయధరోమమఘాధా ।

అను పల్లవి.

హరకతుకెం । కరతాహ్లాదాతా ॥ప్రభుజీ॥

చరణము.

తనమనధనజోతీ నచీజుహై । చరణకమల బలహారికి
య్యామై ॥ ప్రభుజీ ॥ జననమరణమే । కబనహిజాతా ।
హోగాగయామై । ఖుదు తేరాజూతా ॥ ప్రభుజీ ॥ అబ
తుమునేఅవతార్లియ్యేహోగా । సబ్ జెగ్ భర్కరు । స
ద్గురుమాణిక ॥ ప్రభుజీ॥ సబ్ సంతసకేచరణఖాక్ హైదాస
శంకర్క హేనేవాలా ॥ప్రభుజీతుజ॥

మనాపుండరీకవరద-హరివితేల్.

౧౩. హిందూస్తాని కీర్తన.

భక్తివిషయం.

పల్లవి.

గురురాజపాహీ । దయాఘనాఘనా ॥

అను పల్లవి.

సకలచరాచరసమహితపోషక

అభిలసుగుణగణా । ఆశ్రితరక్షక॥గురురాజ॥

చ రణ ము లు.

జ్ఞానసముద్రస । మానరహితధన । జ్ఞానయోగసం ।
 ధాననిధాన ॥ గురురాజ ॥ దైవతాదైవతవీ రహిత
 విమలసుఖ । భరితభాగవత । భవ్యకృష్ణాకృష్ణ ॥ గురు ॥
 దాసదాసశం । కరదాసానరు । దోషనహితా । తేవు
 కృపాప్రభుగురు ॥

మనాపుండరీకవరద.

౧౪. కీర్తన - ౧౫ సం ॥ ప్రాయంలో చెప్పినది.

పల్లవి.

శ్రీకృష్ణామీదయలేదా శ్రీసద్గురుమూర్తివిగాదా । నా
 పైకృపయికరారాదా । నేమూఖుడననివినలేదా । యి
 దివిడిపించితెమేల్లాదా ॥శ్రీకృ॥

అను పల్లవి.

యిందూ । రా । రారారంమని ముందూగబిలచిద
 యతో । యెందూకుశ్రమయికనీకురా । కుందూవానూ
 చునా । కందామూగాదెల్పితెవిందూగాదాచెవులతో ॥
 రాధా॥శ్రీకృష్ణా॥ యేరీమీసరిదేవతులికయేరీననురక్షించే
 వారేరీ । మీపదయుగళములేకోరీ । యుం । టీనిచూడు
 మురారీ ! ననుబ్రోచుటయిదెయికభారీ । యని । తలచి
 తెనేనెట్లోరీ । చియుందుస్వామి ॥రాధా॥శ్రీకృష్ణా॥ అరా ।

మార । లేకనీవిక । వెరువాకు । మనితెల్పూచు । బిరా
 బీరా । వచ్చినపుడేశరణా । జొచ్చి తెజూచి । మురియూ
 చు । గురురూపమున । వరమిచ్చినవాక్యములు । మరచీ
 తినేమొ అందుకె । మొరలిడు చున్నాడని ॥ రాధా ॥
 శ్రీకృ ॥ అండా బాహూక । మీపద దండా జేచుట
 కై మదిలో । నిండూ । వేడుకతోనేనెపు । డుండాగజూ
 చిదయతో । దండాముచేకొనియిక । నీవుండూమనియ
 నగూడాదా ॥ రాధాశ్రీకృ ॥ కానా । మీశేవకు డనునే
 గానా । మీరాజ్ఞలిడి తెగ్గ కోనా । నావిడిచితెనేవిడచే
 నా । మీస్తరణజేసుకోలేనా । మీచేతపరముచేకోనా ।
 యికచరణములనువదిలేనా । దయవేగమెన్నాపైరాదా ।
 శ్రీకృష్ణ ॥ పోనూ । నేనీదులవేడగలేనూ । వారిస్తే నేమి
 గైకోనూ । మీరు లేదనంటెవిడలేనూ । పదిమందిలో
 కెతీశేనూ । భలిభలియని । యనిపించేనూ । యికనై న
 గానిదయతోనూ । రక్షించకుంటె విడలేనూ ॥శ్రీకృష్ణా॥
 పరిపూర్ణా । మొకటున్నాది । యెహాకా । లేనీదున్నా
 దని । పరిపూర్ణామెరిగితదుపరి । యెహాకాన్విడిపించినట్టి
 బిరుదే మరచుంటి లేమో । ధరలోమిష్టేమానందూ ॥
 రాదాశ్రీకృష్ణా॥ బాలా । శ్రీవేణుగోపాబాలా । శంకా
 రమంత్రినేలా । రమ్మానివిలువావేలా । యారీతిజేసుట
 మేలా । యని యన్నగాని । జాలీ బూట్టాకనే యీ ।
 కాలాములోనమంచీ । వాలాయమైన । ఆకనరమం దు
 న్నావస్వామి ॥రాదాశ్రీకృష్ణా॥

మనాపుండరీకవరచ.

భ జ న.

రామకృష్ణావి రాయీ । సీతారాధా రుక్మయా యీ
రామకృష్ణా॥

౧౫. రాగం - ఆనందభైరవి - ఆటతాళం.

కీర్తన - ౧౨ సం ॥ ప్రాయములోచెప్పినది.

పల్లవి.

నీలవర్ణనీదుసత్కుప్తపనిలువవై తివేమొకా ॥ నీల ॥

అను పల్లవి.

యేమొకా యిదియేమొకా । యిదియేమొకాయిది
యేమొకా ॥ నీలవర్ణనీదుసత్కుప్తప ॥

చరణములు.

నిన్నేనర్ణనసేయగోరితె । నం న్నేలగదలచి వేగమె ।
చింనెలంన్నినాదునోట । పంన్నుగాబల్కించవేమొ॥నీల॥
భక్తిచేత మింఘ్నసేను ముక్తివేడదలచియుంటె । యుక్తి
దెలిపివేగనన్ విరక్తిజెందజేయవేమొ ॥ నీలవర్ణ ॥ లోకు
లెల్లచాలా । పలుగాకులె నాపైకివచ్చి । కేకలుసేయా
గజూచి వ్యాకులమిం తైనరాదా ॥ నీలవర్ణ ॥ ముందు
వేగమెసేనుమీపదవంధనంబులుజేయజూచియు । యెం
దుకిట్లుచేసేవనుచు । కొందరందు రేమిజేతు ॥ నీలవర్ణ ॥
లేనిపోనివారిని । బతిమాలజేసితివేలసామి । చాలుచాలు
వల్లనెల్ల । పోనువారి చెంతకెప్పుడు ॥ నీలవర్ణ ॥ అందమై
ననీదుపాద । మెందుకూశిరమందుమోపవై । ముందుజే

సుకొన్న । కర్తమందునా యేమందుకృష్ణ ॥ నీలవర్ణ ॥
 దండివాడవీవెనంటి । దండమూచేకొనునుటంటి । ఖండి
 శావాక్యామిడంటి । ఖలునినన్ను బ్రోవుమంటి ॥ నీలవ ॥
 మం తనముననీచుకృపచే । చింతవలదువలదటనుచు !
 పంతమాండుచూనువచ్చి । పలుకవై తివికనువేగ ॥ నీలవ ॥
 జోకతోడనీవెల్లపుడు । ఆకవరమునందునుండి । ప్రాక
 టముగశంక రాఖ్యపాలిదై వమైనకృష్ణా ॥ నీలవర్ణ ॥

మనాపుండరీకవరద.

రాగం - పున్నాగవరాళి - ఆటతాళము.

౧౬. కీర్తన ౧౨ సం॥ ప్రాయములో ప్రకృతియనేదయ్యము
 పట్టెనని చెప్పినది.

పల్ల వి.

దయ్యమెందుకుబట్టెనే । అంత్తయ్యనేడీదయ్యమెం
 దుకుబట్టెనే ॥

అ ను ప ల్ల వి.

దయ్యమెందుకుబట్టెనీకు । అయ్యయోనేనేమిసేతు ।
 చయ్యనాసద్గురునివెదకి । చక్కగామ్రమొక్కంగ నివ్వని ॥
 దయ్య ॥

చ ర న ము లు.

ఆశపాశములెల్ల నేకొని । మోసమందగ జేతున
 నుచు ! మీసమూదుప్రూచునచ్చి । నాసరేలే రనుచుబ
 లికే ॥ దయ్య ॥ శబ్దస్పృశరూపమూ । రసగంధమానే
 వనములోపల । నిబ్బరామింతై నలేక । దబ్బరాసుఖమూ

నుపొందె ॥ దయ్య ॥ లేనినేనేబ్రహ్మననినా । కితరమెన్వ
 పులేరటనుచును ॥ అహంబ్రహ్మస్యనెటివాక్యము । లదుగొ
 యని చూపించిముంచే ॥ దయ్యమొందుకు ॥ జగములో
 కలలోకులందరి । కిదియెనిజమనిబోధనేయుచు । జగద్భ్ర
 మమిశ్యన్నవారల । చెంతకెన్నడుజేరనివ్వని ॥ దయ్య ॥
 నేనులేనని । మేనుకలయని । నిక్కముగజెప్పంగవచ్చితె
 కానికానీ । యిట్టికూతలు । రానిపోనివటంచుబలికే ॥
 దయ్యమొందుకు ॥ నీదుపుత్రునిరీతిగానే । నీకుహితవాక్యం
 బుజెప్పిన । పూనిచిత్తమునాటనివ్వక । నీవుజెప్పేదేమనే
 టి ॥ దయ్యమొందుకు ॥ అయ్యయోయిదిదయ్యమనుచు ।
 వెయ్యివిధములతెలియజెప్పితె । కుయ్యబోకుమటనుచు ।
 నాతోకయ్యమేసాధించవచ్చే ॥ దయ్యమొందుకుబట్టెనె ॥
 అమ్మరో పూయచ్చు నన్నిది । దుమ్ము పులిపెను ముందు
 చాలా । సమ్మతెనా గురునిబోధను । సామని తలచ
 నివ్వని ॥ దయ్యమొందుకు ॥ యిట్టిదయ్యమునెట్టిలాపో ।
 గొట్టుకొందునటనుచువేగమె । ఘట్టిగాగురుస్థరణజేసితె
 నట్టులేకపారిపోయిన ॥ దయ్యమొందుకు ॥ సాధుజనులకు
 సేవజేసితె । బోధజేతురుదానివల్లను ॥ యీధరనుక్షణమా
 త్రముండకసోదరులతోమూయమయ్యే ॥ దయ్యమొందు ॥
 భూసురులలో యెన్నికెక్కిన । భూమిలోభాగవతకృష్ణ ।
 దేశికులచేశంకరాఖ్యుని । బాళికలలోనై సజేరని ॥ దయ్య ॥

మనాపుండరీకవరద,

౧౭. కీర్తన - హిందూస్తాని.

భక్తిదృఢముకొరకు.

మరునారాదూ యిక మరువరాదూ॥

మాద్దురుపాదములమీదిభక్తి ॥ మరునారాదు ॥

దుఃఖసుఖమూలుయెన్నివచ్చినా | గానిగురుధ్యానము
బూనుకొనీ ॥ మరువ ॥ దేహజాడ్యము లెన్నిగలిగిన
మోహ సాశములో మరిబద్ధులైన ॥ మరువ ॥ కరువుకా
లములెంతవచ్చినా | చరణకమలదశనమెన్నాడైన ॥
మరువ ॥ యెందారెంతాదూషణలూజేసినా | మందీమా
టాలుమదిబూనుకొని ॥ మరువ ॥ తొందారాజేసి తిట్టికొ
ట్టినా | ముందువారికే అనుభవముగాని ॥ మరువ ॥ భా
గావతకృష్ణాదేశీకూశేవా,వేగ | విడచిదుగ్గతి పాలయ్యే
వా ॥ మరువ | ఫీలుభానాశంకరుడన్నామాటా | కీలుదె
లియానివాడే, బల్భోటా ॥

మనాపుండరీకవరద.

భజన.

హరగురుశంకరభోలానాథ్ పతితపావనపండరినాథ్.

౧౮. రాగం - కాపి - చాపుతాళము.

కీర్తన. భక్తిదృఢము-ప్రాజావిధి.

పల్లవి.

గురుచరణంబులు మరువాకెమనసా॥

అనుపల్లవి.

గురుదునరుడుగా డీశ్వరుడే వోమనసా॥

చ రణ ము లు.

గురుసేవజేసి బ్రహ్మాదులు మనసా । స్థిరభాగ్యపదపీ
 లోస్థిరులై రేమనసా ॥ గురు ॥ గురుసేవజేయుపద్ధతి నీకు
 మనసా । అరమాంరలేకనే నెరిగింతుమనసా ॥ గురు ॥
 గురుస్వరూపముగనుపడగా నేమనసా । మురియూచుయె
 దురుగా సాగిలిమ్రొక్కుమనసా ॥ గురు ॥ పదకమలము
 లుమంచి ఉదకముతోమనసా । ముదమూతొనభిషేక
 మునుజేయుమనసా ॥ గురు ॥ గంధమక్షతపూలు ఘన
 మూగమనసా । పొందించిపాదముల పూజించుమనసా ॥
 గురు ॥ మల్లెమొల్లవిరులా బంతులుమనసా । తెల్లాని
 విగూచిక తెచ్చిపూమనసా ॥ గురు ॥ గజరాలన్నియుకం
 ఠామాలగమనసా । విజయామొందగవేళి వేడూకొడు
 నసా ॥ గురు ॥ ధూపదీపములునై వేద్యాముమనసా । వో
 పిచేసి తెనిన్ను కాపాడుమనసా ॥ గురు ॥ తక్షణముననె
 తాంబూలాముమనసా । రక్షించుమని దక్షిణమర్పించు
 మనసా ॥ గురు ॥ నేర్పుకర్పూరహారతులిప్ర్యామనసా ।
 ప్రార్థనతోనిలచి వందనమనుమనసా ॥ గురు ॥ మంత్ర
 పుష్పమునతినుతులానిమనసా । తంత్రాలోపము లేక
 త్వరజేయూమనసా ॥ గురు ॥ నీల్గిచెడకమంచి నీతితోమ
 నసా । నాల్గువిధముల సేవనడుపువోమనసా ॥ గురు ॥
 ఇష్టాముతోటిసాష్టాంగముమనసా । కష్టమనక చేసికడ
 తేరోమనసా ॥ గురు ॥ గురుపాదతీర్థము గ్రోలి వోమన
 సా । గురుసుప్రసాదములుకుడువావేమనసా ॥ గురు ॥

అయిదారుమూటిని అందాకెమనసా । అయిదుపదియు
తొమ్మిదంటాకెమనసా ॥ గురు ॥ కొంటేదున్నపోతుకంటే
వోమనసా । తంటాలమారివే తుంటారిమనసా ॥ గురు ॥
లింగదేహముభంగమాదాకమనసా । దొంగబుద్ధులజా
డతొలగవేమనసా ॥ గురు ॥ నరజన మికరాదుమరువా
కెమనసా । మురికిదేహముమూల మెరిగేవోమనసా ॥ గురు ॥
భాగవతులకృష్ణప్రభుకృపమనసా । ఆగనివ్వకఆనందము
నిచ్చుమనసా ॥ గురు ॥ వినయముతోవేడివేగామెమనసా
జననమరణముతొలగజేసూకొమనసా ॥ గురు ॥ యేలా
గుయేలేనో యెరుగుముమనసా । ఫీల్థానశంకరునీప్రియ
మైనమనసా ॥ గురు ॥ గురుచరణంబులుమరువాకెమనసా ।
గురుడునరుడుగాడీశ్వరుడెవ్రామనసా ॥ గురు ॥

గోకుల అష్టమినామ చెప్పిన కృతి.

కీర్తన.

౧౯. ఆనందభైరవి- అటతాళం.

యశోదాదేవి అనినట్లుగా భక్తిభావన.

పల్లవి.

నద్దురా । తండ్రీవద్దురా

అను పల్లవి.

నద్దురానాతండ్రీ వినుయీ । రద్దులూ మనకొద్దురా-
ముద్దులయ్యానేను జెప్పినసుద్దులూ వినియుండరా ॥ ప ॥

చరణములు.

పెరుగుమీగడ లింటిలోయిక । తరుగుగలదని వింటి

వో! దొరుకదనికలగంటివో! నాకొరకులేదనుకొంటివో॥
 వద్దురా ॥ మందకెందుకుబొలిపి! యీసిందలెందుకుదె
 స్తిపి! కానిమాటలెపడితివీ! నా కన్నులకగుపడితివీ ॥
 వద్దురా ॥ గోపికలకడ బోకురా! యిక రేపుమావను కో
 కురా! ప్రాసికెందుకులేదురానీ! కాపనెందుకు దోచె
 రా ॥ వద్దురా ॥ యెన్ని జెప్పిన వినవుగా! అన్నన్నయని
 యనకనవుగా! కన్నతండ్రివిగావుగా! నేనన్నదీచెవునిడ
 వుగా ॥ వద్దురా ॥ భాగవతశ్రీ కృష్ణయా! నాభాగ్యదే
 వతవీనయా! వేగమొరలా లించయా! మీభోగమిటు
 జూపించయా ॥ వద్దురా ॥ నీలమేఘశరీరుడా! నిగమాగ
 మాదిస్వరూపుడా! ఫీలుఖానాశంకరు నిపుడేలుకో నీవా
 డెరా ॥ వద్దురాతండ్రి వద్దురా ॥

కృష్ణుడు గోపికననుట - ౧౩ సంప్రదాయములో చెప్పిన.

౨౦. కీర్తన. పొందుస్తాని.

క్యారేదిల్ దిల్ క్యాహూ! దిల్ కీమక్సదుక్ బాల! ॥
 పింజ్రామేరాహికర్ జందాబనీ ॥ క్యారె ॥ నాయందుప్రే
 నగాజేశి! నన్నిటురమ్మాని! యెక్కడికిపోతావు! యే
 మిచెప్తావుబాల ॥ క్యారె ॥ చిన్నచిన్నమాటలాడి వన్నె
 చిన్నెలన్నిజూపి! కన్నుగీటు యింతలోనె! చిన్నాబోతి
 వే ॥ క్యారె ॥ భాగావతులా కృష్ణాదేవారెవుడా గోనా
 లుడానీ! ఫీలుఖానశంకరూడు పిలువావచ్చునే ॥ క్యారె ॥

భక్తి విషయము.

౨౧. కీర్తన రాగం - మధ్యమావతి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

శ్రీగురుతోటి - యెవ్వరురాదుసాటి - మద్గురుతోటి
యెవ్వరులేకుసాటి - సమరుతోటి

అనుపల్లవి.

హరిహరబ్రహ్మసమరలాకెల్లనుమోక్ష తెరవూగసుప
రచాగపరమాత్ముడగు ॥ సద్గురుతోటి ॥ శరణన్నస్థిరచిత్త
మరసీచరణతీర్థ । మరమా రేమియులేక । పరిపూర్ణముగ
నిచ్చె ॥ గురుతోటి ॥ భూతిఫలమునందు బూశిమాన్న
బ్రహ్మవ్రాతీన వ్రాతానుతీసివేశే ॥ సద్గురుతోటి ॥ దీక్షా
త్రయమూలిచ్చివీడించరాని పరోక్షావస్తువు నాపరోక్షా
ముగాజూచె ॥ గురుతోటి ॥ పిండబ్రహ్మాండ ములురెండు
గాకమీమామరదే । యాఖిండావేదండి దనుచుకొలిపే ॥
గురుతోటి ॥ మహాకామరుపులాకుపరమై యేమెరుగాక.
మహాగీర్తినివే ॥ నుస్థిగుడై అంతటనుండే ॥ గురుతోటి ॥
యీరమయిన మూలగురుపరమై సాక్ష్యనరాక । ధరలోను తమ
భువిషుడనిసంపదాతనేటి ॥ గురుతోటి ॥ పుండరీకుడుగో
రిమీమాకగురుతోటి పంచారిపురమున నుండిమమైలేటి ॥
గురుతోటి ॥ యోగీరాజరాజయోగీమహారాజా । యోగీ
వసులుగొలిచెభాగవతులకృష్ణ ॥ గురుతోటి ॥ జాలామిదే
యింద్రదాజాలాముజగమంతా । కీలుదెలియఫీలూఖానా
శంకరయానే ॥ గురుతోటి ॥

క || నరహరిపురహరినవనిధి | దొరస్వర్గాధిపతిబ్రహ్మ
సూర్యిందై నన్ | ధరణీపతులై నమీతో | ధరలో సరిగాదుభు
వినిసగ్గుటనాధా ||

భ జ న.

గురుభీమసార్వభౌమా - భక్తకార్యకల్పద్రుమా || గురు ||
మనాపుండరీకవరద-హరివితేల్.
శ్రీకృష్ణ దేశికప్రభుమహారాజ్జిజ్ఞై ||
రాజారామచంద్ర మహారాజ్జిజ్ఞై ||

కీర్తన. గురుమహిమ.

౨౨. రాగం - పున్నాగవరాళి - చాపుతాళము.

పల్లవి.

తరమా - నేడాగురుమహిమెన్న తరామా || నేడీగురు ||

అనుపల్లవి.

తరమభక్తులబిరానగనిచారి - మొరాలించితత్కరుణ
జూచుటతరమా || నేడాగురు ||

చ రణ మ ల.

యెరుకమరుపులమరుగుజెలి పాటైకూకైబ్రహ్మాని జను
తెరుగరనతరామా || నేడాగురు || హరిహరులచేతరము
గానట్టిపరిపూర్ణమనిసరానెగుగుమనతరమా || నేడాగు
రు || కన్నులలోపాల వెన్నెలరీతివెల్లుచున్నబాలూనిజూ
పి నింన్నుగగను మనతరమా || నేడాగురు || అన్నిటిలోన
నుండి అన్నీయుగాకమీరియున్నట్టి మీస్వరూప మెన్నా
డెరుగరై రి తరమా || నేడాగురు || భాగవతుల కృష్ణయో

గిరాజాధిరాజా । ఆగామనిగమసారత్యాగా శంకారపోష
తరమా ॥ నేడాగురుమహిమెన్నతరమా । నేడాగురుపద
మెన్నతరమా ॥

ప ద్య ము.

మానసదుర్వికారములుమానకడంబకవేషధారులై ।
జ్ఞానులమంచుశిష్యజన సంఘములకడుసంతరింపుచున్ ।
పూనిసమస్తరీతులను బుద్ధులుజెప్పెడి వారనేకతన్ । హీన
పుజన్తమున్ బొదవి యెన్నటికిన్ దరి జేరరెంతయున్ ॥

ప ద్య ము.

అంబరయానసిద్ధులకు నాసలుజేయుచు మంత్రతంత్ర
మాడంబరవృత్తికొండరువిడంబమునొందుటగాకముక్తి
చే । తంబసలేదువారలకు భ్రామికసంసృతివెంటనంటిలో ।
నింబులద్రిప్పుచుండు కడగానగనియ్యరురాజశేఖరా ॥

మనాపుండరీకవరద - హరివిలేల్.

శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభుమహారాజ్జిజై ॥

రాజారామచంద్రమహారాజ్జిజై ॥

భ జ న.

గురుమహారాజగురూ-జై జై పరిబ్రహ్మసన్తురూ ॥ జై గురు ॥

కీర్తన. పూర్ణబోధ.

౨౩. రాగం - సావేరి - ఆదితాళం.

పల్లవి.

భ్రాంతిరహితసాంప్రదాయకం । వినానిజగురుకీలకం ।
సదృశ్యతే ॥ భ్రాంతిరహిత ॥

అ ను ప ల్ల వి.

అష్టతనునిరస నంనకురుతే । కష్టమతిదుర్లభం భవతి
ఇతి ॥ భ్రాంతరహిత ॥

చ ర ణ ము లు.

లక్ష్మ్యాలక్ష్మ్యనజయతీ సలక్ష్మ్యంభవతి ॥ ఇతిభ్రాంతి ॥
జ్ఞానాజ్ఞానం సమంసకురుతే । జ్ఞానాతీతంనభవతి ॥ ఇతి
భ్రాంతి ॥ భాగవతకృష్ణనిజ గురుపాదక మలంనశేవతే ।
భోగయుతరాజయోగంనభవతీ ॥ ఇతిభ్రాంతరహిత ॥ క్షీల్నా
నశంకరదాసకృతం । నజానాతిసకల మాయాజాల బంధ
నంనజయతి ॥ ఇతిభ్రాంతరహిత ॥

మనాపుంషరీక పరదా.

రాగం మోహన చాపుతాళం.

కందార్థములు.

మాయయనవేరెలేదువు । పాయముదెలియకనుపోవు
వ్యర్థపుత్రోవో । మాయేయని తెలియకబహు । మా
యలొబడపోకుస్థిల్లి మనకిదిదగునా । మాయనుదులిపేమ
గియాదిదానా । మాయానెకదతన మహిమజూపిమనను ।
యేయెడలను దరిశనములేకుండగజేసే ॥ మనకదిదగునా ।
మాయనుదులిపె । మరియాదిదానా ॥

దయలేక నెకదవినుమీ । దయగలిగిన భయముకలుగు
దైవ పశమునన్ । భయముననే భక్తి గలుగును । జయ
మొందంగలడువాడె జయగుణశీలా । నీవారీతి నిలువావ

దేలా । ప్రియమునీయందుంచి ప్రేమజేసినగాని । నయ
మానుకొని నీమదినాటించవదేల ॥జయగుణాశీలా॥ నీవా
రీతినిలువావదేలా ॥

మనాఘండరీక వరదహారివిరేల్.

భ జ న.

దత్తనిరంజన అవధూతా । జనార్దనాస్వామియేకనాథా॥

శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభుమహారాజ్జై ॥

౨౪. కీర్తన గురువాక్యమహిమ.

రాగం - నాదనామక్రియ - ఆటతాళము.

పల్లవి.

దేశిక వర్ణులమాటా-మణిమాణిక్యంబులమాటా ।

అ శు పల్లవి.

జననమరణములబాపెటిభాటా । వినయవిధేయంబు
లుగలనాటా॥ దేశిక వర్ణులమాటా ॥

చ రణ ము లు.

చేవేంద్రాదులుపూనీ । దీనిభావముదెలుసుకొనీ । నే
రములెరుగకయీవరదనుకను భోగభాగ్యములపొందుచు
న్నారట ॥దేశిక॥ జ్ఞానవరులకిదిభాటా । అజ్ఞానవరులకిదే
కోటా । జ్ఞానాజ్ఞానమనేస్వప్నంబును । రానివ్వకతాలేక
వుండునట ॥దేశిక॥ మాయనుగెల్పించేదీ-అను-మానము
ఖండించేదీ । పూనిదుర్జనులపొందనివ్వకను । బాణశతము
లై పట్టిదృంచునట ॥దేశిక॥ వేదశాస్త్రములకాదీ-వేదాం
తశాస్త్రము మీరేది । వాదభేదములవాదునణచిమరి-యా

దమిదకనుభోధజేసునట॥ దేశిక॥ హరిహరాదులకేకట్టూ
 దీని-మూలముదెలియుటఘోట్టూ । నారదాదిమునినరుల
 కందరికివరములొసగిమరిఘనులజేసెనట॥ దేశి॥ గురువుత్ప
 లకేపొందు-పాపంబులకెల్లనుమందూ । అరమరలేకనుసర
 గునగనినరులిరవందుచుబహుమురయుచుందురట॥ దేశిక॥
 భాగవతోత్తములార్తీ-తీర్పుటకెశిగురుమూర్తీ । భాగ
 పతులనారాయణయోగికిజాగులేకతామవతరించిరట॥ దే
 శిక ॥ భక్తితోకృష్ణాయనుచూ - సద్భక్తులెల్లగనుగొను
 చూ । ముక్తిపూర్ణమునుమించజేసి ఘనశక్తిమీరిశంకర
 దాస్సేలిన । దేశికవద్యులమాట॥

మనాపుండరీకవరద.

పద్యము.

సుకృతశ్రేష్ఠులగోష్ఠియున్ పరగుణస్థోమంబునన్ బ్రీతి
 దేశికసంసేవయువిద్యయందురుచి స్వస్త్రికేళిలోకోపవా
 దకుతాభీలియుశంభుభక్తిదమనోద్యబ్ధక్తిసాధుదూ । పక
 సాంగత్యవిముక్తియున్ గలమనీషాయత్తులన్ గొల్పెడన్॥

పద్యము.

కామాదుల్ నిరశించిదుఃఖసుఖముల్ ఖండించిపంచేం
 ద్రియవ్యామోహంబునిరాకరించితమకంబామూలమున్
 దృంచిని । త్యామోదంబునసర్వభూతకరుణాయత్తాంతరం
 గైఖ్యుడా । ధీమంతుండువిరాగిగాని గృహమేధేకానిము
 క్తుండగున్॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

హరశివశంకరభోలానాథ్ | పతీతపావనపంథరినాద్ |
జైహర || రాజారామకృష్ణమహారాజ్జై ||

౨౫. రాగం - ధన్యాసి - ఆదితాళం.

కీర్తన. అంటిఅంటనిపద్ధతి.

పల్లవి.

సంసారై తెయేమాయామదిసంశయముడిగుంటే || మాయ

అను పల్లవి.

నంసారమనేహింసలజిక్కుని సంసారై యుంటే నిజముగ ||

చరణములు.

యెందరెన్నితీలకంటెనేమి తనయందునేపుణ్యముం
టే | అందరికతిశయమైనబోధతాముందే తెలిశుంటే | నిజ
ముగ || సంసార || బంధమోక్షములభ్రాంతులరెంటినిపట్టి
దృఢచుకుంటే | అందమయ్యినిజగురుకిలకములపొందికె
నెళవుంటే-విను || సంసార || హరిహరాదులను గురుకను
సాజ్ఞను ఆత్మలోగనుగొంటే | మురియుచుబిరబిర యెరుకే
యనితనమూలమెరిగియుంటే-నిజముగ || సంసార || లేనె
రుకతోపరిపూర్ణముగనితాలేనేలేకుంటే | యీనేలేనని
యనుటకెవ్వరికయిదికల్లునుకొంటే-నిజముగ || సంసార ||
జనులనిఘనులనియెంచుటకల్లునిజంబుగతాగంటే | అను
మానములేదీమాటకు వినుమనసున యిమిడుంటే-నిజము
గ || సంసార || గురువాజ్ఞనేవజ్రాయుధమెపుడు | గుణమ
దానకై చేకొంటే | స్థిరముగగురుకృపయనుకరంబు తన
శిరముననిడియుంటే-వినుమా || సంసార || ద్వాదశషోడశ

భావమునిజగురు దేవుడు దెలిపుంటే । వాదభేదములనంట
కుండతనబోధలోమరిగుంటే-నిజముగ ॥ సంసా ॥ యిది
యదియనుచునులోకులభావముయెందు మనసుజూరనీకుం
టే । యెదురులేరునాయంతటివారని యెన్నడెంచకుంటే
నిజముగ ॥ సంసా ॥ శ్రీమద్భాగవతకృష్ణాఖ్యులచెంతజేరి
శేవలోయుంటే । ప్రేమజేశివోఫీట్టానాన్వయ । ప్రియూడ
రారయంటే-వినుమా ॥ సంసా ॥ యీమహిలో శంకర
రాయుండను యితడుగొల్పుచుంటే । ఆమహానుభావు
డగునిజగురుడాశీర్వాచనముజేశుంటే ॥ సంసా ॥

ప ద్య ము.

శుష్క-వేదాంతసిద్ధాంతసూటిపరులు । ఆత్మనెరుగక
అర్థముల్ వ్యర్థముగను । జెప్పుచుందురులోకులజెరుపుకొ
రకు । నిజమునిష్ఠూరమైకల్ల నిజములాయే ॥

శ్లోకం.

సత్యంజనవిరోధాయ । అసత్యంజనరంజనం । ఆసనే
సురవిక్రంతి । దధీక్షీరేగృహేగృహే ॥

కలికల్పపచిత్రానాం । పాపద్రవ్యోపజీవినాం । విధిక్రి
యావిహీనానాం । గతిగ్లోవింద కీర్తనం ॥

మనాపుండరీకవరద.

౨౬. రాగం - పున్నాగవరారి- అటతాళం.

కీర్తన-పూణాబోధప్రశ్నలు.

ప జ్ఞ వి.

జ్ఞానముక బెంచేరుగాని-జ్ఞేయముక జూపించరా ॥

అనుపల్లవి.

జ్ఞానజ్ఞేయమురెంటిభేదముజాణలై తెదెలుపరా । మరి
జాణలై తెదులుపరా ॥ జ్ఞానము ॥

చరణములు.

ఈశరీరంబందులేకనేయంతటనునిందుదురా । ఈశరీ
రంబేమిలేకుంటేశరీరముదెల్పరా ॥ జ్ఞాన ॥ పంచవింశతి
తత్వములపైపండువెన్నెలదేమిరా । పంచవింశతిపండువె
న్నెలమించితెయేముందిరా ॥ జ్ఞాన ॥ కండ్లుమూశిందేది
రా । మరికండ్లుదెరచిందేదిరా । యిండ్లుబుచ్చేముచ్చుటే
కానిందులోయేముందిరా ॥ జ్ఞాన ॥ నిర్ణయానికిరాదురా
యిదినిర్ణయించనులేదురా । నిర్ణయించాబోవుచాన్నే
నేప్పుతోదృంచేవురా ॥ జ్ఞాన ॥ యెరుకపరిపూర్ణంబురెం
టీ । నెరుగుచుండేదేదిరా । యెరుకపరిపూర్ణంబురెంటిని
యెరిగిపొయ్యేదేదిరా ॥ జ్ఞాన ॥ దేహమూలేనట్టుమంచి
దేవుడేడోదెల్పరా । దేహమూలేకుంటె నారిమోహమె
చ్చుటదేమిరా ॥ జ్ఞాన ॥ కల్పశతములుగడచిపోయెవికల్ప
బుద్ధియుమానరా । అల్పగుణమేకానిమీసంకల్పమువ
ధియించరా ॥ జ్ఞాన ॥ భాగవతకృష్ణస్వదేశికభావమింతని
తెలియనూ । ఆగమానిగమారహస్యద్యోగయోగులకెం
న్ననూ ॥ జ్ఞాన ॥ ఫీలుఖానాశంకరాఖ్యునియేలుకొరకైపి
ల్చెనూ । కీలుదెల్పికనీవులేవనిచాలగాబోధించెనూ ॥ జ్ఞాన ॥
శ్లో॥ చతుర్వేదవిదోవిప్రః । సూక్ష్మబ్రహ్మనవిద్యతే । వేద
భారభరాక్రాంత । సవై బ్రాహ్మణగార్థభః ॥

శ్లో క ౦.

క ర్తృపూరితదేహనాం । ధర్మశాస్త్రమరోచకం । చ ర్త
ఖండనభక్ష్యాణాం । శ్వాసంఘృతమరోచకం ॥

శ్లో॥ నిత్యంసాండ్రకృపారసం విదితభానాభావమత్యు
న్నతం । ద్వంద్వాతీతమమత్తరంపరమకల్యాణాత్తతత్త్వం
విదుం । బ్రహ్మనందమయంసుఖోధనిలయం స్వానందభా
వంసదా । శ్రీమద్భాగవతాన్వయాద్ధివిలసత్ శ్రీకృష్ణచంద్ర
దంభజే ॥

ఉ॥ శ్రీమద్భాగవతాఖ్యవంశజలధిః । శ్రీమించుసం
పూర్ణనా సోమాకారతనోంది ఆగమశృతుల్స్తోత్రంబు
లఁజేయశ్రీ భూమానందతురీయ్యబ్రహ్మయదుకింహ్లాం
దుద్భవించెఁ । పరంధామశ్రీగురుకృష్ణస్వాములయి భక్త
శ్రేష్ఠులఁబ్రోవగఁ ॥

ఉ॥ సారాతీతసమస్థాగమసదాసద్బోధసారూప్యసం
సారాదూరసదానిరంజనకళాసాక్షిక్రియాశూన్యని । సా
రానిశ్చలనిత్యశుద్ధనిరపేక్షామోక్షలక్ష్మీపదా । కారాభాగ
వతాఖ్యకృష్ణగురునిన్భావింతునీరూపుకై ॥

మనాపుండరీకవరదహరివిలేత్.

భ జ న.

రాంరాంరాంసీతారాంరాంరాంసీతారాం ॥

రాజారామచంద్రమహారాజ్కై ॥

౨౭. రాగం-ఆనందభైరవి- ఆటతాళం.

కీర్తన-యోగం.

పల్లవి.

చూపుజూడుచూపుజూడు చూపూజూడారా ।

అనుపల్లవి.

చూపులోబ్రహ్మాండామంతాలేపీచూడరా ॥

చరణములు.

లేనీదొకటియున్నాదానీలోనేతోచేరా । లేనిదానిప్ర
జ్ఞాచేయిలోకామాయరా ॥ చూపు ॥ పూనీబ్రహ్మాండా
భాండములాపోడిమాయరా । దీనిజూడానాలోచించిచూ
డాన్యాడాలేదురా ॥ చూపు ॥ రెంటిమధ్యానంటాకున్నా
రూపూజూడరా । ఆరెంటీనెగరా జిమ్మేజూడా రూఢిగాం
చరా ॥ చూపు ॥ తంటాలామారీయాయెరుకాతంటాబె
ట్టిరా । యీ-తంటాలామారిమందు పదహారంటా 'జూ
డరా ॥ చూపు ॥ పరిపూర్ణనిజగురువూపాదముపట్టికొలు
వారా । ఆ. పరిపూర్ణగురుకరుణాలేక దొరకాబోదురా ॥
చూపు ॥ ఆగామానిగమామృతసారా ఆనందామిదేరా ।
యీభాగావతులాకృష్టగురునీభాటానిజమారా ॥ చూపు ॥
శీలుఖానాశంకారూడని బిచ్చిచెప్పేరా । యీ-మూలాము
లేనిగురైరిగేదేమిలేదురా ॥ చూపు ॥

పద్యము.

పరగగనాల్లుపాదములుబాగవుతుండము ఝాంక్యతం
బుమనకిరు । వురకునమంబమరియొక్కటియొక్కపపక్ష
యగ్గభే । చరగమనంబుగానసరిసామజమాయనిపల్కు

దోమయిట్లరయ మహానుభావులనుయల్పుడుదూరునును
ర్వివేకియై ॥

భ జ న.

నివృత్తిజ్ఞానదేవ్ । సాసానచాంగదేవ్ ॥ ముక్తాబా
యియెకనాధనాందేవుతుక్కారాం ॥

మనాపుండరీకవరదా హరివిలేల్.
సకలసాధూసంతా మహారాజౌంకీజై ॥

౨౮. రాగం - ఆనందభైరవి - ఆదితాళము.

ర్తన - దుర్జనవిషయము.

పల్లవి.

విడచీపెట్టూనాహూదూ । మద్ధించా లేకావిడచీపె
ట్టూనాయమూదూ ॥

అ సు ప ల్ల వి.

అందముగా బ్రహ్మనందామందూ మగ్నూలై చెరి
యించేసంధీగానాలేకాబహుగా నిందించేదుర్మతిపరులా॥

చ ర ణ ము లు.

నిత్యానందూలై నా గురులా సత్యామింతై నాగానా
కా । మత్తుడై భ్రమచేత పరులా చిత్తాముచెడగొట్టెన
రులా ॥ విడచి ॥ సరసామతులాజూచీ దుష్టవిరసాముగా
వించుకొనుచు । మరణమొందూటదెలియాకమదమున
చెడితిరిగేనరులా ॥విడచి॥ పెద్దాలైనానారాలాకీ సుద్దులే
లననుచువదిరే । బుద్ధిహీనులు తామైరద్ధిజేసేకొద్దినరులా॥
విడచి॥ భాగావతులాకృష్ణగురుదూబాగుగాజేసినా పను

లు । సాగానివ్యామనేటిమష్టసంగాతిగనరులాజూచి ॥ వి
డచి ॥ ఫీలుఖానాశంకారూడు ప్రియమూతో కఠినముగా
జెప్పే । కీలుజెలియా లేకదొడ్డకీడుగాదలచేటినరులా॥విడ॥

పద్యం.

సకలస్థానుశిరఃప్రతిష్ఠ నిరుపక్షద్వంద్వశుక్లాభిరంజకు
డన్సర్వదిగంతగామిలసదృశ్యస్యేవ్యమీనుండయే । నకశం
కుండకశంకివీవనుచుగర్వప్రౌద్ధతి బల్కుచున్ । బకమిం
దున్బ్రహ్మశించురీతిసుజనున్బల్కున్దురాత్తుండిలన్ ॥

భ జ న.

రాధాక్రిష్ణజైకుంజబిహారీ మురలీధరగో వర్దనధారీ ॥
శంఖచక్రపీతాంబరధారీ కరుణాకరశ్రీకృష్ణమురారీ॥ రా॥

మనాపుండరీకవరదహరివితేల్.

౨౯. కీర్తన - హిందూస్థాని.

దుజన్నవిషయము.

పల్లవి.

గురూజీకుమస్తేకెంనై ధర్తా ॥ క్యాబకువాకర్తా॥గురు॥

అ సు ప ల్ల వి.

అశాకర్కర్సబుజ్గ్మేఫీర్తా । క్యామిలాతుజుకూఘా
శీగర్దన్మే ఆకేగిర్తా । ఆఖర్కూమర్తా ॥ గురు ॥

చ ర న ము లు.

నిందాలోకుంకెతూకెంకర్తా । కర్తాసోభర్తా । నహిసో
ఆఫతులేలేకెగిర్తా । తబ్ క్యానూధర్తా ॥ గురూ ॥ భా

గవతకృష్ణాగురుశేషార్తా । నహిశేవాకర్తా । కేమదాన
శంకర్ ఆరజకర్తా । హూజాబేసుర్తా ॥ గురూ ॥

ప ద్య ము.

నరమాత్రుండనిచూడరాదు పెలుచంనై చ్యుండు గా
రాదునం । కరకార్యంబులుజేయరాదు మదిలోగర్వింప
గారాదుదు । మ్మరయుక్తింబరికింపరాదతని యాజ్ఞల్
మీరగారాదుమ । త్సరముంబట్టగరాదునద్దుమనిపై స
చ్చిష్యుడై యుండినన్ ॥

ప ద్య ము.

గురుదువిముఖుడై నగురిలేదుమునుబ్రహ్మ । వేదియగు
వశిష్టవిముఖుడగుచు కరుణజూడకున్నగా దెకొళికుదుదా ।
బ్రహ్మఋషియుగామిప్రచురమగుట॥

భ జ న.

కృష్ణరాధా కృష్ణరాధా కృష్ణరాధా కృష్ణరాధా ।
శ్రీకృష్ణరాధా ॥

మనాపుండరీకవరదహారివిలేల్.

30. శ్యామానరాగం - ఆదితాళం.

కీర్తన. దుర్జానవిషయం.

పల్లవి.

గురువునుధిఃకారిరచకూడా దే వోమనసా॥గురు॥

అనుపల్లవి.

పరిపూర్ణామాపుడతడే పాటించికనగా లేకా॥గురు॥

చ రణ ము లు.

గురుని పూజించాని నరూని వానరుడందూరు । సర
గూనదెలశి వేగా పరమూగోరావే మనసా ॥ గురు ॥
మును వాసిష్ఠూనుజూచితన శక్తినింతాజూపి । కొనకే
మిగానికొళికమునిసీతలపోయవేమనసా ॥ గురు ॥ భాగవ
తకృష్ణనిజగురూయోగీచరణములూగొలిచే । త్యాగాభో
గై నశంకరదాసునేమరకేమనసా ॥ గురు ॥

పద్యములు.

కోటివిధంబులజెప్పినచేటాద । వెటితనదుపూర్వచేష్టలు
విడకక । చాటుననేటునద్వివిధము । గాటనమొనరించునత
నికతుకునెబోధా ॥

పద్యము.

ఎంతచదువుజదివియెన్నివిన్ననుగాని హీనుడవగుణం
బుమానలేడు । బొగ్గుపాలగడుగపోవునామలిసంబు ॥ పిశ్వ ॥

ప ద్య ము.

మానవులకుకోకపశుశ్వానములకుతోక । పక్షిజాతు
లకీకెల్ మానమునుయ్యగజేసెను । శ్వానముతానెత్తుకొ
న్న స్వామికికొదువే ॥

౩౧. రాగం - సావేరి - ఆదితాళము.

కీర్తన. దుర్జనవిషయం.

పల్లవి.

ఏమికాలమహిమ - యీ - విపరీతముగనుగొనుమా ।

అనుపల్లవి.

మన్ననజేసి తెమదమధికంబై కన్నులగానరుగదయీ
లోకులు ॥ యేమి ॥

చరణములు.

పిలువని దేవచ్చిదురాత్ములు ప్రేమవలెనేహెచ్చి । ప
లువలందరును పదిమందొకపై కిలకిలనవ్వుచు గేలిసేయు
దురు ॥ యేమి ॥ మదిలోనుకభాటా । పై ననువదిరేదొక
నూటా । అధికనీచముగతనువుతోజేయుచు । ముదమున
నరకము ముందరజూతురు ॥ యేమి ॥ సత్యమువినలేరూ ।
అసత్యముమొదటికెకనలేరూ । సత్యమసత్యము రెండుదె
లియకను । నిత్యనాదములు నిలచిచేతురిది ॥ యేమి ॥

నేటునబహుప్రీతి - వెనుకనెచాటుననొకరీతి । పాటలు
బాడుచు పరమభక్తులనుకోటివిధములను చేటుగ జూతు
రు ॥ యేమి ॥ సమయముబడినపుడూ పడిపడి సాగిలిమొ
క్కెదరూ । సమయముదీరినయమకింక్కరులనిక్రమముగ
సాటుచుఘనులమటందురు ॥ యేమి ॥ చెప్పబోతె పాపం
వీరికిమిట్టిపడునుకోపం । తప్పుడుగుణములు తమరేమరువ
కతిప్పలబెడుదురు తెలివిపరులనిది ॥ యేమి ॥ మంచివారి
నూటా తెలిపెద మించబోకునూటా । వంచనజేసెటివా
రిభాటగనికొంచెములోపల దృఢచక పెంచె ॥ దరేమికాల ॥
తమదేవోరవేషం యితరులతోననుటే ద్వేషం । పామరజ
నులకుబహుగాజెప్పుచుభూమిలోమేమేపుణ్యులమందురు
॥ యేమి ॥ నిజముగల్గుగనానూ - తొందర పడిపలుకగబోరు

రూ । నిజములేక శ్రీనిజగురువాక్యము త్రిజగముదిరిగియు
తెలియగలేరిది ॥ యేమి ॥ చెరుపుకాలమందూ దురా
త్ములుచేసెదరివిముందూ । పరులమేలుగని పరితాపమున
ను పొరలిపొరలితుద మరణముజెందుదు ॥ రేమి ॥ భోగ
ముడుగలేరూ శ్రీగురుభావము గనబోరూ । భాగవతుల
కృష్ణనిజగురుపదములు । త్యాగముజేసితె ధన్యులమందురు॥
యేమి ॥ ఫీలుఖానశంకా రుడనె యీపగిదిబలికెనింకా ।
కీలుదెలియకనేమేలుగోరి తుదకాలునిదూతల పాలబడు
దురిది ॥ యేమి ॥

దోహరా హిందుస్తాన్.

సఖిక హేసంగ్ సార్ మేఘహీము క్తసేభేట్ । తీనచీజ్
పాచెలగేదండీచండీపేట్ ॥

కర్ హా లేనమాలాహాలే । ముఖ్ సే భజేనరాం । అం
దర్ సేలాగేర హేబక్ సేసేక్యాకాం॥

39. గజల్ - హిందుస్తానీ.

పరిపూర్ణబోధ.

మి రేచష్ ముఖుల్ గైతబ్ తలాక్ నజర్ మెనూర్ ఖుదాకేథా

కబనామసహి కబరూపసహి కబరంగనహి కబభంగ
నహి । దిఖ్ లాయెజోకుచ్ నూర్ థాఖా దాతబక్ భర్ పూ
ర్ థా ॥ మెరె॥ సబ్ రూపమెసబ్ రంగమే సబ్ సంగమేసబ్
జెంగ్ మే । కుల్ షాహమేవో వస్లథా । అషనాపరాయక
భూనథా ॥ మెరె॥ హిల్ నేకుబిల్ కుల్ హిరస్ నహిక హెనే
కుగుంజాయష్ నహి । దిల్ థానోగుమ్ సబ్ హోగయీకు

దురత్ ఖుదాకెరహెగయీ ||మెరె|| అజిభాగవతకృష్ణప్ర
భూకర్కేవలీయెక్ హూగయే | దిఖ్ లాయెఅపనెగులా
ముశంకరదాస్కహెనేవాలెకో ||మెరె||

దొహెరా హిందుస్తాన్.

అష్టాదసా పురాణమేబ్యాన్ వచనదోసార్ | పుణ్య
మూలపుపకార్ హైపాపమూల అపకార్ ||

హీరాపడాబజార్ మేరహెఖాక్ లపటాయే | మూరఖ్
ఛెసోచలేగయేచాతూర్లియేవురాయే ||

పంథరిక్రిపయాణం.

3 :: హిందుస్తాని.

పల్లవి.

చలోభయి పంథరిపురుజానా - విరల్ నూధన్రశేమిలనా||

అ ను ప ల్ల వి.

అయిసావిరల్ కభూనదేఖాయేక్ యూటపరుఖడా - సా
ధుసంతుకీమేలాభరాహై - ఖానెకుదూద్ ఛెడా ||చలోభ
యిపంథరి ||

చ ర ణ ము లు.

చంద్రభాగకెగంగాతీరే | ఆతీహైరుకుమాయీ | అ
జిభావభక్తకేక్లచ్చా - పూరణకరతీహైసుఖదాయీ చలో
భయి ||పం|| తాల్తంబూరాథోలకుబాజే | మృదంగ్ కీ
ఖట్ న్యారీ | సారీఆలంకర తీదశణన - జోత్ బనీహైభారి
చలోభయి ||పం|| మోరముకటమకరాకృతికుండల - గళ
తులశీకీమాలా | పీతాంబర్ సేకశీకాఢినీ - భక్తనకే ప్ర

తిపాల చలోభయి ||పం|| భాగవతా శ్రీకృష్ణరూపబస ఆ
యో :- దశనదేనేకూ । భాగ్ బధీకల్యాణరహీ - గజ
మందిరశేషధ రావునికీ || చలోభయి ||పం||

మనాపుండరీకవరదహారివిలేత్.

భ జ న.

విశ్వరిడభాక పెవరిహత్ । కాయమాజేచా | పంధరినాధ్ ||

శ్రీకృష్ణ దేశికప్రభుమహారాజకీజై .

34. హిందూస్థాని భజనవైరాగ్యపద్ధతి.

మనస్సుకుశిక్ష.

పల్లవి.

కెంగపులత్తేపడాదివానేకెంగపులత్తేపడా||

అ ను ప ల్ల వి.

అరేగురూశెకొయినహి । బడాదివానేకెంగపులత్తే||

చ ర ణ ము లు.

ఖర్ కేమాఫ్ కర్ లియ్యూతూకర్ కర్ కెంపస్తాతాహై!
మర్ కాలకూకొయి భీయాకర్ బచాతెనై కెంహస్తాహై||
కెంగపు || బాలక్ హూకర్ చెందురోజువో బాలక్ ప
స్తే ఘోయా । అరే-బాద్ జెహనీబుధాపఆకర్ । పూమర్
సారీఘోయా || అరేమాకెంగపుల || భాయిబిరాదర్ కొయి
నై యాతాఖాతేసబ్ కొయిజాతేస్తాం । ఘెంఘీషకర్
లాయానై తోతమాందిక సబ్ రోతే, హై || కెంగపుల ||
యార్ దోస్తుమురీదా(సబ్ కొయిమత్తబ్ అప్పాచమాతే
హై । కారె జూరీతుఝేపడాతో బహనాకర్ కేజాతే
హై || కెంగపు || హతిఘోడామ్యానాగీనాసబ్ పై సెకే

సాతీరే । జాతీపైసారహ్నానసాతీజాతీ సర్పర్ఆతీరే ॥
 కెంగపు ॥ బేటాచోటాపైదాహోకర్లూటాహైసోమా
 ల్తమాం । అరేతూఅయినాకర్తాకెంరే । కహేతొల
 డ్దాసాల్తమాం॥ కెంగపు ॥ ఝూటాజొకొయిహోతాహై
 సోమీతామీతారహతాహై । మితాఖాతైసఫరాహోక
 ర్జమీపర్గిర్లిడ్డాహై ॥ కెంగ ॥ బాల్బధాకర్జతా
 బనాకర్ధూనిలగాతాకచ్చాహై । హలువుతాకర్ఝోలి
 బాందకర్ఫీర్తావ్రాయెక్లుచ్చాహై॥ కెంగ॥ హిందూహో
 కర్మాలాజస్తావోభీహైదిత్తేఝూటా । ఫందిహైసబ్కొ
 యిదున్యామెపార్నహిహూతేబేటా ॥ కెంగ ॥ ఖురా
 పడ్కర్కల్తాపడ్కర్మాఫక్వుసేచల్తానై । ఖురాప
 డ్కర్చల్తాహైసావుస్సాహేబ్సేమిల్తానై ॥ కెంగ ॥ పీరొ
 పయంబర్సభీగయేయిస్దున్యాకెచెక్కర్తేసే । తేరామే
 రాక్యావజూదుహైబచ్కర్జానేచక్కర్సే ॥ కెంగ ॥ ఆ
 జిస్ఘర్తెకల్వున్దర్తేదోనొబరాబర్గిన్తీకర్ । కాజిఖు
 దాబకర్పూఛాతొజవాబ్దేతాక్యాదేకర్ ॥ కెంగ॥
 తగ్గీరచ్చేసబ్దిమ్మరేకర్కెతూకెంఘుస్తాహై । జగ్మే
 కొయిఅబ్తగ్గబచ్చానైతూకెంఖాలీఫన్తాహై ॥ కెంగ॥
 జనమ్మర్కీనద్దీబహితిహైతూగోతాఖావొనకొ । జా
 తీరనేజల్దీబహితిహైతూదుబ్జావొనకొ ॥ కెంగ ॥ మూ
 సానద్దీగీసానద్దీయిస్నద్దీసేబధానహి । బధేబధే అవుతా
 ఝూంఝూభీయిస్నద్దీకాఖబర్నహి ॥ కెంగ ॥ దున్యామె
 కుచ్ నె హెకర్కర్రోజుబోలాసహిసహి । బన్యాసేతూ

జ్యోదాకర్కర్పెసారక్తాకహీఁకహీఁ ॥ కెంగ ॥ అవ్రత్
 చాలత్ పవంబరాబర్ దేఖాసోవోఅచ్చాహై । అయిసా
 కెంనై రక్తాతూదిల్ రోజురోజు క్యాబచ్చాహై ॥ కెంగ ॥
 హీరన్ తేరామర్ నై జాతాసర్ పర్ సోటాపాహాచేగాహార
 కతుకుచ్ నై ఫాశిలగాకర్ రూపంబరాబర్ భచేగా ॥ కెంగ ॥
 హైసోఅల్లాఃనై సోమెసుజగ్ సారీయ్యెఝూటారే । అయి
 సాతూకెంకహతానై హైజబాకు క్యాకుచ్ కాటారె ॥ కెం ॥
 ఘూల్ ఫలూంకేమోసంహూతా ఝూదుఝూదుకేకదు
 రొకదర్ । తూయిసానో మేహైదాఖల్ జాన్తాకెంనై క
 ద్రొకదర్ ॥ కెం ॥ కుచ్ నై కుచ్ నై హున్వాఖరాబాలయితు
 ఝొకంబభ్రరే । బచాకియ్యాసోనజర్ గయాకహీసుధార్
 క్యాహూసక్తిరే ॥ కెంగ ॥ తన్ ననధన్కామాలక్ బై తా
 నిగాఃబరాబర్ ఆగేరాఖు । ప్రేహీనిభాలే గయాతోజానా
 ఆగేరస్తానహిమూరఖ ॥ కెం ॥ ధ్యాధరోగురుచరణకమ
 ల్ పర్ పలక్ భరేతూహూగాపార్ । యేరస్తాజోబల్లావే
 గాప్రేహిజాకాయార్ ఆరెతూ ॥ కెంగ ॥ మిల్లెప్రజ్జీకర్ త
 ప్రబాతేఁయేదికాకుచ్ ఖబర్ నహి । దల్లాలిబాతూఁ
 కూలేకర్ బై తాకెంరేఖబర్ నహి ॥ కెంగ ॥ ఝూటాదున్యా
 కారఁగ్లాయామాయామోటాగాటాహై । గురూజికెచ
 రణాసత్తాసేకూఫర్ యిస్కాతూటాహై ॥ కెంగ ॥ హుకుం
 గురూకాహువ్వాహైఅయిసాబోలేరేకర్కర్ । జోకంసు
 స్తాహైసోపాతాస్వాహోబు ముజకూక్యాఫీకర్ ॥ కెంగ ॥ హ
 ర్కల్ మత్కర్ సద్దేశికవర్ పూజాకర్ జల్దీజల్దీ । భాగ్వతా

క్రిష్ణాగురుజీకేసాయపడోబద్ధిబద్ధి || కెంగ || తూనేకీసే ఫిర్నే
పర్జోబోలాహ్లానానాన్ | సహోనేకూకచ్ నెహైదేరబ్
సహాతాన తేనాను | అరేతూ || కెంగ || శంకర్దానుబడా
వ్యాసారీసాయాగురుజీకేసతా | మాయామోహీ క్యాక
కోసక్తీసబ్కువుడాయావ్రానతా || కెంగపు ||

దోహరా-హిందుస్తాని.

ప్రాంచేప్రాంచేబరనకో | రోమరోమహాంకార్ | న
భిక హేప్రభుభక్తవినాచారోబరనచమార్ ||

కెంగ గజల్ - ఫారశీనహిందూస్తాని.

భక్తివిషయము.

సర్యూర్ మున్నుకేక్కదంపర్ రాఖచేఅజిక్యానికర్ ||
మకాకూతోసబ్తుముజానకర్ఖిమశూత్కరోఅబ్క్యాని
కర్ || క్యాకహుంమైకిస్కైతై యమ్ఆషకాకై ఆగయే | ది
ర్నేకోసేకుల్షాహామేహమ్ జాకేమైకొనికాలెగె || సర్ ||
యేజహదోనోమెసబ్కొయిపేషికర్చేచహతేస్తేషాఖా
సెసబ్కుచ్భూలకర్ఖామోష్ హోకర్జాతేస్తే || సర్ ||
రాజశోగ్గకహెలాతహై | వక్భాగవతక్రిష్ణప్రభో | పు
న్పాక్ కామిల్ కేకదంబోసీసెశంకరదాస్ నే || సర్ ||

దోహరా.

మక్హైసోతక పర్సవారుహై | మన్నేగుకాలనేకో
హై | జోమక్పర్సవారుహైసోలాఖన్నేయేకోహై || కబ
హుమనరంగ్ తురంగ్చెడె | కబహూమనరంగ్మోజుద్దక్

రే । కబహుమనబై రాసాజులే । బకూచెలే । తులసి
దాన్ బిచార్ కరే । కృష్ణహూంయిస్క పటీమన్మా ॥

౩౬. కీర్తన ఇందర్ శభా థాటీమహిమ,

పల్లవి.

మద్గూర్ హమార పాహుచనే తేరేలినానహీ । ముషాణ
దొక హూగురూక హూజుదాక భూనహీ ॥

అనుపల్లవి.

వర్షూ యేహీమురాద్ యేహీ । ఖుదాతు ఝేమిలాది
య్యా । బజావోహై బేజానహీ । జహాదోనోమెనాంకి
య్యా ॥ మద్గూరు ॥ నలీకిషణ గురూతుహీక దందిఖాచై ॥ భలా
జరాన్ లాల్ఫలాక హై తేము ఝేహీదాన్ శంకరా ॥ మ ॥

భ జ న.

భాగవతకృష్ణమహారాజు - జైజై భాగవత కృష్ణ ॥

దొహరా.

చంచలనై కాభినాలకీసబకీరా ఫేక్షీత్ । యేక్ ఛోడ్
సద్గుర్ కరీవోకుతియన్ కేరీత్.

౩౭. హింమాస్థాని.

పల్లవి.

మెగులాము మెగులాము మెగులాము తేరా

అనుపల్లవి.

హూహైసా హెబు హైసా హెబు హైసా హెబ్ మేరా ।

చ రణ ము లు.

మద్గూద్ త్తుహీ ఖుదాతుహీ । ముష్కిల్ కుషారసాంక

రో సరే రాఖద్దూంపా తెరీధర్ దియ్యానజర్ కరో || మైగు ||
 గదిఁ పాంకుతోడకర్ అబ్ సేక దర్ రఖో జెరా | దరుదొ
 దిల్ యిజహార్ మెరా | ఫదై హై దేఖో జరా || మైగు ||
 ఆర్ జు హై ఖదుమా తై తెరీ | అబ్ సునో జి మేరా | హర్ హ
 మేష యిస్సులాంకక ర్తబ్ హూపిజ్ జరా || మైగు || ఫికార్ జి
 కార్ తేరేకరూం | ముషాద్ మెరే | కిషాత్ర భూ |
 శంక్కార్ యె హైకింకార్ తేరాసంకాట్ హరో మెరేప్ర
 భూ || మైగు ||

భ జ న.

సబ్ ఛోడేతో ఛోడూం గాపక ఆవూనా ఛోడూం | గు
 రూజీ || సబ్ ఛో ||

మనాపుండరీక వరద.

శ్లో || కృచిత్ భూమాశయ్యా క్వచిదపిచపర్యంకశయ
 నం | క్వచిచ్ఛాకాహరో | క్వచిదపిచశాల్మోననపరః |
 క్వచిత్కంఠాధారీక్వచిదపిచ పీతాంబరధరో | మనస్వీ
 కా ర్యాధిఁ నగణయవిదుఃఖం నచసుఖం ||

౩౮. హిందుస్తాని - జ్ఞానం.

పల్లవి.

మజ్జే అల్లాః కీ | అల్లాః కీ ||

అను పల్లవి.

కర్ తబు హై సబ్ వుస్తీ | మజ్జే అల్లాః కీ ||

చ ర గ మ లు.

కోయిదియ్యాఘోడా | కోయివుడా వేమాల్ జోడా | కో

యికియ్యాదో స్తిగాఢాకోయిదిల్క్కిబాత్తోడా॥ మజ్జే॥
 కోయిది హెడర్ బారీ॥ ఫర్ కోయిది ధీ॥ దుఃఖ సారీ॥
 సబ్ ది హై ఘర్దార॥ ఫిర్ కోయిది హైభర్ పూరీ॥ మజ్జే॥
 కోయిదేవేబఖ్ పిషుహుజరా॥ కోయిడా లేగ లేమెగజరా॥
 కోయిల కేదియ్యేముజరా॥ కోయిబోలేసబ్ ది గుజరా॥
 మజ్జే॥ కోయిది సబ్ కోయిభూలా॥ ఫిర్ కోయిది
 హూతామేలా॥ కోయిది కర్తాదూలా॥ ఫిర్ కోయిది
 మిల్తాఘూలా॥ మజ్జే॥ కోయిఖావేచుగులీ॥ కోయిదేవే
 పీచేగాలీ॥ కోయి కర్త గాట్ ఖోలీ॥ కోయిదియ్యేగురుకీ॥
 కీలి॥ మజ్జే॥ శ్రీకిషన్ గురూకిసవారీ॥ మజుమాహైదే
 ఖోభారీ॥ కరోనకోఅబ్ దేరీ॥ శంకరునేహైబల్ హారీ॥
 మజ్జేఅల్లాఃకీ॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

రామహారేకృష్ణహారే-తవనామవదానుసదానృహారే
 రామస్తరణాధన్యోపాయోనహిపశ్యామలభవతరణే॥

ప ద్య ము.

కరినేలిందియుశక్కిద్రాపతికికోకల్ మెచ్చియిచ్చిందిద
 బ్బరీ॥ కాకానురుణేగటాక్షించిందబద్ధంబహూ॥ శర
 ణన్న పగవానితమ్మునికిరాజ్యంబిచ్చుటల్ కల్ల॥ యిత్తరి
 నన్నేలిననిక్కమీకథలనంత్రాభావనారాయణా॥

భక్తాభిమానిశ్రీసద్గురుమహారాజ్జీజై॥

౩౯. హిందూస్థాని.

మహిమ.

ముష్కిల్ కుపార్ కరా దె । మెరాము ద్దుజాతిలి । ము
ష్కిల్ కుపార్ ॥

చ ర న ము లు.

లోకోనె చెందుదుష్ట నీకర్కే ముఝేసతాతెహైం ।
తుకెంనహిబచాతముఝే । అయెమేరేనకాలాలీ ॥ ము ॥
తేరేగులాంపానజర్ నియ్యత్ బదీసెర కైహైం । పుంసా
హేబాంతుచకాదే । దిలోమెదాగ్ భూతేనహీ ॥ ము ॥
దేఖోఖుదాతుచక్రిడ్ నహికహి హైపదా చౌదాతబకు
భరుపూర్ గౌపుర్ కర్కేదే దుష్ట కూసజా ॥ ము ॥ యే
ఖాక్ సార్ పై దాహువ్యాఖద్దైరీకరనెలియ్యే । బేఖాన
జర్ పర్వదిగార్ తుహైమెరాబడాసదా ॥ ము ॥ ము
షాదుమేరేకిషప్రభూనజర్ దియ్యాతుమ్మాముఝే ।
భూలోనకోదిత్తేరఖోం । యేనాంహైశంకర్ మేరా ॥ ము ॥

శ్లో ॥ పంకేపంకజముత్తుకేనకనకం । శుక్తాతుముక్తా
ఫలం । కీటస్తూవరపట్టుసూత్రవిలసత్ । కస్తూరికారామ్బ
గం । కాప్టేవంహ్నిసనేకమక్షికమధుంగావాంత్రిగోరో
జనం । పుత్పత్తేనమహానుభావగుణినంకింజన్తకింజాయశే ॥

మనాపుండరీకవరదా-హరివిశేల్.

౪౦. హిందూస్థాని.

పల్లవి.

బేబనెఁగలామేమాలాలియెహై ॥ బేబనె ॥

అనుపల్లవి.

మా లాలియె హై । మా లాలియె ॥ హై బేబ ॥

తేరేమే రెఖాతర్ యెహిదున్యా బనాయా । యిస్సెభీ
ఆనేజానేమా లాలియె హై ॥ బేబనె ॥ వలీమేరెపీర్ బనేకృ
ష్ణగురూనే । శంకర్ ఆప్కేగులాముబనాహై ! బేబనె ॥

మనాసుండరీకవరద-హరివితేల్.

హ్లో ॥ చంద్రదేలాంఛనతా । హిమంహిమగురుం టా
రంజలంసాగరిం । బధ్వాచందనపాదపాంశ్చఘడినా పద్మే
ష్మినై కంటకః (స్త్రి) రత్నే సజెరాకుచేషుపతనంవిద్యత్సుదా
రిద్రతిః । సర్వంరత్నముపద్రవీణసహితః నిదోఽషమే
కంయశః ॥

భజన.

గురుభీమసార్వభౌమా । భక్తకార్యకల్పద్రుమా ॥

క్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజ్జ్యజ్ఞై.

౪౧. హిందుస్తాని గజల్ అనుభవం.

పల్లవి.

—
క్యామజాముచక్కా మిలాముద్ద్ ద్కేయాద్ కరేకరే॥క్యా॥

అనుపల్లవి.

హోగయాగులాంనెసార్ । పైరోహాధరేధరే ॥క్యా
నుజూమ్మచూ॥ పానీపవక ఆతిష్ నైఖాక్ మిల్కేబనాహై

సోహిఘూర్ । హజారోహాముసాఫరాంఅతెహీరహేతేజా
తే ॥క్యామజాముజ్కా॥ క్యాకహూంయెఫాయదా ఆఖో

సెబకాలెసాదా । భక్నిగాః దేఖామైనే । జీమరాడక్ తే
డరే ॥ క్యామ ॥ కిషగురూబతాదియ్యాతిభోమహీ ము
జ్జామురేు । శంక్కర్ యేఖాబ్ పాయామజా । ఖద్వా
త్ తేరీక రేక రే ॥ క్యామజాముజ్జామిలా ॥

మనాపుండరీక వరద.

బయిత్ ఫారశి.

బాదఖుర్దా । పైఖామోష్ నిషస్తా సహెలస్తు ।
చుంబదాలత్ బెరశీ । మస్తునగర్దీ । మర్దీ ॥

౪౨. హిందుస్థాని - కీర్తన గజల్.

ముషాదిక్ జొకొయిసిపుకరే సచ్ హైబజాహ్నే । జా
హార్ మెవీర్ హ్నే । బాతిక్ మెఖుదాహ్నే । యెనూర్ అ
తాఃనూర్ యెసబ్ మెభరాహ్నే ॥ ముషా ॥ అవల్ వహీఆఖ
ర్ వహీ జాహిర్ పైహీబాతిక్ - అపనేకుసమర్హ్ కరలే । వహా
సల్లుఅల్లాహ్నే । వహాజెల్లుఅల్లాహ్నే ॥ ముషా ॥ కామిల్
యెహీ కరనాయెహీదునియామె ఆనాహైయెహీ । అబ్
కిషగురూసెమిల్లే । శంకరుసెబాత్ కరలే ॥ ముషా ॥

మనాపుండరీక వరద.

౪౩. కీర్తన హిందుస్థాని.

పల్లవి.

యెబ్బాలనామహారాజగురూసే

అను పల్లవి.

నేకునియ్యతుసే । నిశ్చలదిల్ సే ॥ యెబ్బా ॥

చ రణ ము లు.

భ్రమరకీటకెన్యాయసిఘారో । తనమనధనయే । తీననివా
రో । భాగవతాశ్రీకృష్ణగురూసే ॥ యేభో ॥ జననమరణకే
జనకుజెలావై । పల్పల్ ముజుపాదిల్ కుభగావో । శంక
రునేహైకింకర్ అపనా ॥ యేబొలనామహారాజు । ప్రభూ
సేయేబొలనామహారాజి॥

శ్రీకృష్ణ దేశికప్రభు మహారాజుకీజే

జ్ఞో॥ అవ్యాపారేషు వ్యాపారం । యోనరః కర్తుమి
చ్ఛతి । సపపనాశమాప్నోతి । క్షీలోత్పాతీవవానరః ॥

జ్ఞో॥ శుష్కచర్తస్యసంతాపం । లోహందహతిపావకః ।
నాథుసజ్జన సంతాపం । కింహాశ్చర్యంకు లక్షయం॥

౪౪. హిందుస్తానీ - కీర్తన.

వైరాగ్యం.

కేంధంద్రాకర్తాతుక్యాబెలె జాత । జోదేతాఖుదావు
స్వేఖుమేకెన్తె హూతా ॥ కేంధం॥ కొడీకెలాలున్ మె

ఖాతా కేంజూతా॥ లాభోకమాయుదఫీనేమెజాత ॥ అబ్ కెం॥

హజాఖిలామెక్ నలీజాతుపాయా । అభీతిక్ అకల్ తే
శీసంర్కానచాయా॥ కెం॥ పర్వదిగార్ హైదీగర్ సెక్యా

పర్వా జన్ జన్ జమీను । సజర్ హైబెపర్వా॥ అబ్ కెం॥

అయికెహిరస్సేతు । కేంజాకెగిర్తా । యేమానింసు । ప

తింగి అగమేజాకెమర్తా॥ అబ్ కెం॥ నలీమెరెగురు భాగవ

త కృష్ణప్రభునే । శంకరుమెహైదాస్ కింకరునిభానే॥ అ

బ్ కేంధం॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

రాహిరుకుమాయిచంద్రభాగా । పుండారీకాపాండు
రంగా॥ యెరహిరుకు॥

శ్లో॥ దూరస్థోపి సమీపస్తా । సమీపశ్చేతి దూరతః । చ
తురంగుళప్రమాణేన । కర్ణచక్షుసకదృశ్యతే॥

౪౫. ఓందుస్తాని కీర్తన.

నవద్వారపురీ నరుకీబస్తి । కొయిరొతాహైకోయి ।
వాస్తాహైరే॥ నవద్వార ॥ యిస్ బస్తి కాచాల్ హైన్సారా ।
దున్ సస్తాసుభ మహింగాహై । చౌతరఫహైచి కడ్డల్
నల్ । జొఆతాహైసంఫస్తాహై॥ గురుగోపాలకృపాకరు
క్రిష్ణా । తుమచినా । బాస్తిసుధరతునాహీ । శంకిర్ యే
కర్ జోర్ సునానత్ । సంకటదూర్ కరోజహమాకో॥ నవ॥

మనాపుండరీక వరదా.

౪౬. అంబరీక్షన.

౧౬ । సం॥ ప్రాయంతా చెప్పినది.

పల్లవి.

అన్యారావమ్మా । యెదురుగావమ్మా । యేలూకో
వంమ్మా తల్లిలేనంమ్మా॥

అను పల్లవి.

రావమ్మ మాయమ్మలేవమ్మా వేగామె । యీవమ్మా
అభయాము ఇష్టాశిద్ధులుగలుగా ॥ రావమ్మా । యెదురు
గావమ్మా॥

చ రణ ము లు.

ఘల్ ఘల్లూమనుచూను గజ్జేలదురగాను । ముజ్జగము
 లగన్నముద్దుగుమ్మ లేచిరావమ్మా ॥ పంచాజేరినగానియిం
 చూకయినకృప । పుంచకుండితేనా । గతెంచువారెవ
 రమ్మ ॥ రావమ్మఅభ ॥ నాతల్లియిందూకెనే । తొల్లిజన్మాన
 ఢీతిల్లేయికజన్మ । మోతల్లివలవంటి ॥ రావం ॥ కంచిలోప
 లసివేమించియున్నావాని । మంచివారలచేతగాంచీతిసిమ
 హిమ ॥ రావంమ్మ ॥ సంచీతాభాగ్యామంచెంచీతిగాసిక ।
 పంచానజేయాకవచ్చిఁజోనవంమ్మ ॥ రావం ॥ శ్రీకృష్ణప్ర
 భురాయుడీశురూపముబూని । యీకృష్ణదాసూనీవేలూ
 కొమ్మనిచెప్పేరావమ్మ ॥ మనసాగోరినకల్పానెరిగి । విరచి
 రవచ్చిమురయూచాకల్పానకరమందుంచుదుగాని ॥ రావం
 మ్మ ॥ ఫిట్టానాశంకార ప్రియశేవాకుడునిన్ను బిలచీశరణు
 జేందానరుడెంచున్నాడమ్మ ॥ రావం ॥

మనాపుండరీకవరద.

ప ద్య ము.

అమ్మలగన్నయమ్మముగురమ్మల మూలపుటమ్మచాల
 పెద్దమ్మసుగాదులమ్మకడుసారడివుచ్చినయమ్మ । నిన్నులోన
 మ్మినశేల్పుటమ్మల । మనంబులనుండెడియమ్మదుగ్గమాయ
 మ్మ । కృపాబ్ధియీవుతమహత్వకవిత్వపటుత్వసంపదలూ ॥

౪౭, అంబకీర్తన.

౧౮సం ॥ ప్రాయమందు దుఃఖాన విషయమై న్యసన

ముగల్గి వారిని గురించి మహిషాసురమర్దానికి మనవి చేసినది.

పల్లవి.

మహిషాసురమర్దానీ । నమూమిదం మహనీయ్యగు
ణగామినీ ॥

అను పల్లవి.

మహిషమస్తకనటనమోద । వినోదినీమహాశోధినీ ।
అమితదుర్గుణాశీక్షశీలినిప్రణతజనసౌభాగ్యజననీ ॥మహి॥

చరణములు.

మృదుసాదగజగామినీ । మమ్మేఱుట । కీదెవచ్చీతి
విరాణి । ముదముతోనిదేశతమువందన । ములుసుజేసె
దమధురనాణి । బెదరకనుపరదూషణులనీ । పదనుఖిద్దము
చేతద్భంచవె ॥ మహిషాసురమర్దానీ ॥రంభేం । మహి॥
శోధించుమోజననీ । ననువంచించా । జేయాబూనెడునా
రినీ । బాధపెట్టగదలచిపెదల । నాగడముజేయంగ
చ్చిన । వాదభేదులబట్టివేగమెవాన్తిబ్రాంతుల జేయు
రంభేం॥ మహిషాసుర॥ ౧ ॥

పరదూషణలుపాటగా । సాదుచునూదుర్త్తదముచే
బల్ నీటుగా । తిరిగికోండెములతుకజెప్పెడితిక్కమూఖ
జనాళినిప్పుడె । తరిగికండలుజేసికాకుల బిలచి బలిహర
ణంబుశాయవే॥ మహిషాసుర ॥ ౨ ॥

కపటాభక్తినిగైకొనీ । సద్గురులందునెఘమూలెన్నె
టివారిని । చెపలబుద్ధినిబూనియితరుల చెంచలంబొనరిం

చినాథుల । నపహశించెటి వంచకులనతిత్వరలొ యమ
పురికంపు-రం-భేం-మహిషాసురమ॥ ౩ ॥

పరమేలుగనియోర్వసి । పాపాత్ములపడవేయవేభూమి
సి । కరముచేమరితముగతాడనమొనరజేసియు । శిరము
ద్రెంచియు । పరగయమకింకరులకిచ్చియు నరకమునకం
పించు-రం-భేం-మహిషాసుర ॥ ౪ ॥

శ్రీభాగవకృష్ణాసి । చరణములాన । బిరబీరజేయూ
పనీ । పరగనీగురుపదములానిక । మరువకనుయిది మొద
లుజేసియు । పిలువగనే స్థిల్భానశంకరు నరకికరుణతో
బ్రోవకున్నను॥ మహిషాసుర ॥ ౫ ॥

మనాపుండరీకవరద - విశేష్.

౪౮. కీర్తన - భక్తి.

౧౩ - ప్రాయంలోచెప్పినది - దుర్జనులకు.

పల్లవి

రాధాకృష్ణులనమ్మినాను । నాదుబాధలన్నియుదొలగిపోను॥

అను పల్లవి.

శ్రీధనుమవిధికివును గురుడీ మాధవుడే యనిమదినిన
మ్ముచు । క్రోధలోభామోహమదముల కూడియుండిన న
కులవేడక॥రా॥

చరణము.

దశరూపములుదాల్చినాడు । నిశాచరవీరులనునృంచి
నాడూ । ఆశపాశములందు జిక్కిని వాసుదేవుని భక్తుల
ను గని మోసమొండగజేసె దుర్జనవేషులను వధియిం

చలేడా ॥ రాధా ॥ శంఖచక్రముబట్టాపెందుకూ । మస్త
 నరులానందరి దృంచేటందుకూ । వంకలంన్నియుభక్తజ
 నులవిపాంకముగమదిలోనగూర్చిన । సకదులశీక్షింపు
 టకు యీపంకజాక్షుడేచక్రమంపును ॥ రాధాకృ ॥ కొం
 దారు భూషించితేమీ-మరియు కొందారుదూషించితే
 మీ । ముందుగాదూషించువారలనందరిని యమలోక
 మంపుక । వుందురాశ్రీకృష్ణనామము పొందుగాధరియిం
 చ్చిమించిన ॥ రాధాకృ ॥ భాగావతశ్రీకృష్ణనూపు ।
 దాల్చిబాగుజేసెనుమమ్ముకాపూ । యీఘనునిపడపడ్డ
 ములుమదిలోన । దలచుచుయెల్లకాలము । బాగుశాయ
 కజననమరణము జాడలకు నేబోవెరచుచు ॥ రాధాకృ ॥
 పీల్చానాశంకారుడందురూ । వీరిప్రియభక్తుడనిచాలవిం
 దూరూ ॥ కీలుచక్కగదెలియలేకనుపాలుమాలికలోనజ
 స్క్రియు । కాలమంతయున్యర్థపుచ్చేజోలిగలమానవుల
 విడచి ॥ రాధాకృష్ణుని నమ్మినా॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

మారుతిరాయాబలభీమా భజనాలాగెబహుప్రేమా ॥

౪౯. ఆంజనేయుల స్తుతి కీర్తన.

౧౬సం ॥ ప్రాయములోజెప్పినది.

ప ల్ల వి.

ఆంజనేయా మమ్ముగనుమీ । దుఃఖ పుంజములబట్టె
 గరజిమ్మి ॥

అనుపల్లవి.

హరిరంబునచిక్కుబడియున్నకీరంబు చందమాయను
నన్ను సత్యముగగాపాడు || మాంజనేయా ||

చరణములు.

గోలకొండకుప్రార్థిశందూ । మలకుపేట నేదొకపల్లె
విందూ । ఆపల్లెకనుకరీంబున వుత్తరపుదిశను । కాపుర
ముగానుండిపాపులనుమడించే || ఆంజనేయా || అతి
పరాక్రమశాలినీకూ । సమముప్రతిలేరనుచు దెలుసునా
కు । మతిహీనమునచాల వెతలొందితిదివరకు । గతినీవే
యనినేడుబళిమాలవచ్చితిని || ఆంజ || కపటవేషముమా
టగాదూ । నీదుకృపలేకపోతె యెటుబాదూ । ఉపమిల
చికనుడింక వున్నదున్నట్లంటి । నెపమెంచకయ్య నేనప
చానుడనెసత్య || మాంజనేయా యిందుగనుమీ || శ్రీరా
ముపాదంబులానానీవు | చేయకుంటేనుతప్పినా | మంత్రతం
త్రంబులనుమాయభూతంబులను । యంత్రంబులొదించి
ద్భించివేయుమువేగ || ఆంజనేయా మంత్తు గనుమీ ||
భాగవతశ్రీకృష్ణమూర్తి నంన్న బిలచిచెప్పెనునీదుకీర్తి ।
శ్రీరామకార్గంబుశీఘ్రముగగావించినావు । మంత్తేలుట
కునీవేదక్షుడవయ్య || ఆంజనేయా || పీఠానశంకరుండనె
డి । దాసుడిటువచ్చెకరుంతోగనుడి । యేకార్యమునుబ
ట్టినీకెచెప్పనువీడు । ఆకార్యములనన్ని అరక్షణంబున జే
యు । మాంజనేయామంత్తుగనుమీ ||

రాజారామచంద్ర మహాగాజకీజై.

౫౦. కీర్తన. వేదాంతం అంశం ప్రాయం లో చెప్పినది.

యో గ ము.

పల్లవి.

యేమిచిత్రానుష్ఠా చూడగా । శ్రీసద్గురుమహిమా
యంతచిత్రానుష్ఠా చూడగా ॥

అను పల్లవి.

యేమిచిత్రానుష్ఠాచూడా । కోమలీయిటురవ్వునిబిల
చీ । నేమమూదప్పాకమంచి । నితితో విహరించు మని
యే ॥ యేమిచిత్రా ॥

చ గ గ ము లు.

భామరోదీక్షాలుమూడు । బాగుగాజేసేచూపించ్చి ।
లేమరోయీ । పంచాముద్రాలేమరక శోధించుమనియే
॥ యేమిచిత్రా ॥ మురియుచుచరణతీర్థ । మరమరాసే
యాకనిచ్చి । కరుణతో త్రివిధప్రసాద । మరుదనీయ
దించేనంవ్తా ॥ యేమి ॥ నయనయాగామధ్యావలము ।
నందుజొచ్చివిమలామైన । బయలులోబయలూను జూసి
బ్రహ్మహమశ్చనిపలికించే ॥ మి ॥ చూపుపవనమొక
టీజేరి । వోద్యమానాదములోగలశీతప్రసాదానిసుఖములో
బ్రంహ్మ । నందమునొందూమనియే ॥ యేమి ॥ యెఱుక
తోటిపరమూజూపి । మరుగుచెల్పికరిమూబట్టి । తీర
ముఖావిమురియుచుండి । యెఱుకనుత్వరగావిడుమనియే
యేమి ॥ భాగవత శ్రీకృష్ణాగురుదూ । భయముదీర్చియే
లుకొంటు । త్యాగభోగా యోగామూలు । తెలికి రరి

యిచ్చితి నేకొంవర్తా ॥ యేమి ॥ మేలుమేలనిజనులూ బా
గడా । పీలుఖానాశంకాకూడు । కీలుదొరికినమాత్రము
ననే చాలుచాలనిభ్రమలూవదిలే ॥ యేమి ॥

మనాపుండరీకవరద.

శ్రీనరసింహమూర్తికి-చెంచుస్త్రికిలయినసంవాదం.
౧౫-సం॥ ప్రాయంలో చెప్పినది-నాయకీనాయకాభావం॥

సంవాదం.

౫౧. కీర్తన.

నృసింహ మూర్తిగూట.

రావేళా-చెంచుపడుచాలేవేనాచెంతకు-లేచిఘరా
వేవంచనజేయకననుగావేసంచితభాగ్యంబనుకోవే॥ యో
చెంచుపడుచా॥

చెంచుస్త్రిగూట.

రానూ-పో-గదరాప్రాణముతోనూ । నీవెరిమాటలి
కమానూ । లేకున్ననువధజేశేనూ । భయము లేకనన్న
భయమివ్వమని జయముతో నస్త్రవిలయముజేసెదను ॥
రానూ ॥నృ॥కంటి॥నీకన్నులసాగసుదంటి । వహవ్వారీ ప
గడపువంటి । నీమోవియాననీయమంటి । కంటికింపయి
న కాంతపుగనుకనెదంటజే రితిని వెంటనేకూడెద ॥ రా
వేచం॥యేరా-నావంటివార లికలేరా॥అవుకారానీవగలే
రా । పోపోరాయిటురాకూర । కావురమునబల్ తీవరప
డెదవు । యీవనభూమిలోదేవరసాక్షిగ । రానూపోగద

రా ||నృ|| యేనూ-బ్రంహ్మేంద్రాదులగంన్నానూ । యీస
 రహారికూపముతోనూ । ప్రహ్లాదులనుగాచీనానూ । జ
 ననమాతనకనకకశ్యపుని । ఘనమనియెంచక క్షణము
 లొదృంచితిరావే ||వోచెంచం|| వారీ-నీప్రజ్ఞలునేవినరోరీ
 నావొద్దికిరాజోకోరీ । పోగదరావ్రాదాసారీ । చిత్తస్వాతి
 వషణపుపగిదిగనే । తత్తరపడకను మొత్తివేళెదనూ ॥
 రానూపో ||నృ|| కొంమ్మా బంగారుబాదిగినబాంమ్మాముం
 మ్మాటికిడలుచూకొంమ్మా ॥ యికబొయ్యెన లెక్కడలెం
 మ్మా ॥ పోరిసమరమునజేరిమీవారినికావరమణచియుంపే
 రుగొనెదనిక । రావే|| వోచెంచం|| వోయీ-యిట్లాడసి
 కుదగదోయీ । ఛీబుద్ధిగాదుపోవ్రాయీ । నాకొంగు బ
 రాకోయీ ॥ తరముగాదనకకరముబట్టుటకు యిరవుజే
 సుకొనిబిరబిరవచ్చెవు ॥ రానుపోగదరా ||నృ|| యేమేమన
 యిద్దరమూగూడేమే । గరుడాచలముకుబొయ్యేమే । అ
 తిసౌఖ్యమునూపాండేమే ॥ లేమరొనీవికనేమముతోడ ।
 కుమారునిగనియెదవేమనితెల్పుదు ॥ రావేవ్రాచెంచుంచం॥
 కాదూ - యిదిలేనీపోనీవాదూ । మగవారినినంమ్మగరా
 దూ । సత్యంబికగోశినలేదూ ॥ చూడుడిమాజనకుదువి
 నితేనికనేదుసమరమిటువోడకచేసును ॥ రానుపోగద ||నృ||
 యేమీ - మీవారలొస్తెధయమేమీ । దయలేకనెవుం
 డినేమీ । మామామగారుగారేమీ । కాననముననిం
 న్నేమనంనునికపూనివివాహముతానెయొనచూను ॥ రావే
 వోచెంచుంచం॥ వాయానకింపుచూపుగలవాయాసంతోష

ముబాందేవారూ । మంత్తేలినమాధారవారూ ॥ శ్రీమ
ద్భాగవతా కృష్ణాఖ్యస్వామి వారునినియే మననెదరో ।
రానూపోగదరాన్య॥వారూ-మాయందుకరుణగలవారూ ।
సత్యంబేయమనువారూ । నీసంశయమేపోగోరూ । పం
కజనాభుడభద్రదాద్రీశుడ । శంకరమంత్రనిచక్కగబ్రోచె
ద ॥ రాపేవ్రోచెం ॥

హరిదాసులు కోరినందుననున్న శ్రీపాండురంగమూ
ర్తిస్వప్నమందు విజయంచేసి ఆజ్ఞయిచ్చినందున చెప్ప
బడినది.

౫౨. రాగము కీర్తన,

పల్లవి.

అక్షయపాత్రకు వచ్చినాము మమ్మాదరించరమ్మా ।
మోక్షమిచ్చుమాకృష్ణదేశికుడు మ్రొక్కివేడరమ్మా॥

ఆనుపల్లవి.

మూతులుముక్కులు విరువక మాకికముష్టి వెయ్యరం
మ్మాదాతలసిమీ । యంతుగనుటకై దైవమంపెనమ్మా॥

చరణములు

హరిగురుధ్యానము ఆత్మలొజ్జేశెటి । హరిదాసుల మ
మ్మా । పరమగయాశ్రయముతోవేళితే । విడికెడ చాలం
మ్మా ॥ అక్షయ ॥ పంథరినాధుడుపంపినందుకై । పని
డొస్తిమమ్మా । ఉండిలేదనుచు ఖండితమాడితే । తుర
డవుశిరులమ్మా ॥ అక్షయ ॥ అప్పులవారము కాము అ
ల్లుండ్రము । హరిదాసులమమ్మా । ఆడబిడ్డలతోఆవుల

తోసరియైన వారమమ్మా ॥ అక్ష ॥ యెనుబదినాలుగు
 లక్షయోనులయందు ॥ బుట్టితిమమ్మా ॥ కనికానకనుచేరి
 యు దోషములొడిగట్టుకొంటిమమ్మా ॥ అక్షయ ॥ పా
 చిపనులలోబడిచెడిపోతిమి ॥ భంగమిదేనమ్మా ॥ దాచి
 దాచి ధనమెంతగూర్చినను ధరవాలొనమ్మా ॥ బలిదా
 నమునిచ్చెను మూడడుగులు ॥ వినలేదటవమ్మా ॥ యిల
 యందునయశమొందిరి శ్రీహరి కరుణచేతనమ్మా ॥ అ
 క్షయ ॥ రఘువంశంబున జనియించిన రఘురాజవీరుడు
 మ్మా ॥ రాజ్యమిచ్చితనరహణినిచ్చెనట ॥ రంవ్యదాన
 మమ్మా ॥ అక్షయ ॥ వెంన్నబొక్కెగానలశిదధీచుని ॥
 వేడెయింద్రుడమ్మా ॥ తిన్నగనతడతితీవ్రవృత్తుండై ॥
 వెంన్నదీచ్చెనమ్మా ॥ అక్ష ॥ పూర్ణదానమును కనుకడి
 చ్చె ॥ తనుజేర్చివారికమ్మా ॥ పూర్ణులందరును పొగుడు
 కొంగమనముర్విలొవినమమ్మా ॥ అక్ష ॥ చాకెడకుకులకు
 చేరి ॥ కుచేలునిచింతదీచెనమ్మా ॥ వారిచరణశేవకుల
 దాసులమె ॥ వస్త్రమినిజమమ్మా ॥ అక్ష ॥ యీసమయ
 మునమీయింటికేవస్త్రమి ॥ మోసపోకుడమ్మా ॥ వ్యేస
 టపడిమోదోషమొచకసు ॥ భాషలాడరమ్మా ॥ అక్ష ॥
 దాతలుతనుమరధనమర్పింతురు ॥ భ్యాతిదొరుకునమ్మా ॥
 శ్రుతలైనమనుజాధములందరు ॥ కూతలిడుమరమ్మా ॥ అ
 క్ష ॥ పూర్వమెవరికిని ॥ పెట్టనిదోషమెకట్టితెచ్చెనమ్మా ॥
 పుర్విలోమీకిపుడున్నధనంబులో ॥ పూర్చియివ్వరమ్మా ॥
 నరజన్మముదొరుకుటదులభమిదె ॥ నండ్రివేడరమ్మా ॥

గురుచరణామృతపానములేకను । దొరుకవుకిరులంహ్నా ॥
 అక్షయ ॥ చూచివోరువలేరుసుందరిమణులను । పాచివె
 ధనలంహ్నా । ఆచకనీచపు మాటలాడుదురు । భీభీయన
 రంహ్నా ॥ అక్షయ ॥ భీష్మాం దేహనివ స్తిమిగృహముకు
 బీజవారమంహ్నా । లక్షలవరకే మిచ్చిననైనను । లక్ష్మీ
 దొలగదంహ్నా ॥ అక్షయ ॥ యింతంతనుమాకివ్యమను
 చుమే । మడుగజాలమంహ్నా । యెంతయింతెమికంతే
 పుణ్యము । వెంటనచ్చునంహ్నా ॥ అక్షయ ॥ యేమిచ్చిన
 పదియంతలెక్కువగ । యీశుడొసగునంహ్నా । పామర
 ల్లాథితొనివ్వకుంన్నమరి । పుట్టకుమివ్వంహ్నా ॥ అక్షయ ॥
 రేపుమాపురా । రంహ్ననిచెప్పితెరాముతెలియరంహ్నా ।
 యీపట్లనుమీ । రేమిచ్చినగొనిదీవించెదమంహ్నా ॥ అ
 క్షయ ॥ యింతెక్కువగాదు । యింహ్నదీవచ్చునుయిదిని
 శ్చయమంహ్నా । వాస్తవమిదేకదచెలమనీరుమరి । తీరై
 వ్రారునంహ్నా ॥ అక్షయ ॥ ముక్త్యుబోకియిది మురికితోలు
 గద । నూలమెరుగరంహ్నా । కొట్టికొనకుబండెడుకట్టెల
 లో । పెట్టికాల్కురంహ్నా ॥ అక్షయ ॥ చాటుననేటునతి
 ట్టికయిపుడేసొగనంపురంహ్నా । చాటునదిట్టియు కోటులి
 చ్చినను । చేరదుకీర్త్యంహ్నా ॥ అక్షయ ॥ భాగవతుల
 శ్రీకృష్ణదేశికప్రభునుగొలుతుమంహ్నా । జాగులేక మమ
 రక్షించుటకై । జననమొందిరంహ్నా ॥ అక్షయ ॥ ధీలు
 భానశంకరదనదాసుడు । ఘోరికోర్చినంహ్నా । బాలుని
 వలెగవిప్రేమదేశిగురు । భక్తీసలుపరంహ్నా ॥ అక్షయ ॥

స్వప్నంలో ఆజ్ఞయయిన ప్రకారం చెప్పినది.

౫౩. కీర్తన.

పల్లవి.

హరిదాసూలమమ్మామేమూ । గురుచరణాములేనం
మైనామూ ॥ హరి ॥

అను పల్లవి.

తల్లులారా తండ్రులారా । యిల్లువెడలి యిటువచ్చి
నామూ ॥ హరిదాసూ ॥

చరణములు

అమ్మలారా అయ్యలారా । రంమనీ ముష్టిపెట్టండి ॥
హరిదాసూల ॥ భిక్షాకొరకవెల్లినామూ । వెయిలులక్షా
లిస్తే వద్దనామూ ॥ హరి ॥ అన్నలారా అక్కలారా । మ
న్ననాతో । మంఘ్రాలంపండ్లి ॥ హరిదాసూ ॥ దేవుడే
మయినాయుచ్చులటే । భక్తిభావానజేరియివ్వండ్లి ॥ హరి ॥
బలవంతాముగ తేతెమ్మనమూ । భక్తిబలవంతామెతే
వద్దనమూ ॥ హరి ॥ దాతాలనేకూలవింద్దూ । వారిధై
ర్యశౌర్యములాకేమందూ ॥ హరి ॥ కనూడిచ్చిన దాన
మంత్రా । పొగడూకోంగా వినమే పెద్దాలంత్రా ॥ హరి ॥
బలిచక్రకావర్తియేమిచ్చే । మూడడుగులలోమోక్ష
మొచ్చే ॥ హరిదాసూ ॥ చక్రకావర్తిశరీరాముగోళి । యి
చ్చేదాతాతననుతానేగోళి ॥ హరి ॥ పిడికెడటుకులు కృ
ష్ణూడంమ్మా । తినగానెచేరెనుపదపూలంమ్మా ॥ హరి ॥
దాతాదానముభార్యనిచ్చే । వానిదశకూడై వముతాను

మెచ్చే ॥ హరి ॥ దానామతనికిరాజ్యామిచ్చే । తానుపూ
జ్యాడై । శేవించాజొచ్చే ॥ హరి ॥ మింమ్మాకృతాధూక
లజేయా । ధనమూలింమ్మానివేడేదమయ్యా ॥ హరిదా ॥
భగవత్కైంకర్యములకొరకు । మింమ్మ అడుగుంటమే ।
యిందుకొరకూ ॥ హరి ॥ మీకుజయములివ్వగోరి । బ
య్యూదేరితిమంమ్మానవారి ॥ హరి ॥ యీసమయముద
ప్పితేనూ । మోసమందూట నిశ్చయమేనూ ॥ హరి ॥
సర్కారంప్పితేనూరాలేదూ । యిది సర్కారుదండూగ
గాదూ ॥ హరి ॥ అప్పులవారాముకామూ । యిప్పుడి
స్తేనేకానికాదనమూ ॥ హరి ॥ అల్లుండ్లాడబిడ్డలాము ।
కాములలిగిపొయ్యేవారాము ॥ హరి ॥ జయజేసి పెడితే
తినేమూ । లేకభయమూజూపితెమ్మ రామూ ॥ హరిదా ॥
తిట్టిదీవించినాను మెచ్చేమూ । కొట్టికోపగించిన మింమ్మే
మనమూ ॥ హరి ॥ చాటునేటునగొణిగీతేను । వక్కపూట
గల్గుదుబాగవీను ॥ హరి ॥ తిండికిలేకరాలేదు । వుండిలేదం
ట్టై యికముందురాదూ ॥ హరి ॥ యింతాంత గావాలె నన
మూ । మీరలెంతైయిచ్చిన మింమ్మేమనమూ ॥ హరి ॥
యిస్తేతక్కువ గాదుమీకూ । దేవమిచ్చానుదయద
ప్పబోకూ ॥ హరి ॥ పండ్లారివాధూడుమంమ్మా । పిలిచీపం
వీతే అడుగావచ్చినము ॥ హరి ॥ భిక్షాముతోస్తేవెయ్యం
డీ । లేకుంటే । మాకులేదనండి ॥ హరి ॥ అతిథిలభ్యాగతు
లజూడూవారి । చరణపూజలుజేసివేడూ ॥ హరి ॥ యీ
యేటికంటేవచ్చేదీ । మీకుధనధాన్యకనకమబ్బేది ॥ హరి ॥

మాదీవెనలుబాగాగొనుడి । యింకాభోగభాగ్యములంద్దు
కొనుడి ॥హరి॥ రేపురంత్తుంఁటెరా లేమూ । యిప్పుడేమి
చ్చినాదీవించ్చేమూ ॥హరి॥ శ్రీభాగవతాకృష్ణమదిలో ।
తలచినేవించివెల్లితిమిలలో ॥హరి॥ ఫీలుఖానా శంకరదా
సూడంమ్మా । దాసాదాసూలకును దాసూడంమ్మా ॥
హరిదాసూలమంమ్మా॥

మనాపుండరీకవరద- హరివిలేల్.

౫౪. మేలుకొల్పులు.

వేదాంతం.

కటకటామోసమాయనూ॥ మోసమాయనుజీవచూ
డగ మోహపాశములధికమాయెను । గాశిజెందగజేశెనీ
గతి । కర్తమేమంద్దు ॥కట॥ కల్పశతములకన్నమిక్కిలి
కాలమాయనుతిరిగిచూడర । అల్పసుఖమనెకలలోమర
యుచు । ఆడుచున్నావూ ॥ జీవామేలుకొనవే॥ కోటిజన్మ
ములెత్తియునుశతకోటి దుఃఖములనుభవించిన । నాటి
మాటలుదలుచుకొంటివె । నాటునీమదికి ॥ జీవా॥ యిరు
వై యొక వెయ్యారునూరులు । జరుగుహంసలు తరుగునా
యువు । హరిహరాదులువచ్చినిలిపిన । ఆగదీతనువూ॥
జీవా॥ లేనిపోనీదుఃఖజాలము । లోనబడిచెడిపోవుటెందు
కు । మానమవమానంబులనినీమమతలిడలేవూ ॥ జీవా॥
నిజగురుండినుసూర్యుడివ్వుడు నిజముగానుదయించె చూ
డుము । త్రిజగములలోవారు మేల్కొనితెలివిగన్నారూ॥
జీవా॥ బట్టబయలునుగురుదుజూపిన వట్టులేకను ఘట్టితన

మున । పట్టువీడకగుట్టుమరువక । దిట్టమైపోవే ॥ జీవా॥
 మాయతనువై మాయతానై । మాయపనులనుజేయు
 చునుమరి । మాయతనమర్థంబుగనగనే । మాయమై
 పోవుక ॥ జీవా॥ ద్వాదశీషోడశులనే జలధారకనకము
 లందుసోకిన । బాధలన్నియు దొలగినీవికభ్రాంతులొ
 దిలేపూ॥జీవా॥ భాగవతశ్రీకృష్ణదేశికప్రభువరుండిటురా
 నెవచ్చెను । వేగగనితనమనధనంబులు । వీడిశరణనవే॥
 జీవా॥ ఫీలుఖానాశంకరుండని । పిలచిప్రభువరుడేలినాడ
 ట । మూలమూలేనట్టియెరుకను । ముంచివేశిరటా॥జీవా
 మేలుకొనవే॥

౫౫. రెండవమేలుకొలుపు.

పల్లవి.

జీవామేలుకోనాతండ్రిమేలుకో

అనుపల్లవి.

మేలుకోనాతండ్రి - కీలుదెలసిగురుపాలబడితెజాలు-
 మేలుకో ॥జీవా॥

చరణములు.

మొత్రిముతవంటిత్రిదేహమునమ్మి । చిరుబుస్సెం
 దుకుమేలుకో ॥జీవా॥ కాతపూతలేనియీత । చెట్లక్రింద
 కోతిగూచుకొన్నాదిమేలుకో ॥ జీవా॥ ఘటమునందునీ
 పుదిటముబూనిచూడు । కుటిలాముడిగివేగమేలుకో ॥
 జీవా॥ గుందుమీదరెండుగండ్లుచక్కగజూచి । గండి
 లోపలదూరిమేలుకో ॥ జీవా॥ మనసుచూపుఘాలి । నిమి

పాముంచి చూడు । సంశయమెందుకుమేలుకొ ॥ జీవా॥
 ముక్కుమీదినుంచి ధృక్కునిలిపిచూడు । చక్కానిచు
 క్కాలుమేలుకొ ॥ జీవా ॥ కుక్కమీదవక్కనక్కపున్నది
 బాగ । నిక్కిచూతువుగానిమేలుకొ ॥ జీవా॥ కాళ్లునోళ్లు
 లేని । కోళ్లుగుంపులుగూశె వ్యాళ్లుజూతువుగానిమేలు
 కొ ॥ జీవా॥ రూపులేనిపందిరేపుమాపునువచ్చి । రావాడు
 చున్నాదిమేలుకొ ॥ జీవా॥ నొరులేనివాడుపూరావేదము
 జదివె । కారాణమునుతెలియమేలుకొ ॥ జీవా॥ కోటిసూ
 ర్యులకన్నా దీటుగావెలిగేటి । మేటినిజూడగ మేలుకొ
 ॥ జీవా॥ పాపాలతోశుద్ధస్ఫటికసన్నిభమైన । ఆపోజ్యోతిని
 జూచిమేలుకొ ॥ జీవా॥ అందమైన పెద్దలందరధముజేసి ।
 ఆనందమొందేరుమేలుకొ ॥ జీవా॥ శ్రీభాగవతకృష్ణదేశికేం
 ద్రునిపాదశేవాజేతువుగానిమేలుకొ ॥ జీవా॥ ఫీలుఖానశం
 కరప్రియదానునీ । కీలుదెలిశినాడుమేలుకొ ॥

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజకీడై.

భ జ క.

భాగవతకృష్ణమహారాజకీడై - భాగవతకృష్ణ.

మనాపుండరీకవరద-హరివితేల్.

రాజారామచంద్రమహారాజకీడై.

నమఃసార్వభౌమతేహరహరమహాదేవ.

మంగళహారతులు - వేదాంతం.

౫౬. ౮-సం॥ ప్రాయశ్చిత్యముచేప్పినది.

పల్లవి.

అంగానలారమంగళమనారె । గురురాజమాళికి ।

పొంగూచుపరిమెళ గంధముబుయారే ॥

అను పల్లవి.

రంగుమీరయీదమణులందరును । శృంగారముతోకు
రంగలోచనుని । అంగానలార ॥మంగ॥

చరణములు.

పంచప్రాణములేపల్లెరముగాను-గా । వించివెంటనె-
పంచేంద్రియములే జ్యోతులుగాను ॥ పంచవిషయములు
మంచినత్తులుగయెంచి ముంచిపావకునంటించియు ॥అం॥
మనోబుద్ధీచిత్తహంకారములూ । యీనాలుగుమదిలో ।
ఘనపుష్పతతులేబాగావినుమూ ॥ వినయముదప్పక వేడుక
తోడుత ఘనులపాదములఘట్టిగనుంచుడి ॥ అం॥ కామా
క్రోధాములోభమోహ । మదమత్సర్యములీ । య్యారుగు
రు । తస్మాదనమూహ । మేమనందునికనామనవిటువిన ।
నీమముదప్పక నిష్ఠతోద్యంచుడి ॥ అంగ॥ మూడీషణములుగు
ణములుమూడు । అతివేగమెగడచి । మూడుప్రార్థనము
లనుమరిమూడు । మూడిటితోడుతమూడు నెరింగియ ।
మూడుబట్టిపదమూడునువిడిచిక ॥ అం॥ పదిరెండుపదహా
రుమంత్రములు । తిరిగీపదిహేనువీధులు । పదియంత్రా
తతితంత్రములు । సదమలసద్గురు నిజగురువనుచును । ప
దిలముగనుమాధ్రాంతిదీక్షుమని ॥ అం॥ యెరుకమరుపు

లకుదొరకనట్టి । పరిపూర్ణమునెరిగి । బిరబిరయెరుకను
 తరిమిపాట్టి । సరగుననిజగురు చరణయుగములకు హారణ.
 మొనర్చియుస్థిరముగనుండుడి॥అం॥తప్పకవినుడినామాటల
 నూ॥వింటి రేమేతామన । అప్పాబంష్టమెపరమాగురుడౌ ।
 తిప్పలబెట్టక వప్పుగమనలౌ । తవ్వలనంన్నిటి త్రిప్పివేసు
 నిక॥అం॥అరమా రలికమన కేలనమ్మా । మనమందరమివుడీ ।
 పరశురామూలసీ తారామా । పరమగురువులను భక్తితో
 గొలచిన మురియుచుళిరులను సరగుననిచ్చుచు ॥ అం ॥
 భాగవతకృష్ణాస్వగురురాయా । మీపదకమలములనుబా ।
 గూగహృదయమునందెడబాయా । జాలనుయిదెనాకీలు
 మేలుగను । హారతిగొనిమండ్లెలుమి కరుణచె ॥అం॥ వక
 చేతచిరుతలజోధునుబట్టి । ఫీట్టానశంకరు డొకచేతవీణ
 నుచేపట్టి । తకధేయ్యనినాట్యము తేయగగని । సకలేప్పి
 తములుసమకూచినప్రభు ॥ కంగనలార॥

మనాపుండరీకవరద,

౫౭. మంగళహారతి-గురుత్రయముకు.

రామకృష్ణాశంకరానీ । రాజనమిదుగొవారిధరా । కా
 మితఫలదాయక । సోమశేఖరాయపరంధామసార్వభౌమ
 శంభో । రామ । పొందుగానంతాకల్యాణగుణ । నందిత
 పూర్ణాస్వభావుడవై । యిందిరామణిమందిరా । నంద
 నందనాగోవిందమందరోద్ధరాముకుంద । రామ । భాగవ
 తశ్రీకృష్ణారాజా । యోగివరునిహృదయేతుడవై । అగ

మాసంచారుడవై । బాగుగాఫీల్చానశంకరు భావామున
నూనిలచియుండే ॥ రామకృ ॥

మనావుండరీకవరద.

౫౦, కీర్తన

జై దేవజై దేవజై సద్గురునాథా ॥ ప్రభుసద్గురునాథా ।
నీరాజనమిదెగై కొనునిజతత్వాబోధా ॥ జై దేవ ॥ త్రిపుటి
ద్విపుటులబట్టితెగకోశివేళి । తెగకోశివేళి । ఉపమాచే
కపటమునుఉరిలట్టేవేళి । చపలత్వబుద్ధూలఛెండించివేళి
ఛెండించివేళి । కృపరాగోరుచుభక్తికొనసాగజేళి ॥ జై దే
పదిరెండుపదహారుపదియైదునేచికా । పదియైదునేర్చి । వి
ధివిధానములాలోవివరముగాదీర్చి । సదమలసద్గురుబోధ
చెవులందుజేర్చి । నీచెవులందుజేర్చి । కథయీసంసారముక
లకూబాగోర్చి ॥ జై దేవ । మురికిదేహముఆశమొదలెతె
గవేళి । మొదలెతెగవేళి । యెరుకాబ్రహ్మాండాదు లేక
ముగాజేళి । మరుపూతన్నాత్రలనుమరిగెంటివేళి । మరిగెం
టివేళి । పరిపూర్ణమైయుంన్న బయలట్టేమేళి ॥ జై దే
యెరుకాతత్వాదూలెయెన్నిజూచినాయెన్నిజేళినా । సరి
గావామాగ్గుములునత్యామెంచినా । చరగాకమలముజా
డయెరిగీమరిగీనా । యెరిగీమరిగీనా । తిరిగిపుట్టడు వాడె
దొరకామాయన్నా ॥ జై దేవ ॥ భూమిఆకాశంమొదలేమీ
లేనపుడూ । యేమీలేనపుడూ । భూమాయనుశృతివాక్య
ములేవీగావపుడూ । కాయామాయాతీతుడవై యున్నా
వెపుడూ । నీవెయున్నావెపుడూ । యేమాయనోమాయ

యేమనవలెనవుడూ॥ జై దే॥ భాగవతశ్రీకృష్ణప్రభువేనీవ
య్యామాప్రభువేనీవయ్యా॥ జాగేలజేశేవు జయమివ్వా
వయ్య॥ వేగఫీల్థానాశంకరునేలావయ్యా॥ శంకరునేలవ
య్యా॥ యికమల్లిజన్మాకులివ్వావద్దయ్యా॥ జై దే॥

౫౯. హెచ్చరిక - కీర్తన.

శ్రీరాధాకుచకుంభవినోదామృదుపాదా॥ సాదాచింత
నిర్మలగుణమోదా॥ హెచ్చరికా॥ బాలగోపాలాబహులీ
లాశ్రితఫాలా॥ ఫాలానిజఫేలామునిలోలా॥ హెచ్చరికా॥
హరహరిబ్రహ్మసురఅవతారా॥ ఘనసారా॥ సారాసువి
చారా॥ మణిహారా॥ హెచ్చరికా॥ నిరుపమనిర్గుణనిర్మ
లనీరజవళనేత్రా॥ నేత్రాసువిచిత్రామణిగాత్రా॥ హె
చ్చరికా॥ కంటీనీరూపునుగనుగొంటీగురునంటీ॥ అంటీ
గురుజాననిపనివింటీ॥ హెచ్చరికా॥ భాగవతాకృష్ణగురు
త్యాగాసుఖభోగా॥ భోగాపరిపూర్ణాసమయోగా॥ హె
చ్చరికా॥ స్థిరకాలముభక్తులమదిగలనిర్మలవేషా॥ వేషా-
ఫీల్థానాశంకరపోషా॥ హెచ్చరికా॥

౬౦. లాలిపాట.

వేదాంతం.

పల్లవి.

లాలిశ్రీకృష్ణలాలీ॥ లీలావినోదపరిపూర్ణలాలి॥ బా
లగోపాలలాలీ॥ దేశికప్రభురాయయిదుగోలాలి॥ లా॥

అను పల్లవి.

భాగవతవంశమందూ॥ నీవుబల్వేగముగవచ్చిముం

దూ । భూసురలువెడవిందూ నీపేరుభావిని శ్రీకృష్ణుడం
దూ ॥లాలి॥

చ రణ ము లు.

బ్రహ్మాండభాండములనూ । నిండియున్నట్టిమీ తేజం
బునూ । దండిబుఱులునుమునులునూ । గొల్లురటనిండారు
భక్తితోనూ ॥లాలి॥ భూమియేతోట్లగట్టి । ఆకాశమను
నదేభత్తుగట్టి । నాల్గువేదములుబట్టి । పాశములుగానవియె
చుట్టిపెట్టి ॥లాలి॥ బ్రహ్మాదిసురలందరూ । తమచుట్టు
ప్రస్తుతింపుచునుందురూ । గోపికాగుములందరూ నీకు
యడశెస్తూజతోనరింతురూ ॥లాలి॥ మంధయానలునూర్గు
రూ । తమచుట్టుఅందిపుష్పములేతురూ । యిందువదనలు
జాతురూ । వారుబల్నిష్ఠతోవినుతింతురూ ॥లాలి॥ స్థూల
సూక్ష్మములులేవూ । కారణామహాకారణములుగావూ ।
త్రిగుణములులేనేలేవూ । యిందుకే । అశరీరవర్తకుడవూ ॥
లాలి॥ క్షరమక్షరములుగావూ । అందుకు విలక్షణుండ
గుదువీవూ । సాక్షిరూపుడవుగావూ బ్రహ్మాదిదత్తులకె
దొరుకబోవూ ॥లాలి॥ పంచభూతములుగావూ । తరు
వాతపంచేంద్రియములుగావూ । పంచశక్తులునుగావూ ।
స్వప్రపంచంబునీవుగావూ ॥లాలి॥ ఆద్యంతశూన్యండ
వూ । అమితుండనప్రమేయుండవీవూ । చోద్యప్రకాశుం
డవూనివు । వేదవేద్యులకగోచరుడవూ ॥లాలి॥ శూన్య
శూన్యములుగావూ । శూన్యశూన్యములకావలినాడవూ ।
బహుమాన్యమాన్యండవూ । నాతండ్రడిమహినినిజదేవు

డవూ || లాలి || నిజగురువుకృపగల్గితే | మనసు నిశ్చయ
ముగనుకుదిరిపోతే | నిష్కపటివై నిలచితేనాకు | ప్రత్యే
క్షమేపరమపదమూ || లాలి || తప్పొప్పులేమెరుగనూ |
నేనై తేతప్పుగాడనెనత్యమూ | మైపై నమీభక్తిచేనా |
తప్పులన్నిచైప్పుగజేయుమూ || లాలి || మంగళముమం
గళంబూ | మీకుజయ మంగళముమంగళంబూ | అంగ
నలుబాడవిందూమీకునే | వందనములాచరింతూ || లాలి ||
భాగవతకృష్ణగురుడొనీవునాపాలివెల్పువుదాతవూ | యను
చహనిశములందూ | ఫీల్థానశంకరుండనుచునుండూ ||
లాలి || నేననేహంకారమూ | లేనిదేనావెంటబడెచూడు
మూ | దీనిపుట్టుగయుంచుమూ | నాతండ్రి దీనులనుపో
షించుమూ || లాలి || యిట్టిభక్తులనందరి | నీవుబల్ దిట్ట
ముగగాచుటకునూ | నట్టేమిలేకయివుమూ | ఘట్టిగాపు
ట్టితివిరక్షింపనూ || లాలి || క్రీకృష్ణలాలి లీలావినోదపడిపూ
ర్ణలాలి | బాలగోపాలలాలి | జేశికప్రభురాయయిదుగొ
లాలి || మనాపుండరీకవరద-హరివిశేష్.

౬౦. జోలపాట.

జోకృష్ణగురురంగజోపాండురంగా | దీనాదిలిరిభంగ
దివ్యప్రసంగా | జోజో || దశనాదములు వినుచు దశ
దిశలుజూచి | విశదమైవెలుగొందువిధమంతగాచి | అస
మానసూర్య చంద్రులనంత గడచి | వశమైనయాముక్తి
కాంతనటుగెలచి | జోజో | కమలమధ్యమునందువిమలమై
నాపూ | రమణీయమైయొప్పి రంజిల్లిరావూ | అమలమై

ఆ త్తస్యహాపమైనాపూ । భమరహితులకు బట్టబయలు
 వేసిపూ । జోజో । నవద్యార పురమనేనయ పట్నమం
 దూ । నయనయగ్మునందు నాగెనునివిందూ । అష్ట
 తనువులపైన అనందమొందూ । చున్న కేవలవస్తువవె
 నీవనందూ । జో । రత్నాలగొలుసులతో రాణించునట్టి ।
 ముత్యాలతోట్లగాముదమొందగట్టి । బాలీసుపరుపుతో
 బాగుగాబెట్టి । మేలెవరమణులందరుచేతబట్టి ॥ లాలి ॥
 భాగవత శ్రీకృష్ణదేవాదిదేవా । వేగమేనాచేతపూజగొ
 నరావా । భోగభాగ్యములలో మరచియున్నావా । రా
 జాధిరాజవై రక్షించలేవా । జో । నాశండ్రి నీచిన్నిపాద
 ములగొలిచే । కీర్తనశంకరుండను వాడుచిలిచే । గురి
 చక్కగానిలిపి గుణదయ్యునిలిచే । కల్లసంసారంబు ఘడి
 యలోమరచే । జో । జోకృష్ణగురురంగ జోపాండరం
 గా । దీనాదిఅతిభంగదివ్యప్రసంగా ॥ జోజో ॥

శ్రీకృష్ణ దేశికప్రభు మహారాజకీర్తె ।

తెనుగుభాషగాచేసిన.

! త్తన

—*(పండ్రిపురికి రమ్మని చకలజనులను వేడుకొనుట)*—

తల్లరి.

పండ్రిపురమూకుబోదామురారే । పాండు-రంగనికే
 చింకుకుండామురారే । పరి ।

అనుకల్లరి.

నిండారు భక్తితోమనమాఖండా జనులతోటిగూడి ।
 పుండరీకావరదాయానిబిలచీగంతూరేయూదివుడే । పం

చ రణ ము లు.

పుండరీకూడానేయొక్కాదండీపుంగ్యామూర్తిమనకీ ।
 యండజూపిపోయినాడు మొండి మాటాలాడకిపుడే ॥ పం ॥
 నాదబ్రహ్మమనుచు ఘనులనాదినుంచిబొగుడూచుండే ।
 నాదావినోదులై నట్టి నారదాదిమునులుగొలిచే ॥ పం ॥
 కటియందూహస్తాములునిచీయిటికెరాతిపై నీనిలచి కుటి
 లాముడిగి కొలిచేజనులాపటుమానికోరికల్లేడేచేక ॥ పం ॥
 దేశాదేశములందుపదేశాముగొన్నట్టిఘనులీ । ఆమాధా
 కా రీకమాసమోసామానివత్తురిపుడే ॥ పం ॥ లక్షోపల
 ఖాలసాధులీక్షింపుచుండగమనమా । లఖాలఖాలసాధు
 ప్రదక్షిణాము శేయూచిపుడే ॥ పం ॥ విరల్ విరల్ విరల్
 యానివినుతీ శేయూచూనుమంచ్చి । దిట్టమైనాతంబూ
 రాచేపట్టియాడుచుపాడూచు ॥ పం ॥ యెనుబదినాలుగుల
 ఖలయోనులందుపుట్టిపుట్టికొనకీనరజన్మామందైనా తిరిగి
 పుట్టూటాలేకుండా ॥ పం ॥ ఆత్మాతీతామైనా కేవాలాత్మయై
 భాశిల్లూచుండీ । ఆత్మానాత్మాలరెండిటి నంటాకావిహరిం
 పుచుండే ॥ పం ॥ యుగాయూగాములందు భక్తూ । లా
 గాముగాకుండావచ్చి । భాగావతశ్రీకృష్ణాదేశికప్రభురూ
 పుతోనుంన్నా ॥ పం ॥ యేలూకోమాతండ్రియానివేడూ
 కుందాముమనమంతా కీలుదెలిసి నట్టి ఫీలుఖానశంకరూని
 వెంట ॥ పంధారిపురముకుబోదామురాళే ॥

భ జ న.

రామకృష్ణావిరాయి సీతారాధారుకుమాయి ॥ ౬౬ ॥

శ్రీకృష్ణ దేశికప్రభు మహారాజకీజై
శ్రీకృష్ణసమథః.

క్రీరన - సుజన దుర్జనసంవాదము.

ప్ర=శ్రీరామా రామా । యదేమిజేసితివీర । యీడా ।
చిన్నవాడా । అవుర । యీడా-చిన్నవాడా ॥ ౧ ॥

ఉ=యేమీ జేసితి నాని యంతాకోపమున్నేహ రాజా
విమలతేజా । స్నేహరాజా । విమలతేజా ॥ ౨ ॥

ప్ర=చేసినాక్రియలన్ని చింతించకుండుట యాలా ।
యిదెమేలా ॥ ఓరియాలా । యిదెమేలా ॥ ౩ ॥

ఉ=చింతించుటకుయేమి చిన్నతనముజేసినాను । వే
డెదానూ । చేసినానూ । వేడెదానూ ॥ ౪ ॥

ప్ర=పెద్దాలనిందించ వద్దూవద్దని । వినలేదా । చె
ప్పరాదా । వినలేదా । చెప్పరాదా ॥ ౫ ॥

ఉ=పెద్దాలై తెవారు బుద్ధితక్కువనడతలేలా । పూ
నుటేలా । నడతాటేలా । పూనుటేలా ॥ ౬ ॥

ప్ర=బుద్ధిలోపముచేత బుద్ధితక్కువగానె । లేచూ ।
మనకేతోచూ । అవురలేచూ । మనకేతోచూ ॥ ౭ ॥

ఉ=లేనిదేతోచునా పూనియవ్వరికై నా । వింతా ।
యిసుమంతా । ఆహా । వింతా । యిసుమంతా ॥ ౮ ॥

ప్ర=అజ్ఞానామనునాది అంకూరామైప్రబలి । చింతా
తోచెవింతా । ఆహాయంతా । తోచెవింతా ॥ ౯ ॥

ఉ=ఉంన్నమాటజూచి అన్నంతజెప్పితే । యేమీ ।
సాసామేమీ । అయితేయేమీ । సాసామేమీ ॥ ౧౦ ॥

ప్ర=ఉన్నాదియేదో లేకున్నాదేదో । తెలిసినావా ।
కనలేవా । తెలిసినావా । కనలేవా ॥ ౧౧ ॥

ఉ=ఉన్నా దెయ్యకటిలేకున్నా దెయ్యకటానివిన్నా । తల
చుకున్నా । బాగావిన్నా । తలచుకున్నా ॥ ౧౨ ॥

ప్ర=ఉన్నాదియెరుకానుయన్నా డెరుంగాదు । గాదా
తెల్పరాదా । యిట్లుగాదా । తెల్పరాదా ॥ ౧౩ ॥

ఉ=ఉన్నా దెరుగదాని విన్నా పెద్దలవల్లనయ్యా । తెల్ప
వయ్యా । ప్రామాయయ్యా । తెల్పవయ్యా ॥ ౧౪ ॥

ప్ర=ఉన్నాదిసత్యము లేనీదసత్యము । చూడూ ।
గురునీవేడూ । బాగజూడూ । గురునీవేడూ ॥ ౧౫ ॥

ఉ=సత్యముపూర్ణా మసత్యముయెరుకాని । కంటి ।
బాగావింటి । నాలోగంటి । బాగావింటి ॥ ౧౬ ॥

ప్ర=బుద్ధితక్కువదాని పెద్దాలననునాది । యేదీ ।
యెందులోదీ । యిదియేదీ । యెందులోదీ ॥ ౧౭ ॥

ఉ=యెరుకాయనెటిమాయా లోకకానివేరెలేడూ ।
చెప్పారాడూ । యింకాలేడూ । చెప్పారాడూ ॥ ౧౮ ॥

ప్ర=మాయాయనుచుదెలిశి మాయాలోపల గూలనే
లా । తోచదేలా । ప్రాకియేలా । తోచదేలా ॥ ౧౯ ॥

ఉ=తోచెనుమన్నించు దండామహిమచేదనయ్యా ।
తండ్రివయ్యా । ప్రామాయయ్యా । తండ్రివయ్యా ॥ ౨౦ ॥

ప్ర=అపరాధిననినాదు నెపములెన్న కుమూని వేడూ ।
గురునిగూడూ । చాలావేడూ । గురునిగూడూ ॥ ౨౧ ॥

ఉ=కపటామువిడిచినన్ను కృపజూడుమనిశరణంటి । ప

దమూలంటి | శరణంటి | పదమూలంటి || ౨౨ ||

ప్ర=శ్రీభాగావతకృష్ణ గురుమూర్తిశేవాకులెమ్మి | నా
తోరమ్మి | యికనులెమ్మి | నాతోరమ్మి || ౨౩ ||

ఉ=చిత్రాముతమవెంట వత్తునిప్పుడెన్నేహారాజా | భా
నులేజా | స్నేహారాజా | భానులేజా || ౨౪ ||

ప్ర=శ్రీలీలానాశంకరాదానూవెంబడలేచీ రమ్మి | వేగ
లెమ్మి | ఆహారమ్మి | వేగలెమ్మి || ౨౫ ||

ఉ=యంతానీదయతోనాచింతా లీడేరనూచాలూ |
మేలుమేలూ | అహహాచాలు | మేలుమేలూ || ౨౬ ||

శ్రీ-శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

౧౨ సం॥ ప్రాయంబాచిప్పిన స్త్రీలవిషయమయినపాట

పతివ్రతాధర్మం.

శ్రీభాగావతకృష్ణదేవుడవునీవంటి | మాతల్లనంతమ్మమ
ముగన్నకృష్ణా || ౧ || కావరముచేనిన్ను గానలేనై తినిక
కానవేవేగశ్రీకృష్ణా || ౨ || పూర్వజన్మమునందు యేమిజే
సితినుకా | పుట్టితీజన్మమునకృష్ణా || ౩ || పుట్టినప్పటినుంచి
కండ్లకునుపొరలేమొకప్పగదయేమందుకృష్ణా || ౪ || పెద్ద
లను పెరుమాళ్లగానలేనై తినిక | మొద్దుజన్మంబాయె కృ
ష్ణా || ౫ || బుద్ధిమాలినపనులుముద్దనితోచితే వద్దనగజేసితి
నికృష్ణా || ౬ || కొన్నాళ్లుపిల్లనై కోతిచేష్టలుజేసియిన్నాళ్ల
దనుకుంటికృష్ణా || ౭ || అంతలోయవ్వనంబనియేటిమద
మెక్కి | అన్నిమరచితినియ్యకృ || ౮ || అత్తమామలకొ
క్కసారైనపాదముల్ | పైత్తలేనైతిశ్రీకృష్ణా || ౯ || బా

వలనుమరుదులను జూచిభయమందకను । మోహములో
 బడియుంటిక్క ॥ ౧౦ ॥ పెనిమిటితోకయ్యంబు ప్రియము
 తొనిత్యంబు । పెట్టిపెంచుచునుంటిక్కష్టా ॥ ౧౧ ॥ మగని
 తోజగడంబు తగదన్నమగువనే । సవతనుచునుడివితని
 కృష్టా ॥ ౧౨ ॥ పదిమందిగూడియిదిమర్యాదగాదంటుపం
 ట్లుగొరుకుచునుంటిక్క ॥ ౧౩ ॥ తల్లిగారింటిలో యిల్లిల్లు
 దిరుగుచును తాకట్లుదెస్తినిక్క ॥ ౧౪ ॥ హద్దులేకనెతి
 రిగియెద్దువలెనేపెరిగి రద్దిపాలైతిశ్రీక్క ॥ ౧౫ ॥ మాయ
 త్రవారికిని మాతల్లిగారికిని కొరగానిదానైతిక్క ॥ ౧౬ ॥
 బుద్ధిమంచిదియిచ్చిబద్ధులనుగాకుండ శుద్ధిబోవుమువేగ
 క్క ॥ ౧౭ ॥ మోసమాయను పాపములుజేసితయ్యయో
 మొరయాలకించుశ్రీక్కష్టా ॥ ౧౮ ॥ కామంబుక్రోధంబు
 లోభంబుమోహంబు కలశిననుముంచెశ్రీక్కష్టా ॥ ౧౯ ॥
 యమదూతలడ్డమై యినుపగాలములేళి క్రమముచేగుంటే
 రుక్కష్టా ॥ ౨౦ ॥ పందిముఖములదూత లందరును పైసబడి
 పట్టికొట్టెదరికనుక్కష్టా ॥ ౨౧ ॥ తల్లితండ్రివినీవెదై పస్వ
 రూపంబు తగురీతికాపాదుక్కష్టా ॥ ౨౨ ॥ యికతాళలేన
 య్యలగొవచ్చిరెమదూత లజ్జానినైతిశ్రీక్కష్టా ॥ ౨౩ ॥ అ
 జ్ఞానమెడబాపిసుజ్ఞానిగాజేయుప్రజ్ఞనీదనివింటిక్కష్టా ॥ ౨౪ ॥
 పరపురుషులెదుటనే నిలబడినపాపముకుపట్టిబంధించెదరు
 క్క ॥ ౨౫ ॥ యినుపపల్లెరుగాయలు నూరుపుట్లుతా పని
 బూనిపాశేరుక్కష్టా ॥ ౨౬ ॥ అట్టిపల్లెరుగాయలలోనబడ
 ద్రోచిపొద్దునునికొట్టెరుక్కష్టా ॥ ౨౭ ॥ యిట్టిబాధలునన్ను

పెట్టనివ్వక వేగముట్టించుదరినీ వెక్కిళ్లా ॥ ౨౮ ॥ అత్తమా
 మలసేవ చిత్తమునదలపోయ లేదనీపట్టేరుక్క ॥ ౨౯ ॥
 కత్తులతోమాంసంబు కండలుగనరికియా కాకులకువేశేరు
 కృష్ణా ॥ ౩౦ ॥ కమలనయనానీవె కనిపెట్టిరక్షించు కానలే
 నైతిశ్రీకృ ॥ ౩౧ ॥ మగనితోజగడంబు తగురీతిజేసింది
 మగువయిదియేనండృకృష్ణా ॥ ౩౨ ॥ మొగమెత్తిచూడని
 వ్యకతన్నిగుద్దుచును మూఱుకారాలనియెండృకృ ॥ ౩౩ ॥
 మలమూత్రములునోరుదెరపించిపోయచును మాట్లాడని
 వ్యరికకృ ॥ ౩౪ ॥ తేల్లుపాములునూరు నూర్లుబట్టుకవచ్చి
 హారంబులనియేరుక్క ॥ ౩౫ ॥ మెడనిండజుట్టితావడినిం
 డగట్టియును మొత్తుకొమ్మనియేరుక్క ॥ ౩౬ ॥ చాలువే
 యివుక్కుస్తంభములన్నియరగను కాలబెట్టించెదరుక్క
 షా ॥ ౩౭ ॥ పట్టితీసుకపోయిఅట్టిస్తంభములకును కట్టేశికొ
 ళ్లేరుక్క ॥ ౩౮ ॥ అశీక్షచేసినతరువాత నెవకటి భాశిల్లజే
 లేదరుక్కష్ణా ॥ ౩౯ ॥ చేతులునుఖండించి వేతురపియెందుక
 నిధియిట్టిబ్రతుకాయెక్కష్ణా ॥ ౪౦ ॥ వుక్కుగడతోనాదుబా
 క్కలన్నియు చూరు నిక్కముగజేశేరు కృ ॥ ౪౧ ॥
 యిట్లాటికష్టములుయనినాడెతెలశితేయేమిజేయకబోదు
 కృ ॥ ౪౨ ॥ భక్తిమీపాదములయందు వుండేటట్లుయిక్కి
 జెప్పుమువేగకృ ॥ ౪౩ ॥ యుక్తమెరుగనివట్టి వ్యక్తురాల
 నుసుమ్మి ముక్తిచ్చిబోవుశ్రీకృ ॥ ౪౪ ॥ అక్కచెల్లెండపై
 అతిమోహపడితియిపుడొక్కరై ననురారుక్క ॥ ౪౫ ॥
 చుట్టములజూచినె నట్టమోహించితిని యిట్లుకార్యంబా

యెక్క ॥ ౪౬ ॥ అతిథులనుజూచినీడకుబిల్వలేనై తి మతి
 హీనురాలై తిక్క ॥ ౪౭ ॥ గతినివెయంటిని సతితోడగూ
 దుకొని కావవేవేగశ్రీక్క ॥ ౪౮ ॥
 మతిహీనురాలనై పతిశేవజేయకనులతిపాపురాలై తిక్క ॥
 గోపాలకులగూడి గోవులను గాస్తివట గొప్పవాడవెనీవు
 క్క ॥ ౫౦ ॥ రేపల్లెవాడలా కాపురము జేశితివి శ్రీపతివి
 నీవె శ్రీక్క ॥ ౫౧ ॥ హింసపెట్టినయట్టి కంసువధజేశితి
 వి సంశయములేక శ్రీక్క ॥ ౫౨ ॥ ఆవదోద్ధారకుడవే
 పగిదిబ్రోచెదో అదినీకతెలుసు శ్రీక్క ॥ ౫౩ ॥ నేజేయు
 పాపములు నీకుదెలియవెతండ్రి పోజేయవయ్య శ్రీక్క ॥
 ౫౪ ॥ తల్లిదండ్రులనీవె చాతదై వమునీవె దయసేయును
 య్య శ్రీక్క ॥ ౫౫ ॥ అంధకారముబాపిఅందరినిబ్రోచె
 టిబాంధపుడవీవె శ్రీక్క ॥ ౫౬ ॥ యందరేమన్నననుగా
 పుమనినీకునేవంద్రనముజేశెదను శ్రీక్కష్టా ॥ ౫౭ ॥ యీ
 యుగములోననీవవతారమె తితివి యింప్పుతో మంమ్మేల
 క్క ॥ ౫౮ ॥ గురుకూపమున సకలమునివరులబ్రోస్తి
 వట ॥ మరునకను మముబ్రోవుక్క ॥ ౫౯ ॥ పాదపూ
 జలుజేశిమోదమునజనులం త్రమికరుగంగనిరటాక్క ॥ ౬౦ ॥
 జననమరణముచేత శ్రమనాకుమనమామె బ్రాంతిరహి
 తముజేయు క్క ॥ ౬౧ ॥ వ్రతములన్నిటికంన్న వ్ర
 తమునద్రవ్యతమేదో ॥ పతివ్రతగానుజేయుశ్రీక్క ॥ ౬౨ ॥
 మన్నించుమన్నించుమంస్తులందరినెల్లమాదొరవునీవె
 శ్రీక్క ॥ ౬౩ ॥ ఫీల్టానావంశమందునబుట్టినట్టియూశంకర

దునిశ్రమలెల్లశ్రీకృ ॥ ౧౪ ॥ నీవుచిత్తాగించినేవుగల
వాక్యములు భావమునవుంచుమని కృ ॥ ౧౫ ॥ వేవేగ
దయజేసికాచినారనివిట్టివేడుకాయనుపూకుకృ ॥ ౧౬ ॥
అటువంటిమాభక్తులకు శేవకులమైయున్నాము గనుగొ
నవె కృ ॥ ౧౭ ॥ కామితార్థములిచ్చి యీమహిమం
మైలు కలుపాత్తులమెమేముకృ ॥ ౧౮ ॥ నూరుకోట్లా
దండములు సమర్పించినే పాడెదనుయీపాటకృ ॥ ౧౯ ॥
యీపాట సతిభక్తితో నెవ్వరేనియు తేపతేపకు పాడ
కృ ॥ ౨౦ ॥ ఆపదలబాపిబహు కాపాడిభోతువని యీ
పట్లనమ్మితినికృ ॥ ౨౧ ॥ మీపాదదశానం బీప్రాద్దుజే
యించిమమ్ముకృపజూడుశ్రీకృ ॥ ౨౨ ॥ శ్రీవత్సగోత్రసం
భవుడైనశంకరుడు చేశెయీపాటశ్రీకృ ॥ ౨౩ ॥ ఆపదోద్ధా
రకాహరిహరశ్రీకృష్ణ ఆనందభరితుడవుకృ ॥ ౨౪ ॥ మంగ
ళంబనిపాడియాడుదుముమీచరణమహిమయిట్లని తలచి
కృ ॥ ౨౫ ॥ ఆనందమానందమానందమాయనిక ఆత్మద
శానమాయకృ ॥ ౨౬ ॥ సమాప్తం.

శ్రీకృష్ణ దేశికప్రభుమహారాజకీర్తన

రాజారామచంద్రమహారాజకీర్తన

—(శీర్షానాశంకరప్రభుచేసిన వేదాంతవిచారవిమర్శ)—

మాయాస్వరూపం.

ఆ - స్వయంప్రకాశా - కాశబ్రహ్మాంధో - అహంస్ఫురణ
అయింది - ఆస్ఫురణ వేరుమాయ - అంతఃకరణ, దీనిపేరే
అవిద్య, ఆబ్రహ్మాం - బంధమోక్షాలులేనిది, ఆమాయవే

రేజ్ఞానం, చిచ్చుక్తి=చిత్కళా-బ్రహ్మకళా, సర్వార్థదాత్రీ
సావిత్రి సచ్చివానందరూపిణీ అనివున్నది, కనుక సచ్చిదా
నందంయిదే=యిది అనాది, యిదిమిథ్యగనుక దీనికి ఆది
లేదు, తల్లిదండ్రులులేదు, యీజ్ఞానంపేరేస్తరణ, యీస్త
రణకింద విస్తరణవుట్టింది. ఆవిస్తరణపేరు అజ్ఞానం, యీ
స్ఫురణధ్వనిరూపం, అర్థమాత్ర, యిరువై అయిదోతత్వం.
శుద్ధ సత్వాహంకారం, సర్వసాక్షిగ్యావస్థా - ఈశ్వరుడభి
మాని, అక్షరస్వరూపం.

౨. ఈశ్వరరూపం.

ఆమాయాయుక్తచైతన్యంపేరు ఈశ్వరుడు, యితనికి
సర్వజ్ఞత్వం, సర్వసాక్షిత్వం, సర్వప్రకాశత్వం, సర్వవ్యా
పకత్వం, సర్వనియంతృత్వంవున్నది, యీమాయా త్యా
గంచేస్తే ఆచైతన్యానకు ఈశ్వరత్వంలేదు.

౩. జీవస్వరూపం.

ఆ-అవిద్యాయుక్తచైతన్యం పేరు జీవుడు, యితనికి,
కించిజ్ఞత్వం, అవస్థాత్రయసాక్షిత్వం, అవస్థాత్రయంతో
వ్యాపకత్రయం-అవస్థాత్రయానకు ప్రకాశత్వంవున్నది,
యితనికి దేహత్రయ, తాదాత్మ్యం అయింది, యీతా
దాత్మ్యంపేరు బంధనం, యీబంధనం విచారము చేత
పోతుంది, పోతే, దానిపేరుమోక్షం, దేహత్రయ తాదా
త్మ్యంచేతబద్ధత అనిపిస్తుంది గాని జీవునిస్వరూపం వి
న్యాత్రం. చిదాకాశం అక్కడ దేహ తాదాత్మ్యంవున్నా
న్ను, దేహతాదాత్మ్యంలేదు, తనస్వరూప విచారముచే

తదేహతాదాత్మ్యంపోతుంది, దానిపేరుమోక్షం, చైతన్యనకుబద్ధత్వంలేదు, ముక్తత్వంలేదు, బంధం మోక్షం కల్పనామాత్రం, జీవస్వరూపంలోయేమీలేదు, అతనిస్వరూపంస్వప్రకాశం, చిద్రూపం, కేవలచైతన్యం, బ్రహ్మవున్నది, అక్కడయేకల్పనలేదు, యితని అవిద్యాత్యాగంచేస్తే, ఆచైతన్యనకుజీవత్వంలేదు, స్థూలసూక్ష్మదేహద్వయమూలమంతఃకరణ, దానిపేరుహృదయం, దానిలో పలతనస్వరూపం స్వప్రకాశం, చిద్రూపం ఆనందరూపం, సచ్చిదానందబ్రహ్మం, పరిపూర్ణం చైతన్యఘనం, చిదాకాశం, చింతాత్రం, అవినాశం, నిర్వికాసంఅసంగం, తనస్వరూపంవున్నది, యిట్లాయెరిగిదేహాభిమానంవిడిచిపెట్టవలెను. వర్ణాభిమాన-అశ్రమాభిమాన-కర్మాభిమాన-జాత్యభిమానములనే-అనేక అభిమానములను విడిచి, తనస్వరూపముతోతానువుండవలెను. దీనిపేరుబ్రహ్మత్వైక్యజ్ఞానం, యీజ్ఞానంపేరు బ్రహ్మసాక్షాత్కారం, యిట్లాయెరింగివూరికెవుండవలెను. అగ్నికాశవాయువులుగూడి జీవుడు, జాగ్ర, త్వప్న, సుషుప్తి, తురీయ, తుర్యాతీతాలు జీవుని గుణాలు.

౪ జ్ఞానేంద్రియ సంచకములో-త్వగింద్రియం.

త్వగింద్రియం || మనస్సునుంచి స్పృశః గొనవలెననే వృత్తిపుట్టింది, దానిపేరు త్వగింద్రియం, దీనికధిపతి వాయువు, స్పృశవిషయం, ఇంద్రుడధిదేవత, యిదివాయుమిశ్రితాగ్నిర్ధచతుర్థాంశ.

౫. చక్షురింద్రియం.

చక్షురింద్రియం || బుద్ధినుంచి రూపంచూడవలె ననే
వృత్తిపుట్టింది. దానిపేరుచక్షురింద్రియం, దీనికధిపతిసూ-
ర్యుడు, ఇది అగ్నీర్థం. దీనికి అగ్ని మహాభూతం, రూ-
పంవిషయం.

౬. శ్రోత్రేంద్రియం.

శ్రోత్రేంద్రియం || అంతఃకరణనుంచి శబ్దం వినవలె
ననేవృత్తిపుట్టింది. దానిపేరే శ్రోత్రేంద్రియం. దీనికధి-
పతిదిక్కులు. యిది ఆకాశమిశ్రిత అగ్నీర్థ చతుర్థాం-
శ. దీనికి ఆకాశభూతం. శబ్దంవిషయం||

౭. జిహ్వేంద్రియం.

జిహ్వేంద్రియం. చిత్తంనుంచిరసంపుచ్చుకొనవలె
ననే-వృత్తిపుట్టింది. దానిపేరే జిహ్వేంద్రియం. దీని-
కధిపతి వరుణుడు. ఉదకమహాభూతం|రసంవిషయం|యి-
ది ఉదకమిశ్రిత అగ్నీర్థచతుర్థాంశ||

౮. ఘ్రాణేంద్రియం.

ఘ్రాణేంద్రియం. అహంకారంనుంచి గంధం పుచ్చు-
కొనవలెననేవృత్తిపుట్టింది. దానిపేరే ఘ్రాణేంద్రియం. దీని-
కధిపతులు-అశ్వినీదేవతలు. పృథ్వీమహాభూతం. గం-
ధంవిషయం. యిదిపృథ్వీమిశ్రిత అగ్నీర్థచతుర్థాంశ||

౯. విషయవంచకం.

శబ్దవిషయం. అంతఃకరణనుంచి శబ్దంపుట్టింది. యిది
సుశబ్దావశబ్దములు-ఇది ఆకాశాన్నితోడకార్చిచతుర్థాంశ,

సద్గురుసంకీర్తనలు.

యిదిపామును-లేడినిబంధనంచేసును॥

౧౦. స్పృశవిషయం.

స్పృశవిషయం ॥ మనస్సునుంచి స్పృశంపుట్టింది ।
యిదిశీతోష్ణములు । యిదివాయురన్వితోదకార్ధచతుర్థాం
శ । యిదియేనుగునుబంధనచేసును॥

౧౧. రూపవిషయం.

రూపవిషయం॥బుద్ధినుంచిరూపంపుట్టింది । యిదిరక్త-
స్వేత-కృష్ణ-ధూమ్ర-హరిత-వీతములు । యిది అగ్నీన్ద్రి
యోదకాధాచతుర్థాంశ । మిదుతనుజంపును॥

౧౨. రసవిషయం.

రసవిషయం ॥ చిత్తమునుంచి రసంపుట్టింది । యిది
లవణామ్లాతి క్షమభురకటుకషాయాలు । యిదివృదకాధాం
చాపనుచంపును॥

౧౩. గంధవిషయం.

గంధవిషయం॥ అహంకారంనుంచిగంధంపుట్టింది ।
యిదిసుగంధ దుర్గంధములు । యిదిపృథివ్యన్ద్రియోదకా
ధాచతుర్థాంశ । తుండ్మైదనుచంపును॥

౧౪. కర్మేంద్రియపంచకం.

వాగింద్రియం ॥ అంతఃకరుణనుంచి శబ్దంపలుకవలెన
నేవృత్తిపుట్టినది । దానిపేరేవాగింద్రియం । దీనికధిపతి
అగ్ని । సరస్వతిఅధిదేవత । సువాక్కు-దుర్వాక్కు విష
యం । నాగవాయువు ॥

౧౫. పాణిండియం.

పాణిండియం || మనస్సునుంచి సేవ చెయ్యవలెననే
వృత్తిపుట్టింది | దానిపేరే పాణిండియం-దీనికధిపతి ఇం
ద్రుడు | దానప్రతిగ్రహాలువిషయం | కూర్మవాయువు ||

౧౬. పాదేండియం.

బుద్ధినుంచి రాకడపోకడ చెయ్యవలెననే వృత్తిపుట్టింది |
దానిపేరే పాదేండియం | దీనికధిపతి-ఉపేంద్రుడు | గమ
నాగమనములువిషయం | కృతురవాయువు ||

౧౭. గుహ్యేండియం.

గుహ్యేండియం || చిత్తంనుంచి మూత్రం చెయ్యవలె
ననే వృత్తిపుట్టింది | దానిపేరే గుహ్యేండియం | దీని కధి
పతిప్రజాపతి | ఆనందంవిషయం | ధనంజయవాయువు ||

౧౮. పాయురిండియం.

పాయురిండియం | అహంకారంనుంచి మలవిసర్జన
సంచెయ్యవలెనని వృత్తిపుట్టింది | దానిపేరే | పాయురిం
ద్రయం | దీనికధిపతిమృత్యువు | మలవిసర్జనంవిషయం |
దేవదత్తవాయువు ||

౧౯. భూతస్పత్తి.

ఆద్యాస్తహాకాశః | మహాకాశాస్తహావాయుః | మ
హావాయోర్స్తహాతేజః | మహాతేజాస్తహాసలిలం | మహా
సలిలాస్తహాపుష్పీ || ఆత్మనాకాశఃసంభూతః | ఆకాశా
ద్వాయుః | వాయోరగ్నిః | అగ్నేరాపః | ఆపభ్యాంపుష్పీ ||

౨౦. భూతపంచకం.

ఆకాశం ॥ శబ్దంనుంచి ఆకాశంపుట్టింది । దీనికి ప్రతి
ధ్వనియిచ్చేదిగుణం । బమలై య్యుండుటధర్మం । తిరగని
చ్చుటకూర్చోనిచ్చుటకర్తృం । దీనికికృష్ణవర్ణం । తవధిదే
వతసూర్యుడు ॥ అవకాశం । అచ్చిద్రం । అస్పృశ్యత్వం ।
నీలవర్ణత్వం । శబ్దం ॥ తమోగుణాన్నుంచిపుట్టింది । త్రిగు
ణాత్మకం ॥

౨౧. వాయువు.

స్పర్శనుంచి వాయువుపుట్టింది । భిసిభిసి అనే శబ్దగుణము
న్ను । శీతోష్ణములనే స్పర్శమున్ను । చలించుటమనే ధర్మ
మున్ను । పొదిజేసుటమనే కర్తృమున్ను । హరితవర్ణమున్ను
కలది । దీనికియింద్రుడధిపతి । సంచారం । చలనం । స్పృశ్య
సం । శోషణం । ధూమ్రవర్ణం కలది । ఆకాశంనుంచిపుట్టింది ।
త్రిగుణాత్మకం ॥

౨౨. తేజస్సు.

రూపంనుంచి తేజస్సుపుట్టింది । భుగభుగమనే శబ్దగుణ
మున్ను । ఊష్ణస్పర్శాన్ను । ప్రభా రూపమున్ను । పాకం
చేసుటమనే కర్తృమున్ను । ఊష్ణించుటమనే ధర్మమున్ను ।
కలది । దీనికిరుద్రుడధిపతి ॥ దాహకత్వం పాచకత్వం ।
ఊష్ణత్వప్రకాశత్వరక్తవర్ణత్వములుగలది । వాయువునం
చిపుట్టినది । త్రిగుణాత్మకం ॥

౨౩. ఉదకం.

రసంనుంచి ఉదకంపుట్టినది । దీనికి భుళభుళ శబ్దగుణము
న్ను । శీతస్పర్శాన్ను । శుక్లరూపమున్ను । మాధుర్యం

మున్ను । తదుపుటమనేధర్మమున్ను । ముద్దజేసుటమనేక
ర్మమున్ను । శ్వేతవర్ణమున్నుకలది । దీనికి అధిపతివిష్ణు ।
ప్రవాహంతాప్యాయనం । ద్రవం । రసం । శ్వేతవర్ణంకల
ది । అగ్నినుంచిపుట్టినది । త్రిగుణాత్మకం॥

౨౪. భూమి.

గంధంనుంచిభూమిపుట్టినది - దీనికికటకటధ్వనిన్ని ।
కఠినస్పర్శ । నీలాదికచిత్రరూపం । మధురాహ్లాదిరసం ।
సువాసనదుర్వాసనలు । కఠినత్వధర్మమున్ను॥ ధరించుట
మనేకర్మమున్ను । పీతవర్ణమున్ను । బ్రంహ్మాదిదేవత॥ యిన్ని
కలది । స్థూలతా ॥ నానాకారత । కాతన్యం । గంధంపీత
వర్ణంకలది ॥

౨౫. గుణతయం.

సత్యగుణం । బుద్ధినుంచి పుట్టినది । దీని పేరే
సాహ్యాజ్ఞానం - దీనినుంచిదేవలోకప్రాప్తి । అదే అన్య
దాజ్ఞానబుద్ధి । దీనదేవయోనిప్రాప్తి । దీనిధర్మంస్వప్న
వస్థ । నిత్య వైమితిక కర్తృం ॥ వైరాగ్యం ॥ ఘోషి ॥
బోధార్యంకలది । సౌమ్యం । జ్ఞానం । సూనం । హామకం ।
క్షమా । సత్సహవాసం । నిశ్చయం । శ్రద్ధా । ధైర్యం ।
వివేకం । యువదీ । దీని గుణాలు ॥ దయా । ధర్మం ।
కృపా । భక్తియివ్వి దీనిగుణాలే ॥ యెరుక ॥

౨౬. రజోగుణం.

రజోగుణం । మనస్సునుంచి రజోగుణంపుట్టింది । దీ
నిపేరే విషయాసక్తి । దీన మనుష్యలోకప్రాప్తి । అన్య

ధాజ్ఞానజన్యం । దీనమనుష్యయోనిప్రాప్తి । దీనిధర్మం
జాగ్రదవస్థ । కామ్యకర్తృం । కామక్రోధ లోభాదులుగ
లది । దపకం । మందం । అహంకారం । విషమవాదం ।
అప్రియవాక్యం । ఉద్యోగం । మత్సరం । కోపం । యీ
యెనిమిదిరాజగుణాలు ॥ దానం । భోగం । శృంగారం ।
వస్తుగ్రహణం । స్వార్థం । యివియన్నియుకలది ॥ యెరు
కమరుపులుకలశినది ॥

౨౭. తమోగుణం.

అహంకారమునుంచిపుట్టినదితమోగుణం । ఆలస్యం ।
మోహం । నిద్రా-చాపల్యం । హీనవృత్తి । పరనిందా ।
హంసా । సాంప్రప్తత్వం । వివాదం । శోకం । కలహం ।
వధా । వంచన । యివితమోగుణగుణాలు । యీ తమో
గుణంపేరే మోహభ్రాంతి । దీనఅధోలోకప్రాప్తి । యి
ది అన్యధాజ్ఞానజన్యం । దీనపశ్వాదియోనిప్రాప్తి । దీని
ధర్మం । సుషుప్తవస్థ । తామసకర్తృం । ఆలస్యం । భ్రాం
తి । తందర । మొదలైనవికారములుగలది ॥ మరుపు ॥

౨౮. ఈశ్వరదేహచతుష్టయం.

మహాకారణం ॥ ఈశ్వరుని మహాకారణశరీరం మా
య । మూలప్రకృతి । స్వరాట్ట - అనాహతం । పంచ
బ్రహ్మమయంబు । పంచభూతములకు హేతూభూతం ।
దీనికి సర్వసాక్షీణ్యవస్థ । ఈశ్వరుడభిమాని । శుద్ధసాత్వికా
హంకారం । జ్ఞానశక్తి । బ్రహ్మాండాతీతస్థానం । సర్వక
ర్తృత్వ - సర్వపాలకత్వ । సర్వసంహారకత్వ - సర్వ ని

యామకత్వ - సర్వభోక్తృత్వ । సర్వేశ్వరత్వాది-షడ్గు
నైశ్వర్యభోగం । ఓంకారమాత్మక । మహత్త్వ । నిరంజ
నస్థానం । అర్థమాత్రుక । యిదే అంతటికిమూలం । యి
దే త్రిగుణాలపుట్టిల్లు-సునీలగత-స్ఫటికవర్షం । విద్యా
విద్యాచ స్వయమేవభవతి-అనివున్నది ॥

౨౯. ఈశ్వరుని కారణశరీరం.

ఈశ్వరుని కారణశరీరం ॥ అవ్యాకృతమాయ । యి
దేజ్ఞానం । మహత్త్వం । మకారమాత్ర - విస్తరణ ॥
ప్రళయావస్థ । సుద్రుదభిమాని । తామసాహంకారం ।
యీ అహంకారంవలన తాపత్రయాదులుపుట్టినవి । దీ
నిద్రవ్యశక్తి । అగ్నిస్థానం । సర్వసంహారభోగం । జ్ఞా
ధాత్వ । దీనమహాదహంకారాదులుబుట్టును । యిదిత్రిగు
ణగర్భణం । బింద్యోపాధి - పంచభూతాలకుకారణం ।
దీనికిపార్వతిశక్తి । కైలాసస్థానం । కృష్ణవర్ణగతశ్యామ
వనణం । యిదిప్రణవతృప్తీయ్యపాదం ॥ అజ్ఞానంకేవభవ
తీతిచేత్-నకేనాపిభవతి॥

౩౦. ఈశ్వరుని సూక్ష్మశరీరం.

ఈశ్వరునిసూక్ష్మశరీరం-హిరణ్యగర్భణం । ఉకారమా
త్ర । స్థిత్యవస్థ । విష్ణుఅభిమాని । సాత్వికాహంకారం ।
యీఅహంకారంవలన - సూర్యాదిదేవతలుపుట్టిరి । దీ
నికిదశదిక్కులు-శ్రోత్రంబులు । వాయువు త్వగీంద్రియం
బు । సూర్యుండు-నేత్రంబులు । వరుణుండు-జిహ్వేంద్రి
యంబు । అశ్వినీదేవతలు-శ్రుణ్వేంద్రియంబు । వంహీ-వా

గీంద్రియంబు | యింద్రుండు - కరంబులు | ఉపేంద్రుండు -
పాదంబులు | బ్రహ్మ - గుహ్యంబు || మృత్యువు - గుదంబు |
క్షాతృవంతఃకరణ | మనంబు - చంద్రుండు | బుద్ధి - బ్రహ్మ |
తేత్రజ్ఞుండు - చిత్తం | అహంకారంబు - రుద్రుండు | దీనికి
చంద్రస్థానం | సర్వపాలకభోగం | లక్ష్మీశక్తి | వైకుంఠ
స్థానం | స్వేతవనఁ గతకర్పరవర్షం | నీలమేఘమందుం
డే | మెరుపువన్నె | యితనికి సప్తవాయువులు ప్రాణాలు |
యిది ప్రణవద్వితీయ్యపాదం |

౩౧ - ఈశ్వరుని స్థూలశరీరం.

ఈశ్వరుని స్థూలశరీరం విరాట్టు | యిందుకు - అకారమా
త్ర | సృష్ట్యనన్త - బ్రహ్మభిమాని | రాజసాహంకారం |
పృథివ్యావస్తేజో వాయురాకాశ చంద్ర సూర్యాత్మలనే
అష్టమూర్తులీశ్వరునియొక్క విరాడ్రూపంబగు స్థూల
దేహంబు | దీనికి క్రియాశక్తి | సూర్యస్థానం | సర్వకర్తు
త్వభోగం | యిందుకు - ఆత్మ | భూతాత్మ | యితనికి ధర
ణిపాదములు | దివితలంఠస్తకం | అంతరీక్షంనాభి | యి
ట్టివిశ్వశరీరునకు | అతలంబుపాదంబులు | వితలంబుగు
ల్బులు | సుతలంబుజంఘలు | రసాతలంబు జానువులు |
మహాతలంబూరువులు | తలాతలంబుకటిప్రదేశం | నా
గలోకం నాభ్యధోభాగం | భూలోకంనాభి | భువలోక
కంజరరం | మహాలోకంకంఠం | జనలోకంముఖం | తపో
లోకం భూమధ్యం | సత్యలోకంసహస్రారం | దీనికి సావి
త్రిశక్తి | సత్యలోకస్థానం | రక్షవనఁ గతపీతవర్షం |

జీవునీవాలుగోశరీరం । యితనికిస్థూలశరీరం । యిదిప్రణ
పప్రథమపాదం । సముద్రాలుకుక్షి । నదీనదములునాడులు ।
పర్వతంబులు శల్యంబులు । వృక్షలతలురోమంబులు॥

౩౨- జీనదేహచతుష్టయం.

జీవునిమహాకారణశరీరం । యిదేమూలమాయ । యి
దేఅంతఃకరణ । అర్థమాత్ర । స్ఫురణరూపం । ధ్వనిరూపం ।
జ్ఞానం । స్మరణ । యిరునై అయిదోతత్వం । తుర్యావస్థ । ప్రత్య
గాత్తాభిమాని । శుద్ధసాత్వికగుణం । అక్షరస్వరూపం ।
కూటస్థం । పంచభూతోత్పత్తికి హేతునై న - సద్యోబా
త-వామదేవ । అఘోర-తత్పురుష-ఈశానులనుపంచబ్ర
హ్మలుగలది । ఆదిశక్తిపరాశక్తి - జ్ఞానశక్తి-ఇచ్ఛాశక్తి ।
క్రియాశక్తులుగలది । ప్రపరేపకంబులై న । పంచప్రాణం
బులు । పంచాక్షరియనే-పంచేంద్రియంబులుగలది । బ్రం
హ్మ-విష్ణు-రుద్ర-ఈశ్వర-సదాశివులను । పంచకర్తలంత్రి
కరణంబులుగలది । దీనికిమూర్తిస్థానం । ఆనందలవభా
సభోగం । ఓంకారమాత్రుక । నిర్మలాత్మ । యిదిబ్రం
హ్మనుసంధానంజే శేది । మనురామాత్రప్రమాణం । మే
ఘకాంతి । అతసీపుష్టసంకాశం । సునీలవర్ణం । ధూ
మ్రవర్ణం । యిదిప్రణవచతుర్థపాదం । అంతఃకరణ । అం
తఃకరణ-ప్రతిబింబచై తన్యం । తదధిష్ఠాన చై తన్యంగల
శీ-జీవుడననై నది॥ బ్రంహ్మనుసంధానమనంగాయేమంట్లే॥
పరమజడమయిన స్థూలదేహమునునేగాను । జ్ఞానకర్తల
క్షణంబులుగల యింద్రియంబులునేగాను । గమనాగమ

నములుగల ప్రాణములునేగాను | మాట్లాడే నోరునునేగా
ను | స్ఫురణగల అంతఃకరణమునేగాను | సంకల్ప వికల్ప
త్తకమైన మనస్సునునేగాను | నిశ్చయగుణులగు బుద్ధిని
నేగాను | చింతితజే శేచి త్తమునునేగాను | దేహాన్ని లేవ
నెత్తె అహంకారమునునేగాను | గుణత్రయంనేగాను || నే
ను అభోక్తను | అర్థమాత్రకు ఆవలివాడను | శక్తిత్రయా
తీతుడను అనియెరుగునది.

౩౩. జీవునికారణశరీరం.

జీవునికారణశరీరం || అజ్ఞానం | గుణసాంమ్య మా
యా | దీని సేవేమహత్త్వం | మకారమాత్ర | విస్తర
ణ | సుషుప్త్యవస్థా | ప్రాణాదభిమాని | తమోగుణం |
దీనందు వాయురూపమైన-పుష్కాసంపుంన్నదిగనుక | యి
ది తిరిగేటందుకు ఆకాశంపున్న దనవలెను | ఆకాశానిల
ములువుండబట్టి | అనలజలాలువున్న వనవలె నెను | యివి
అన్నీ వుండేటందుకు భూమిగావలెగనుక - అదీ కూడావున్న
దని అనుకోవలెనది | యీ బీజరూపాలై న పంచభూతా
లుగల శివదాని పేరే కారణశరీరం | దీనికి స్థానం హృదయం |
చిత్తాహంకార జీవాత్మసంగమమే కారణతనువు | ఆకా
శాహంకారములు - కారణతనువు | దీనికి హృదయస్థాన
మే - ద్రవ్యశక్తి | ఆనందభోగం | పరమాత్మ పారమా
ధికకుడు | యిది సాధాసా అవ్యాకృతం | దీనికి అంగుష్ఠాక్షా
ప్రమాణం | కృష్ణవర్ణం | పశ్యంతివాక్కు | ఆనందభో
గం | మకారమాతృక | యిది ప్రణవ తృతీయపాదం |

యిదిసత్తుగాదు-అసత్తుగాదు-సదసత్తులుగాదు । అత్తుకు
భిన్నంగాదు । అభిన్నంగాదు । భిన్నాభిన్నంగాదు ।
సావయవంగాదు । నిరవయవంగాదు । ఉభయంగాదు ।
ఇది ఆనందమయకోశం.

౩౪. జీవునిసూక్ష్మశరీరం.

జీవునిసూక్ష్మశరీరం ॥ ఉకారమాత్ర । స్వప్నావస్థ ।
తైజసుడభిమాని । సత్వగుణం । పంచప్రాణ-పంచజ్ఞానేం
ద్రియ - పంచకర్తేంద్రియ- మనస్సులుగలశి - షోడశవి
కారాత్మకం । సూక్ష్మశరీరమని కొందరన్నారు । బుద్ధివి
గలిపి పదియేడవయవలిదని కొందరన్నారు । చిత్తా
హంకారములగలిపి పందొమ్మిదవయవలిదని కొందర
న్నారు । యందులోనే అంత్రకరణను విషయపంచకా
న్నికలిపి । యిరువై అయిదు ఆవలియవలిదని కొందరన్నా
రు । యీపైవి అన్నీ । ఒక్క అంత్రకరణపాట్టలోనివే-క
నుక । కొందరు, ఒక అంత్రకరణనేఅన్నారు । కొందరు
విషయ పంచకాన్ని తీశివేశి । భూతపంచకాన్ని కలుపు
కొన్నారు ॥ దీనికికంతస్థానం । అగ్నివాయువులుగలశి ।
సూక్ష్మశరీరమనబడునుజ్ఞానేంద్రియపంచక । కర్తేంద్రియ
పంచక । మానసాధ్యంత్రకరణచతుష్టయం । తత్కర్తృ
కాలం । భూతపంచకం । దశప్రాణాలు - యిట్టి అష్టపు
రంబులుగలది । దీనికి ఇచ్ఛాశక్తి । స్వేచ్ఛాభోగం । అం
త్రరాత్మ । ప్రాతిభాసికుడు । యీదేహంవాసనకు బిఢా
రమైనది ॥ దీనికివివిక్తభోగం । ప్రాణధర్మనోధర్మాలై

నయుత్పిపాస శోకమోహాలనే ఊర్చితముగలదు ।
అంధ-బధిర-మూక-ఖంజ-పంగు-క్షీబత్యాది ధర్మాధర్త
స్వగ-నరక బంధమోక్షాలుగలది । ప్రాణమనో విజ్ఞాన
కోశత్రయా త్తకమైనది । అంగ్యష్టప్రమాణంగలది, శ్వేత
వనఁ । యిదివిక్షేపశక్తి.

౩౫. జీవునిష్ఠాలశరీరం.

జీవునిష్ఠాలశరీరం । యీదేహంఆత్మస్వరూపంకాదు ।
ఆత్మస్వరూపంవేరే । దేహస్వరూపంవేరే । దేహంపాం
చభూతిక ఆకారం । యిదియెట్లాగంటే ॥ పంచభూతాల
నుంచిధాన్యంనిరాణంఅయినది । ఆధాన్యమువలనఅంన్నం
అవుతుంది । ఆఅన్నమునుంచిదేహనిర్మాణం అయినది !
యీదేహంపేరు అధిష్టానం । దీనికి అకారమాత్ర ।
జాగ్రద వస్థ - విశ్వదభి మాని ॥ రజో గుణం ॥
ఆకాశాంశలై న - రాగ ద్వేషభయలజ్జామోహదులును ।
నాయుఅంశలై న - చలనవశనధావన । అకుంచనప్రసర
గాలున్ను । అగ్ని అంశలై న యుతృష్ణా నిద్రాలస్యా సంగ
మాదులున్ను । ఉదకాంశలై న । లాలమూత్రస్వేదరక్త
శుక్లములున్ను (శుక్లమనగా=చీముకర్థము) పృథ్వీ అంశ
లై న అస్తిమాంసత్వజ్ఞాదీరోమాలున్ను కలిశిన । యీ
యిరువై టియిదింటిపేరుస్థూలదేహం । యిదితొంబయిఆరు
అంగుళాలేకాని, యెనిమిదిజానలేకానిపోడవు । నాలుగుజా
నలవెడలువు-దీనిలోడెబ్బదిపెద్దయెముకలు । యెనిమిదిప
లాలుగుండెలు । నూటతొంబదిమర్శస్థానాలు । డెబ్బదిరెండు

సంధులు ముప్పదియారుపిడికిళ్లమాంసం | ముప్పదిమూడు
కోట్ల రోమంబులు - డెబ్బదిరెండువేల నాళ్లు | ముప్పది
మూడుమూళ్ల పెద్దపేగు | అర్థశేరు గుధిరం | ఒకసోల
పైత్యం | అరసోలెడుశ్లేష్మంవుండును || దీనికియు క్తభోగం
క్రియాశక్తి | జీవాత్మవ్యావహారికుడు | యీదేహాలింగ
శరీరానకు | విఘారమైనది | దీని పేరే భూతకడకమం |
దీనికిస్థూలభోగం | ప్రణవప్రథమపాదం | అన్నమయకో
శం | ఆవరణశక్తి | స్థూల, కృశ, ప్రాస్య, దీఘ, ప్లుత, దే
వదత్త - యజ్ఞదత్త - ధనుంజయులనె | నామరూపవ
త్తాశ్రమ | కులగోత్రాదులుగలది | పితృసంబంధమైన-
మజ్జ-నాడ్య-స్తులనే | కోశశ్రయమున్ను | మాతృసంబం
ధమయిన | చర్మమాంస గుధిరములనె | కోశశ్రయము
న్ను | కలశినపట్కొళాలది || అస్తితే-జాయతే- పథక
తే-పరిణమితే - అపవీయ్యతే-వినశ్యతులనె - షడ్భావ
వికారాదులుగలది || అంగుళం- నరప్రమాణం || రక్తిన
ర్నం | దీనికిజననమరణాదులనే ఉద్ధిద్వయంగలది.

ఇంకాకొన్ని ఆవశ్యకమయిన వివరములుయీగ్రం
థములో గ్రంథ బాహుళ్య మవుతుందని సిలిపి, మావల్ల
నే, యీగ్రంథము వెంట పేరే రెండుగ్రంథములు అచ్చు
వేయించియున్న వాటిలో సంపూర్ణముగా అతి ముఖ్యం
శములు వేసినాము గనుక తెలియగలందులకు యిచ్చట
యీమాటలుప్రాయబడినవి.

శ్రీ?వరామ దీక్షితులవారిబోధ-వచనరూపము

పల్లవి.

ఏమిజెప్పుదు-పరమగోప్యముయెందుదోచకయున్నదీ

అనుపల్లవి.

ఏమిగాకను - యేమిలేకను । యేమొయేమనరానిదీ ॥

చరణములు.

నామరూపములేనిదీ - అదినాశమెన్నడుగానిదీ । సామవే
దాతీతమైనదిసగుణభేదములేనిదీ ॥ ౧ ॥ ఉన్నదున్నట్లున్న
వారికివున్నదేతానైనదీ-వున్నదేమోవున్నదీ।అదిపూహ
నోహాలులేనిది ॥ - ౨ ॥ ద్వాదశీతోగూడిపాయకతగులు
కడితానున్నదీ।యాదిమరచినమర్పులేనిది-యెంతచిత్రం
బైనది ॥ ౩ ॥ చూపులేనిదిరూపులేనిది-సుఖముదుఃఖములే
నిది । చూపుచూడక-చూపువారికిసులభమైతానున్నదీ।
౪ ॥ ఎంతవారికిదుర్లభంబది - యెంతకఠినంబైనది । సంత
తిముఢ్యానించువారికి-స్వతఃకర్థంబైనది ॥ ౫ ॥ సర్వసర్వం
తరముతానై - సర్వకల్పనలేనిది । సర్వపాపనమైనవారికి-
సదినమైతానున్నదీ ॥ ౬ ॥ ఖండఖండముగానిదిఅది-కర్త
మాగ్గముగానిది । అండభాయకనుండి అంతట-నిండితా
నున్నదీ ॥ ౭ ॥ సోహభావముశూన్యమైనది-చూపజెప్పు
గరానిది । సోహసంబునగుగ్రహిక్యపగల-సాధుసమరసమై
నది ॥ ౮ ॥ పుట్టుచావునుపూర్వపరముల-పుంజ్యపాపములే
నిది । బట్టబయిటనేవున్నదిఅది-ప్రణవమెన్నడుగానిది ॥
౯ ॥ హరిహరాదులకండరానిది - అండపిండములేనిది ।
యెరుకకెన్నడుయెరుకలేకనె-యెదుటనేతానున్నది ॥ ౧౦ ॥

పగలు రేయునుగానిదిఅది-పట్టముట్టగరానిది । అగణితం
 బై సకలదేశము-లందుతానేయున్నది॥౧౧॥ నిర్మలముని
 ర్భజమైనదినిండివెలితియుగానిది । కర్నూలై చెరియించుదు
 ర్ద-కండ్లకగపడకున్నది ॥౧౨॥ సర్వకాలము వక్కతీ
 రై సాక్షిలేకనెయున్నది । కూర్మి తోడుతనేనునేననే-గురు
 వులకుగురువైనది ॥ ౧౩ ॥ ఎరుకయెన్నడులేకయితరము-
 యెరుకలేకనెయున్నది । రాకపోకడలేనిది-అదిరాజమా
 గ్గంబైనది ॥౧౪॥ మొదలుకొనలునులేకఅంతట-మొనశి
 యెడతెగకున్నది । బదులులేకనేకదలకున్నది-భావగమ్యం
 బైనది ॥ ౧౫॥ ఎప్పటికితానుక్కతీరై - గొప్పకొంచెముగా
 సిది । యిప్పుడప్పుడుయెప్పుడనకను-ముప్పులేకనెయున్నది॥
 ౧౬ ॥ ఉన్నదున్నదిలేదులేదనె-పుపమశూన్యంబైనది ।
 చెన్నుమీరగతెలివిగానిది-చలనమెన్నడులేనిదీ ॥ ౧౭ ॥
 ఆరుమతములుగానిదీఅది- అప్రమేయంబైనది । దూర
 శ్రవణముదూరదృష్టికి-దూరమైతానున్నదీ॥ ౧౮॥ దేశమ
 న్నదిలేనిదీ-పుపదేశమన్నదిగానిదీ । దేశదేశములందుత
 నకొక-దేశమనిగురిలేనిదీ॥౧౯॥ కంటిలోపలయెరుకబ్రహ్మ
 ము - కాదుకాదనరానిది । వెంటవెంటనెదంటబాయక-
 లంటలేకనెయున్నది॥ ౨౦॥ ఊరకున్నదియెందుదోచక-
 వుండిలేనిదిగానిది । కోరికెన్నడులేకఅది- వెకుంతమైతా
 నున్నది ॥ ౨౧ ॥ ఎరుకలేనిదిమరుపులేనిది- హేతువెన్నడు
 లేనిదీ । కరుకుమెత్తనలేకకార్యా-కారణముగతమైనదీ॥
 ౨౨ ॥ ఘాతశత్రులఘాతబొందడు-కలిమిలేములులేనిదీ ।

భూతపంచకశూన్యమైనది - పురుషరూపముగానిది॥ ౨౩ ॥
 ఎప్పుడంటే అప్పుడున్నది - చప్పుడన్నది లేనిది । తప్పుతా
 కులుబలుకుహీనకు - తక్కువలకు అది లేనిది॥ ౨౪ ॥ అంతరంత
 రమేమి లేక - నిరంతరము తానైనది । వింతలేమియు లేక
 అది - ఆద్యంతశూన్యంబైనది ॥ ౨౫ ॥ ఇందు అందును
 యెందుజూచిన - అందెతానై యున్నది । సందులేకను
 యెందుబోకను - అందిపోందిక లేనిది ॥ ౨౬ ॥ ముద్రలపా
 త్యోతి - ఆరుమూర్తుల శలులేనిది । భద్రమై అతిగో
 ప్యమైనది - భావగమ్యంబైనది ॥ ౨౭ ॥ వేదశాస్త్రపు
 రాణములకది - వేద్యమెన్నడుగానిది । వాదభేదముజేయు
 మూఘుల - వశముగాక నెయున్నది॥ ౨౮ ॥ చిక్కులేక సనా
 తనంబై - చిత్రమెన్నడు లేనిది । ద్రుక్కుదృశ్య వివేకులకు
 అది - దూరమై తానున్నది॥ ౨౯ ॥ నిద్రహారము లేనిది అది -
 నీవునే ననరానిది । యెదుగుబడివాదించెవారికి - యెన్నటికి
 అది లేనిది ॥ ౩౦ ॥ పట్టుపిడుపులు లేనిది అది - పరమరహితం
 బైనది । గుర్తుమీరినవారికెయ్యెడ - గురుతులేక నెయున్న
 ది ॥ ౩౧ ॥ శూన్యమెన్నడుగానిది - పరిశుద్ధమై తానున్నది ।
 మాన్యులై చరియించు శరణుల - మాగ్నమై తానున్నది ॥
 ౩౨ ॥ తనుమనంబులు లేనిది అది - తత్వమనియనరానిది ।
 తనకు తానెనిరామయంబై - తాను తానై యున్నది ॥ ౩౩ ॥
 కార్యమేమియు లేక సర్వము - కల్పితంబదిగానిది । ఆర్యుల
 ముమేమనేటివారి - కసాధ్యమై తానున్నది॥ ౩౪ ॥ అంగత్రివి
 ధముగానిది అది - సంగరహితంబైనది । లింగషడ్విధభావ

లీలల-లీనమెన్నడుగానిది ||౩౫|| భావలింగముగానిది-ని
 భావమెన్నడులేనిది | సావయమునిరవయముగాకను-స్వ
 గతభేదములేనిది ||౩౬|| యుగయుగంబులకందరానిది -
 యుక్తియుక్తముగానిది | త్రిగుణరహితంబగుచుఅంతట-
 త్రిపుటిభంగంబైనది ||౩౭|| నిరాకారాకారములకది-నిల
 యమనరాకున్నది | నిరాధారాధారులకుఅది-నిరాధరం
 బైయున్నది ||౩౮|| సృష్టికల్పనలేనిదిఅది-సూక్ష్మహాప
 ముగానిది | వ్యేష్టిసమిష్టికనంతరంబై - వేదవాదములేనిది||
 ౪౦|| వాచగోచరమైనదిఅది-తోచితోచకయున్నది | ఉ
 చ్ఛనీచములేనినిజగురు-సూచనకులోనైనది ||౪౧|| అచల
 మన్నదిలేనిదిఅది-అహంబ్రహ్మముగానిది | సచలమైచెడి
 పోయ్యెవారికి-చాలదూరంబైనది ||౪౨|| కామరహితము
 నేమరహితము-ప్రేమరహితంబైనది | మామతమెదొడ్ల
 దనియే-మానవులకదిలేనిది ||౪౩|| ఒకటివున్నదనేదిలేని
 ది-వకటిమొక్కటిగానిది | తగనగుంధతితాననేసాంప్ర-దా
 యకులకదిలేనిది ||౪౪|| కాకకావలెనన్నసూచన-కలదు
 లేదనరానిది | లోకవాసనవిడువనేరని-లోకులకుఅదిలేని
 ది ||౪౫|| అక్షరాక్షరతీతమైనది-ఆత్మభావనలేనిది | లక్ష్య
 శూన్యంబైనవారికి-లక్షణంబైయున్నది ||౪౬|| నిత్యమైన
 దినిరుపమైనది-నిర్వికారంబైనది | సత్యానత్యమురెండుగా
 నిది-స్వల్పమతులకులేనిది ||౪౭|| ముట్టరానిదిఃట్టరానిది-
 మూలమెన్నడులేనిది | బట్టబయిటనెవున్నదిఅది-ప్రాప్త
 మెవరికిగానిది ||౪౮|| ఉన్నదన్నదిలేనిదిఅది-పూహపూహ

లులేనిది । కన్నవారికిలేకయున్నది-కానబడితాగానిది ॥
 ౪౯॥ తోడులేనిదినీడలేనిది-తోడుతోడనెవున్నది । జాడ
 కెలియనివారికినిలది-యేడజూచినలేనిది ॥౫౦॥ బోధసా
 ధనలేనిదిలది-బోధరహితంబైనది । సాధుబోధలగోష్ఠికం
 దక-స్వాదక-కంబైవున్నది ॥౫౧॥ ఇష్టమంన్నదిలేనిది- అ
 దిశిష్టమెన్నడుగానిదీ । అష్టమూర్తులకీనలావల - అంత
 మైతానున్నదీ ॥౫౨॥ ఊరులేనిదిపేరులేనిది- పేరులేకనె
 యున్నది । దారిద్ర్యచరించుదుగుణ-తామసులకదిలేని
 ది ॥౫౩॥ పంచవింశతిఅత్తగానిది - పంచబ్రహ్మలులేనిది ।
 ఆదిసన్మనివకులకెల్ల - నభేద్యమైతానున్నదీ । వేదమత
 శిద్ధాంతులకులది - వేద్యమెన్నడుగానిదీ ॥ ౫౪॥ ఏమిలేదే
 మిలేదనియే-దేమిలేకనేయున్నదీ । యేమిలేనిదిలేకనేతా
 నేకమెన్నడుగానిదీ ॥౫౫॥ తాననేయెరుకేమిలేనిది-ధర్మా
 ధర్మముగానిదీ । తాననేఅద్వైతవాదుల-తరముగాకనె
 యున్నది ॥ ౫౬॥ మనసులేనిదిగనుకలది-ఆమనస్కమన
 రాకున్నదీ । ఘనమనోహరరాజయోగుల - కలవియె
 న్నడుగానిదీ ॥౫౭॥ ఇతరమెన్నడులేనిదిలది- యింత
 యెంతనరానిది । పతితులై విలశిల్లుమూఖుల-గతికిదూ
 రంబైనది ॥౫౮॥ సకలశాస్త్రపురాణములకది-నికరమై
 తానున్నది । శుకులవంటివిరక్తులకులది- సూచనెన్నడు
 గానిది ॥ ౫౯॥ మరుగులేనిదితరుగులేనిది - మంత్రతం
 త్రములేనిది - ధరణిలోగురుశేవజేయనియ-ధర్మలకులది
 లేనిది ॥ ౬౦॥ యోగయోగాతీతమైసం- యోగమెన్నడు

లేనిది - రాగద్వేషములేనివారికి । లక్షణంబై యున్నది॥
 ౬౨॥ కల్పితేనిదిబలిమిలేనిది - కలతలెన్నడు లేనిది ।
 కులముజెరుపుపతితులకులది-గురుతులేక నెయున్నది॥౬౩॥
 గతియులేనిది మతియులేనిది - రతియులేక నెయున్నది ।
 యితరమైచరించువారికి । అంతరమైతానున్నది॥౬౪॥ ఎం
 దుజూచినవున్నదిఅది - మెందులేక నేయున్నది । సంకు
 లేకనుమెందుబోకను - అందిపొందిక లేనిది॥౬౫॥ ఒప్పు
 తప్పులులేనిదిఅది - పూహభావనగానిది - చెప్పచూపగ
 రానిదిఅది । చేయులేక నెయున్నది॥ ౬౬॥ మూలమాయ
 కుమూలమగు- త్రిమూర్తులకులోగానిది । కాలనేమము
 లేకఅది । బహుకాలమదియైయున్నది ॥ ౬౭॥ క్షేత్రపా
 త్రవిరహితమైనది - జంత్తశూన్యంబైనది । క్షేత్రమెన్న
 డులేకఅది-సాక్షాత్కారంబైనది॥౬౮॥ ఉత్తమోత్తమ
 నుగుచుఅదిసది - నోత్తమముతానైనది । సత్తుచిత్తా
 నందమనియే - సగుణబ్రహ్మముగానిది॥ ౬౯॥ నర్థరూ
 పముగానిది - పద్వర్ణ మెన్నడుగానిది । కర్ణనేత్రము
 లొత్తిచూచిన - కళలకందగరానిది॥ ౭౦॥ ఇష్టమన్నది
 లేనిది - వుద్భిష్టమెన్నడుగానిది । అష్టమూర్తులకీవలా
 వల - అంతమైతానున్నది॥ ౭౧॥ యోగయోగాతీతమై
 సంయోగమెన్నడులేనిది- రాగరోషమదాంధులకు । నది
 రహస్యమైతానున్నది॥౭౨॥ సత్యాసత్యమురెండుగానిది-
 సతముగాక నెయున్నది । ప్రశ్యగాత్మశిశ్రోహమనియేభవ
 వికారములేనిది ॥౭౩॥ గద్యపద్యములాదిగాగల - కావ్య

కల్పనలేనిది । మధ్యపానముసేయువారికి- మధ్యమైతాను
న్నది ॥ ౭౪ ॥ సకలబ్రహ్మాండములుతనలో - జాడజెలి
యకవున్నది । సకలదేహములేనివారికి - సకలమైకలశు
న్నది ॥ ౭౫ ॥ లక్ష్మ్యభేదములేనిది - నిర్లక్ష్యలక్ష్మ్యంబైనది । అక్ష
రాక్షరదోషరహితం - బన్నదెరుగకయున్నది ॥ ౭౬ ॥
నిరాకారాకారములకది - నిలయమనరాకున్నది । ని
రాధారాధారులకుఅది - నిరాధారంబైనది ॥ ౭౭ ॥ మీ
రుమేమనరానిదిఅది-వారునేననరానిది । మారుజన్మముతె
త్తువారికి - మరుగుపడితానున్నది ॥ ౭౮ ॥ శ్రీగుణముల
తాకానిది - అదితీవ్రశాంతముగానిది । గగనపంచ
శత్రూన్యమైనది - కండ్లకగుపడకున్నది ॥ ౭౯ ॥ ఒక్కటైన
నుచింతలేనిది - వకటిరెండనరానిది । వక్కటై సమ
స్తమునకది-వకటిగాకనెయున్నది ॥ ౮౦ ॥ గురువుశిష్యులమ
నియుపోయినగురుతులేకనెయున్నది - నరుడుదెలుపుట
యేమొకా - యిది నాకునీకనరానిది ॥ ౮౧ ॥ చిక్కదెవరి
కి - దక్కదెవరికి । చిక్కి-చిక్కకయున్నది - యెగ్గుతగ్గు
లనెంచువారికి । యెచటజూచినలేనిది ॥ ౮౨ ॥ తెరకు
యీవలతెరకుకవల - తెలియలేకనేవున్నది । సరకుసే
యకచూడుమరి - అరిచేతిలోతానున్నది ॥ ౮౩ ॥ ప్రజ్ఞలే
కనెయున్నది - అదిప్రకటమెన్నడుగానిది । యజ్ఞక్రతు
వులుయెన్నిజేసిన - యెన్నటికినిఅంటనిది ॥ ౮౪ ॥ బయ
లురూపంబయిన యాపరబ్రహ్మ వాసనలేనిది - బయ
లుఅయిదిటిమీదిది - నిబళయలు తాననరానిది ॥

౫౫ || నాదుబిందుకళలమూటికనాదియనరాకున్నది ।
 వేదమతశిద్ధాంతములకదివేద్యమెన్నడుగానిది । ౫౬ ||
 సత్యజ్ఞానమనంత్రబ్రహ్మము - జాడలేకనెయున్నది । కృ
 త్యమెన్నడువిడువజాలని - క్రూరులకుఅదిలేనిది ॥ ౫౭ ||
 నీలమాంబకు - ఆలయంబై నిజమునిజమైయున్నది । రా
 శ్లపూజలుశేయువారికి - రహస్యమైతానున్నది ॥ ౫౮ ||
 మూలమేమియులేనిది - అదిమూఖులకుకనరానిది
 మేలుమేలైయుండు - సద్యోన్ముక్తితానైవున్నది ॥ ౫౯ ||
 అల్లమాప్రభువులకు - నాలీలన్నదేమియులేనిది । యె
 ల్లలోకములంద్రునెవరికి - యెరుకలేకనేయున్నది ॥ ౬౦ ||
 విశ్వదాభిరామవేమన - విడువనేరకయున్నది । విశ్వమం
 దునకొందరికి । అదివినులమైతానున్నది ॥ ౬౧ || పరువు
 గాయది - కృష్ణమూర్తికిపాలిదైవంబైనది । గురుకవీరుకు
 యెరుకకెరుకై కుదిరికు-దురైయున్నది ॥ ౬౨ || సారైకు
 నుసంసారవారిధి దూడవారికి లేనిదీ - మీరుసాహేబు
 నూర్మహంస్తుదు-గారి నెడతెగకున్నదీ ॥ ౬౩ || కలియుగం
 బున-మాయ - కాపుర కలికిమూలముగానిదీ । అలకిమ
 హంస్తుదుగారికిని । అది అట్లుబాచుకయున్నది ॥ ౬౪ ||
 ఉండిలేనిశరీరమందునవున్నదనరాకున్నదీ । సిండి అంత
 టనిల్కడెరుగకనిజమునిజమైవున్నదీ ॥ ౬౫ || చెన్నపట్ట
 ణవై పురీ-వీశాఖపట్టణమాదిగా । వున్నయెదశివయోగగు
 రులకునున్నతంబైయున్నదీ ॥ ౬౬ || దొంగబాటలుగానిది-
 అదిదోషరహితంబైనదీ । లింగధారులవడుగులకు - అది

లీనమెన్నడుగానిదీ || ౯౮ || చదువువారికి విన్నవారికి -
 చాలుచాలై యున్నదీ | కొదువలేనిది-గనుక అదిరతితో
 ర్కేలేమియులేనిదీ || ౯౯ || షట్సమాధులకందరానిది-
 సమరపై క్యములేనిదీ | షడుస్థలంబులుగానిది - తనసరికి
 సరిసరిగానిది || ౧౦౦ || అచలభక్తశ్రేణికెప్పుడు- ఆశ్రమం
 బై యున్నదీ | సచలమైచెడిపొయ్యెవారికి-జాడదెలియకవు
 న్నది || ౧౦౧ || మతములేనిదీ-వ్రతములేనిది | మహిమలేమి
 యులేనిదీ - సతతమునుశివరామదీక్షిత-సమృతంబై యున్న
 దీ || ౧౦౨ || పరమపదమనరానిది - అదిపరమరహితంబైనదీ
 పరమారాధ్యులగురునికృపగల-భక్తులకులొనైనదీ || ౧౦౩ ||
 ఫలితమైగిరినాధునకు నెడబాయకనుతానున్నదీ | కలతపా
 క్యముగాదుయిది-గురుకరుణకారణమైనదీ || ౧౦౪ || అణుమ
 హాత్తనరానిది - అదిఅతివినోదంబయినది | ప్రణవమహాధ్వ
 నులందుచిక్కినప్రభువులకు - అదిలేనిదీ || ౧౦౫ || ఆదిఅంత్య
 ములేనిదీ - అదినాదుబిందువుగానిదీ | కాదుకాదనలేదులేద
 నకర్తలేక నెయున్నదీ || ౧౦౬ || వేదసారాతీతవిమలవిచారు
 లకేనిజసాక్షుది | శ్రీధరులశేవించిక నేశివ-రామదీక్షితవరుల
 దీ || ౧౦౭ || కంబలూరప్రయ్యమంత్రికికరుణదీక్షితపరమదీ |
 ఆ - కంబలూరప్రయ్యనొసగెనుఘనుడుతనశిష్యునకదీ ||
 ౧౦౮ || పరిశురామవంశశీతా-పతికి | దొరికెనుపదవదీ - సరస
 మతియనిభాగవతశ్రీకృష్ణు-కుపదేశంబదీ || ౧౦౯ || ఏమిజెప్పు
 దుపరమగోప్యముయెందుదోచకయున్నదీ | యేమిలేకను
 యేమిగాకనుయేమి-యేమనరానిదీ || ౧౧౦ ||

శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణదేశికప్రభు మహారాజులవారి కృతం.

—॥౧౨. ద్వాదశవిధబోధలు.॥—

౧. విశ్వోద్భవస్థితిప్రళయాప్తకం.

సీ॥ జగదుద్భవస్థితి సంహారములు మీకు తెలిపెదవి
నరయ్య తెల్లమిగను । జనులారసాధన సంపద్విశిష్టమౌన
చ్చిష్యవరుడొక సగ్గురునకు । జేయవలసిననాల్గు శుశ్రూ
షలొనరింపుచుండి వాడడిగెబ్రహ్మాండమెల్లు । జన్మించి
వధిల్లజన్మస్థలమునకు జేరునోయిది దెలియజెప్పుమ
నుచు । వినయమునమ్రొక్కి-లేవక వేడుచున్న । జూచికరు
ణించిభక్తికివోద్యమంద్రి । లెమ్మి తెల్పెదననినానిలేవనె
త్తి । త్రివిధదీక్షలుగావించి తెలుపదొంగే ॥౧॥

సీ॥ వినుమునీవడిగిన విశ్వోద్భవస్థితి ప్రళయముల్ వి
నుపింతుబ్రహ్మామందు । బ్రహ్మహమస్త్వను పలుకుచీని
దెకల్గిపురుష ప్రకృతులయ్యుపుట్టజేసె । ముగుసుమూర్తి
లవారి మూడులోకములను పుట్టించి రక్షించిపాలియజే
యు । చుండువీలోకములంద్రాల్కర్త వశంబున పిండము
ల్ జననమగుచు । జనునుకర్తృత్వయంబై ననునుగగనము ।
వంహ్నిపవనజలాపనుల్ వరుసజెట్టి । స్వాంశములతోడనే
గుస్వసానములకు । వాటిసంబంధులేస్తురువాటికొరమా॥౨॥

సీ॥ శ్వాసలాలై నను జరుగునొక్కవిఘడియ యవియా
రుపదులై న నగునుఘడియ । యవిరెండుముప్పదులై న న
హూరాత్రమానది మూడునూల్లారు వదరుగ । నగు

వత్సరముమూడులనలువదిలక్షల యిరువదివేలవ్యయించి
చూడ । నై నయుగములునాల్గొనవిరెండువే లరిగిననొక
దినంబగునజనకు । నతడువై మాల్లార్గుగ విష్ణుకగునుఘడి
య । శంభునికిహరివై మాల్లార్జనిననగువిఘడియ । శంభు
డువై మాల్లార్గడునశక్తి కగునరవిఘడియ । యిదెసుమీ
కాలగణనా ॥౩॥

గీ॥ ఎవరిశతవషణ్ములు వారికేగవారు । మేనికెడ
బాశితిరిగి జన్మింతురట్టి । శక్తులకులెక్క లేదాత్మ జల
ధియందు । వీచికలచందమున నున్మవిించిచనునూ ॥౪॥

క॥ వనధిప్రవాహమునలెమన । కనులకుగనుపించ్చిన
ట్లుగాన్పించుజగ । జ్ఞననంబాత్మలొమ్మషయని । కనువా
రికిప్రళయ పంచకములేదెపుడు ॥౫॥

గీ॥ జీవశివులనఘపులు జీవశివుల । తనువినజ్ఞానము
లు మహాత్మత్వసృష్టి । లేనెలేదనిగురునిచేతానెరుగుట ।
ప్రళయపంచకమిదియెదోభక్తియుక్తా ॥౬॥

క॥ అనవిని శిష్యుడుమునుపటి । తనమదిసంశయ
ముబాశి తానుండెనుయే । మనుజులుయిదివినిచదివిన । జ
ననస్థితినిశములను జెందరువారల్ ॥౭॥

గీ॥ పరశురామవంశ భవునిసీతారామ । గురునిగొ
ల్చియిట్టిగుట్టుభాగ । వతులకృష్ణు డనెడివసుధామరుడు
దెల్పు । కొనియెబోధలెవ్విగోరబోకా ॥౮॥

ఇదిశ్రీమద్భాగవతకృష్ణవిరచితవిశ్వోద్భవస్థితిప్రళయావృత్తకంఠమాస్తం.

॥౨॥ హంససంచార చతుష్కం.

సీ॥ హంససంచారప్రశంసమీరిదిలెస్స వినరయ్యజను
లారమననుబెట్టి । యొకశిష్యువరుడుదేశికచక్రవర్తిని । గ
నిప్రశ్నజేసెయీకాయమందు హంసచరించునంచనవింటి
నవిదెల్ప వలెనన్న వినిగురువరుండనియె యొక దినంబునిరు
వదొక్క వెయ్యిన్నా గునూల్లు దిరుగుగుదమాదిగాను । గు
ధముననుగుహ్యమున నాభికుహరమందు । హృదయకం
ఠాక్షి మూఢ్నులవదలకారు । నూరులార్వేలునరువది
నూరులారు । వేలువెయివెయ్యివెయిమాల్లు వేసరిలక ॥౧॥

సీ॥ తెలియుమాధారస్వాధిష్ఠానమణిపూరకనాహతవి
శుద్ధకమలములకు । మీదనాజ్ఞేయమామీదసహస్రార
ముండునచటనేలుచుండుదొరలు । హేరంబవాక్పతివారి
హారజీవేశగురువుల్లశంబులక్రమముగాను । నాల్గూ పది
మూడునాల్గులుపదియానురెండులెయుండునుదండ్డిగాను
శక్తులక్షరములుభూతసమితిబీజ । ములుదిశలుకాంతులు
ముఖముల్ మొదలై నవి । గలవనేకములవియన్నిగణన
జేసి పెంచలేదిందుముచ్చటపెరుగుననుచు ॥ ౨ ॥

క॥ అనిగురుడుపదేశించ్చిన । వినిశిష్యుడుసంత్రస
మునవిస్మితుడగుచుం । వినుజనులత్యానందం । మననల్ల
నెపొందగలరుబుధనుతులగుచు ॥౩॥

గీ॥ ప్రేమతోడపరశురామసీతారామ । గురుడుదెల్ప
హంసనెరిగిభాగ । వతులకృష్ణుడనెటివనుమతీసురుడది ।
వదలడయ్యెమదినిముదముజెందీ ॥౪॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవతకృష్ణవిరచితహంస సంచారచతుష్కంసమాప్తం,

3. దృద్ధౌశ్యవివేకచతుష్కం ||౪||

సీ॥ దృద్ధౌశ్యములరెంట్టిదెలిపెదవినరయ్యగురుమూర్తితనశిష్యవరునిప్రజ్ఞ । గనగోరిశబ్దాదులనెరుంగువారెన్వరనిన శ్రోత్రాదులంచనియెవాటి । గనెటిదో మనసు యామనసునొబుద్ధి బుద్ధినిబుద్ధియని తెల్సుకొనినవాడు । కలడోలేడోచూడుకలడుకల్గితెవాని నెరుగునాయివియం న్ని నెరుగవివిటి । నెరుగునతడతడెవ్వడోయెరుగదెల్పు । మనిననతడవునీవెనేననిననీవె । యనుచుదెల్పినవినిబ్రహ్మ మనగనేదో । తెల్పగదవయ్య మదినాటదేశికేంద్రదా ||౧||

క॥ అనవినియుదధినిబుట్టిన । ఘనవీచికబృందమంద్రి కిమలమువ్యాపిం । చ్చినమాడ్కినీవెత్రిజగం । బుననిండి నబ్రహ్మవరసిబుద్ధినెరుగుమీ ||౨||

క॥ అనియారీతినిబోధిం । చ్చినశిష్యవరుండుసంత్ర సించ్చెనుయూబోధను । వింన్నకంన్నమనజం । డనిశముత నరూపునెరిగియానంద్రించున్ ||౩||

గీ॥ ప్రేమజేసిపరశురామసీతాగామ । మూర్తిదృక్కు దృశ్యములనుదెల్పు । కేరిభాగవతులకృష్ణుడువినిదృకన్వి । యాపమేనటంచ్చురూఢిజెందే ||౪||

ఇతి శ్రీమద్భాగవతకృష్ణ విరచిత దృద్ధౌశ్య వివేకచతుష్కం
సమాప్తం ||౩||

ర. మహావాక్యవివరణపంచకం ॥౫॥

సీ॥ వినుడిమహావాక్యవివరణజనులారగురుమూర్తినొ
కళిష్యవరుడడిగిన । నామహావాక్యములవిటియన్వయ
మునువినజెప్పెసీవుసీతనుచతుష్క । మునుగూడిత్వంపద
మునకర్థమీశ్వరతనుచతుష్కమతండుతత్పదార్థ । మిరు
వురిదేహంబులిద్దరిగుణములు తొలగించి చూచినతుదప
దార్థ । మశానుయీమూడుతత్వమస్యనెటివాక్యమియ్యెసీ
గుణములుకొద్దివధికమామహా । త్తునిగుణములుయిద్దరి
యంగములను । వినుముచెవియొగ్గి తెల్పదవేరేవేరే ॥౧॥

సీ॥ స్థూలంబుమొదటిదిసూక్ష్మంబురెండోదికారణంబు
తృతీయకాయమగుమ । హాకారణముతుదదగునీకుని
శునికివిరాట్టుతొలుకాయమవలిదగు హి । రణ్యాగభుం
డుకారణముప్రకృతీసర్వసాక్షి నాల్గవదగుసత్యమివిటి ।
తోటివచ్చునుబోవుతొలగకెనిమిది యాత్మలునుమాతృక
లునవస్థలుగుణములు । శక్తులభిమానులునుభూతసముద
యంబు । స్థలములవలి మహావాక్యసమితియందు । దీని
యర్థంబెకలిగుండుమానకెపుడూ ॥ ౨ ॥

సీ॥ అయమాత్మబ్రహ్మయంచను వాక్యమిదికొనవేద
మందునగలదువెదకికొనుము । సామవేదంబునుజదివినత
త్వమస్యనువాక్యమగుపడువినుముమొదటి । వేదంబులో
పలవెదకప్రజ్ఞానంబ్రహ్మయనెటి వాక్యంబుమనకెదోరు
కు । రెండవవేదమందుండ్ర హంబ్రహ్మస్తియనువాక్యమిది
వెదకినగనుపడు । నిన్ని వెదకంగనేటికియన్నిగురుని ।

వద్దగల్గును శేవించ్చదిద్ది తెలుపు । ననినవిని మ్రొక్కి యా
మహాత్ముని కరుణను । మోదమున జెందెనప్పుడాముముక్ష
జనుడూ ॥ ౩॥

గీ॥ అతనివలె నెదీని సతతంబు మరువక । చదువుచుం
న్న వినిన సకల వేద । సారమెరిగి చిత్త చాంచల్యమును మా
ని । నృతతిజెందు పరమగతిని నిజమూ ॥ ౪॥

గీ॥ ప్రేమతోడ పరశు రామ సీత రామ । గురుడు దెల్పు
వేదగుహ్యమెరిగి । పరమశాం త్రి నెందై భాగవతుల కృష్ణ ।
భూసురుండు పూర్వపుంజ్యమేమో ॥ ౫॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణవిరచిత మహావాక్యవివరణ పంచకం
సమాప్తం ॥ ౪॥

౫. ప్రణవార్థప్రకాశికాత్రయం ॥ ౩॥

సీ॥ జనులార ప్రణవార్థమును సద్గురుని జేరి సచ్చిష్యుడడి
గిన సం త్తశించి । వినుమని చెప్పె జీవునికి నాల్గంగ్గముల్ గల
వీశ్వరునికి నాల్గంగ్గములును । గలవవిలోచనకంజ్జాతమున
జూడుమెరుపు తెలుపునలుపు మేఘువం నెన్న । లివిజీవతను
కాంతులెరుపులోపచ్చన తెలుపులోపల నలుపునలుపులో
నాశ్యామమును నీలమంద్మనస్ఫటిక కాం త్తిగలుగుని వియీ
శ్వరుని దేహ కాంతులిన్ని । తనువులకు మీద శుద్ధపీతస్వరూ
పు । డైన బ్రహ్మాంబుగలిగుండునతడెనీవూ ॥ ౧॥

క॥ అని చెప్పిన దేశికునకు । వినయంబున మ్రొక్కి లేచి
వినుతించి ముదం । బున జెందెనట్లు తదోచ్ఛ్చ । ధనువినుకను
నృతతిజెందుత ద్భావమునక ॥ ౨॥

గీ॥ పరశురామవంశభవుడుసీతారామ । ధరణి సుగు
డుదెల్పదానిభాగ । వతులకృష్ణుడెరిగివదలకతలపోయ ।
దొణగెమనసునెటకుదొలగనియకా ॥౩॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణవిరచిత ప్రణవార్థప్రకాశికాత్రయం
సమాప్తం ॥౫॥

౬. పరిపూర్ణాబోధాష్టమాలిక ॥౮॥

సీ॥మరియొకనాడుసద్గురునిగంగ్గొని మ్రొక్కి ప్రస్తుతి
గావించిపణతిబల్కె । భువిలోనరామడుగుశివరామదీక్షి.
తుల్ వచనకావ్యంబుగనచలబోధ । గల్పించెనటదాంన్ని
కరుణించి తెల్పుమంచనవినిసంతోషమునగురుండు । పరి
పూర్ణామొకటిలేనెరుకనేదొకటుండుపరిపూర్ణామనెరిం
గినెరుకనువిడ । చాలునికయేమిబట్టదో సఖియయనిన ।
యచలమననేదిలేనెరుకనగనేది । యెరుకనెవ్వరు బుట్టించి
యణగజేతు । రయ్యవిస్పష్టముగబోధజెయ్యవయ్యా ॥౧॥

క॥ అనిప్రార్థించినహాషణం । బునపరిపూర్ణామును
జూపిపురుషయువతులై । కనుపట్టలేని యెరుకను । కను
గొనుమనిచూపిదీంన్ని కలదనకుసుమీ ॥౨॥

క॥ పరిపూర్ణామనినయచలము । యెరుకనవిశ్వంబు
తనువులెరుకననేనీ । వెరుకన సంక్కల్పంబగు । యెరుక
నెయెరుకనుత్యజించుయెరుకేపోవు ॥౩॥

క॥ లేనికలమేలుకొన్నను । తానెక్కడనిల్వనట్లుద
బ్బరయగునీ । వీనిర్థలబోధనుమే । లేననుకలవంటియె
రుకగనరాదుజమీ ॥౪॥

క॥ పరిపూర్ణముపరిపూర్ణము । నెరకనుగురుతెరు
గదెరుకయెరుకనచలముం । యెరుగునుగురువెప్పటికీ ।
యెరుకనుగనబోకుపోనియేమిటికింక్క॥ ౫॥

క॥ వినుముపరిపూర్ణమంద్యన । తనకైతాబుట్టియె
రుకతనపుట్టిల్లుం । గనబోవతనకుదానె । కనుపడదీవి
శ్వమంతగనుపడదుసుమీ ॥౬॥

క॥ మంత్రములురెండుగలవా । మంత్రంబులలోన
మొదటిమంత్రమచలముం । మంత్రించునెరుకనావలి ।
మంత్రముమంత్రింపుచుండుమరువకరెంట్టి ॥౭॥

సీ॥ తలపోయుచుండ్డుముతరుణినింన్నెవరై నబోధించు
మనవారిబుద్ధినెరిగి । తగినవారైరేని తప్పకబోధించుతగ
నివారైరేనితగదుతెల్పు । నింన్నెన్నొరీతులనేపరిక్షించ్చి
యీబోధనీకరిగి స్తిబోధజేయ । తగినదానవటంచుదయ
జేసిసుజనులతోపొండ్డుసలుపుముదుష్టజనుల । పొందుకల
నై సజేయకప్రొద్దుగదుపు । చుండుమనిచెప్పితానూరకుం
డైనంత । జాలమాంబయుసద్గురుమూలమునను । యెరిగి
పరిపూర్ణమున లేనియెరుకనువీడే ॥౮॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణదేశిక ప్రభుశిష్యురాలగు తల్లావర్ణుల
జాలమాంబ

కోరికప్రకారం శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభువులవారెరచించిన పరిపూర్ణ
బోధాష్టమాలిక సంపూర్ణం.

౭. పరిపూర్ణబోధాషటకం ॥ ౬ ॥

సీ ॥ శ్రీరమైతుడైనారాయణునిపేరవెలసిన గ్రా

మంబువిడిదిగాను । జేకొంన్నరామడుగుశివరామ దీక్షితు
 ల్ రచియించినట్టియీయచలబోధ । నాయయ్యచేతకం
 బ్బాలూరి అప్పయ్యమంత్రి దావినివచ్చి యంత పరశు ।
 రామసీతా రామరత్నమునకుజెప్పెనతడు నేననుభాగవతు
 లకృష్ణ । భూసురుడువేడదెల్పెతద్యోధమీకు । విన్నవిం
 చెదవినితప్పులున్నదిద్ద । వలసినదియింతె సజ్జనవర్యులార ।
 భద్రయశులారకరుణాసముద్రులారా ॥ ౧ ॥

సీ ॥ ఈసృష్టికన్న ముంన్నేకమైనిత్యమై యాద్యంత
 శూన్యమైయమితమగుచు । యెరుగుట మరుచుటలేప్రా
 ద్దులేనిదై ద్వంద్వత్రిపుటులనుదగులనిదై । నామరూపం
 బులెన్నటికిగై కొననిదై వాజ్ఞనోతీతమై వగపు మురిపె ।
 మెరుగనిదై శబ్దవిరహితాకాశమై యిదియది యింతంత
 యిట్టిదట్టి । దనుచుజెప్పంగరానిదై జననమరణ ములను
 బొందనిదై వ్యోమమునకులోన । బైటగలదై ప్రపంచక
 ల్పనకుజొరనిదై । వెలితిలేనియీవట్టిలచలమందూ॥-౨॥

సీ ॥ తనకుదానరుదెంచి తనకుదాచనులేని సంకల్పు
 డొకయరక్షణములోన । కోటిమాట్లవివెంచుకొనునారె
 వరువేరెతనువుతోజగముతోదగులుకొని । నానావిధము
 లైన నామరూపములతో తననుతాగనుగొనితానెమురు
 సు । సాలీమరీతినిసకలప్రపంచ్చంబుసృజియించురక్షించు
 సృక్కణంచు ॥ రాకపుట్టుటతాలేకపోకచావు । లవియు
 మేలుకబల్ నిద్రలగును మొదలు । లేనిసంకల్పమే తాను
 నేనుమేను । లగుచువర్తించుతనవఱిమగువనుగనీ ॥ ౩॥

సీ ॥ పెండ్లాడినీవు నా పెండ్లామువేనునీ మగడనంచని
కూడిమందిరములు । గట్టిపిల్లలగనిచుట్టరికెమొనరించివి
లికిసంసారంబువిడచిగురుని । సంన్నిధి కరుదెంచి స్వామి
యీసంసారవేదన బడలేనువేగనంన్ను । కడతేర్చుమని
మ్రొక్కకరుణించి యీవు త్రబట్టబయల్ వునికిఘట్టిగాను
చెప్పినీవేమిలేదనిచెప్పెనతడు । గురుడుజెప్పినబోధపైగు
రిదగిల్చి । తనసమూహముతోదర్లెతానువచ్చి । నట్టిచో
టికి యీబోధయిట్టిదిసుమీ ॥ ౪ ॥

క ॥ సంకల్పజాలమనియెడి । యంకిలిలేనట్టిచోటునర
ళినయంతఃసంకల్పముమాయమగున్ । సంకల్పపుజగము
నిల్వజాలునెయవలన్ ॥ ౪ ॥

క ॥ బూటకపుగురుడుజెప్పే । తాటక తూటకలుగా
దుతక్షణమునయే । పాటలునిలువవుయిదివిన । మాటలు
తముదామెలేచిమాయముగావే ॥ ౬ ॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవతకృష్ణవిరచితపరివ్రాజ్ఞబోధాషట్కంసంపూర్ణం॥ ౭॥

౮. గురుశిష్యసంవాదపోడశి॥౧౬॥

శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభువులవారు - తమ
శిష్యురాలగు-తల్లావర్ణుల జాలమాంబకోరినందున-రచిం
చిన - పోడశీ ॥

క ॥ శ్రీమద్భాగవతాంన్వయ । తామరసాదిత్యకృష్ణ
ధాత్ర్యమరునకుం । మామకగురునకు మ్రొక్కిమ । హా
మోదముతోడసజ్జనానందముగాన్ ॥ ౧ ॥

క ॥ గురుశిష్యవచనములుగా । పరమరహస్యార్థమెల్ల
బలెక్కదవినుడో । నరులారతప్పులెన్నక । హృషంబీరీతి
యాటలాడించుజుమీ ॥ ౨ ॥

క ॥ సారముగనిసంస్కృతి నిః । స్సారముగాజూచినట్టి
నద్గురుమూర్తిం । జేరియొక బ్రాహ్మణస్త్రీఁ నేరుపుతో
మ్రొక్కియెడుటనిలచిట్లనియె ॥ ౩ ॥

క ॥ బిసరుహభవకులభూషణ । వసుధామరవర్యవిను
తవరగుణబృంధా । వసుధీశవంద్యచరణా । కుసుమాయు
ధశతసహస్రకోమలగాత్రా ॥ ౪ ॥

క ॥ అనివినుతిజేసినేనని । తనువునుదలపోయుచుంటి
తద్దయుబ్రీతిక । మునుపిపుడిదినేగానం । చనితోచెను
తెల్పవయ్య అతివిశదముగా ॥ ౫ ॥

క ॥ నేననువస్తునయెట్టిదొ । నేను విచారించి తెలియ
నేరనుయీమేఁ । దేనబుట్టినదొయెరుగను । ధినుతమద్గురు
వరేణ్యాదీనశరణ్యా ॥ ౬ ॥

సీ ॥ అనిపల్కవినిగురుండాపెతోనిట్లనె భూతక ద
మముచేబొడమెస్థూల । తనువుదృశ్యంబగుస్తంభంబువ
లెనీకు కనుకయీదేహంబుగావునీవు । అన వినియయ్య
నేనదిగాకమరియేమ్యపంచకృతములై నపంచభూత । ము
లజనించినిలింగమును నేననెటిభ్రాంతిడగిలె నీవదిగావు
దాన్నిబా యు । మనదానివిడిచినేననెటిదేమనియంన్న
నీవునీవయ్యుండినిన్నునీవు । యెరుగబోవుటకారణమెడు

కననిన | నదిమహాకారణమువీటినరయుదీవు | అవియునిన్నె
రుగలేవనియనినమొకి | చేతులుమొగిడ్చిప్రస్తుతుల్
జేశిజేశి || ౭ ||

సీ || పంచభూతములెందు ప్రభవించెననవిని యాత్మ
లోనేనాత్మననెటిదొకటి | గలిగెమహత్త్వమలమహతత్వ
ముకుదయించెనొకగుణక్షోభిణియది | చెలగినత్వాదుల
స్పృజియించె తామసగుణము కంబరమను కొడుకతనికి |
హయువాయువందనలమందుదకంబుబొడమె నాయుదక
మందు | భూమియాయన్నిటికివిరాట్పురుషుడతడె | స్థూ
లతనువయ్యెశివునకుసూక్ష్మమఖిల | దేవతానీకమయ్యె
నాదేవవిభుని | కతనికారణతనువుప్రకృతिसర్వ | సాక్షినా
లవదేహమకాసఖయవినవే | ౮ ||

గీ || అష్టతనువులవర్ణము లష్టగుణము | లష్టమాత్మ
కలష్టాభిమానులష్ట | నిలయములుగలవవితమ్మునిన్నెరుగ
వు | యిన్నిటినినీవెయెరుగుదు వీవెనేనూ || ౯ ||

సీ || అణుమహాచైతన్యమవ్యయ మవ్యక్తమజమచల
మనంతమాత్మవీవు | అనవినికర్తృత్వమాత్మదోతనువు
దోపాపపుణ్యద్వయఫలమెవరిదో | తనువుననెట్లుచైతన్య
ప్రవేశమో ఉత్పత్తినాశంబులే తనువువో | యిన్నిటినెరి
గించుమన్ననాగురుడనె ఖరకరదీపప్రకాశములను | జను
లుతమతమస్వప్రయోజనములన్ని | జేయరవిదీపములు
వాటికాయసాక్షు | లట్లనీతేజముననుయాయంగసమితి |
కార్యములుజేయజూతువకర్తవరయా || ౧౦ ||

గీ || అర్కుడుదయింపగనిపశుఘ్నా వనీసు | రులోనరిం
చినపనులసూర్యుడు స్మృశించ | నట్లుసుకృతాఘములను
నీవంటవంగ | మెరుగదవిటినిజడముదా నెల్లైరుంగూ || ౧౦ ||

సీ || అనుభవింపుచునుండునజ్జాని యపుడుబాబుచ్చిని
గనిపశిబాలర్పుడశి | నట్లుకుంమ్మరిజేయుకోట్లబానలయం
డుగగనంబుజొచ్చినగతినియాత్మజొచ్చుతత్వములలోఁ
చ్చిఘటోదకమునఘటముదొలిగినననజహితుడు | జావలేద
ట్లాత్తజావడీదేహంబువిచ్చిపోయిననై దువిధములై న | ప్రళ
యములుగలవండుఁ ప్రళయయుగము | పిండమందుండు
రెండుబ్రహ్మాండమందు | గలిగియుండునుగురునిచేగలుగు
నెకటి | ప్రళయమనుమాటమృషసుమీపద్మనేత్రీ || ౧౧ ||

గీ || అక్షిపురుషాద్యుపాసనలాదియైన | వెన్నెకల
వాత్మనెరుగుటకన్నిటందు | యెక్కువైనట్టి దీబోధ పె
క్కుపలుకు | లేలనామాటనమ్మితెచాలుచాలూ || ౧౨ ||

క || అనిశమునీవీబోధను | మనమునయేమారబోకు
మతివిభ్రమచే | మునుపటిమాయనుయెరుగవె | నిను
నీలోనిలువనివదునిశ్చయముజుమీ || ౧౩ ||

క || అనిబోధించెను దేశిక | జనపతితద్బోధనమ్మిజాల
మదొలగెన్ | జననమరణములకట్లనె | వినునృతలికిమా
తృగభన్ వేదనయణగున్ || ౧౪ ||

క || తల్లావర్షు లజాలమ | యుల్లంబీబోధమీదయుని

చియితరమా । చిల్లరబోధలవిడిచెను | బెల్లముదినువాడు
చేదు బెట్టునెనోట ॥ ౧౬ ॥

ఇతి గురుశిష్యసంవాద షోడశీ సంపూర్ణః॥౮॥

౯. బృహద్వాసిష్ఠ బాణం ॥౫॥

సీ॥ శ్రీమద్రమాసుందరీమనోహరుడగు నారాయణా
భిధానమునవెలయు । గ్రామనివాసియారామడగుశివ
రామదీక్షితుల్ తనశిష్యశీక్షకొరకు | వచనకావ్యంబుగనచ
లబోధయొనర్చెనందులోగల యర్థమంత మీకు । వినజే
తువినరయ్యజనులార వొకశిష్య వరుడు సద్గురునకు వం
దనములు । జేసితద్బోధనడిగినజెప్పెనిట్లు । సర్వగతము
నునిత్యంబుస్థాణువచల । మునుసనాతనముననంత మనజ
మనహ । మైనయీవుత్తబట్టబయలందులేన్దే ॥ ౧ ॥

సీ ॥ నీనాస్వరూపమైనిఖిలప్రపంచమై నేనునీవనినన్ను
నిన్నెరిగెట్టెదై । కారణములేనిదై కార్య కారణములురెండు
దానెయై వెలశియమిత । వేదముల్ గల్పించి భేదములను
జెందికలిమిలేముల సుఖకష్టములను । పుట్టుచావులరెంటి
బొందుచు నానావికారియై మాయనంజేరియడుగ । నేను
తనమీదివస్తువునిదుగొచూడు । మనినసవినయమునదా
నిగనిస్వకీయ్య । చిత్రములతోడ నిలువక చేరెనపుడు ।
తానువచ్చినచోటుకుతక్షణమునా ॥ ౨ ॥

క ॥ మేలుకగాఢాసుప్తిని । యేలీలంవచ్చినిలిచి యే
గునెనేనుం । ఆలీలవచ్చిపోయెను । నేలే నటువంటిచోట
నిజగురుకరుణా ॥ ౩ ॥

క॥ అనిగురుడీరీతిని దెల్పినవినిశిష్యుండువానివిధమున
యీబోధనుజెందెదీనిప్రేమను । వినువారలువారివలెనె
వెలయుదురుజుమీ ॥ ౪ ॥

సీ॥ శివరామదీక్షితుల్ జెప్పకంబృలూరియప్పయ్యమం
త్రియీయచలబోధ । వినిపిల్చివినజేతనశిష్యుడగుపరశు
రామ సీతారామరత్నమునకు । వాగునేననుభాగవతకృ
ష్ణుడదిగోరబోధించిరతనికాబోధనతడు । కలలోనివాడు
మేల్కనినతాలేనట్లు యీప్రపంచంబుదానేమిలేక । పా
యెవినినిల్చెపైమాటపలుకరాదు । చేటులేనట్టిచోటపై
కూటమంత । వినుడియుల్లక్ష్మియిదియైన వెదకిచూడ ।
నెందుగనరాదుసరెకగాయిదెసరిసరీ ॥ ౫ ॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణవిరచిత బృహద్వాళిస్తవః
సమాప్తం ॥౯॥

౧౦-అచలబోధాపట్కం ॥౬॥

సీ॥ వినరయ్యజనులారవినజేతుశివరామదీక్షితుల్ జేరి
నతెనుగుబోధ । లోగలయర్థంబునేగంట్టిపరశురామసీతా
రామరత్నమునకు । శేవజేయుచుప్రియ శిష్యుడనై భాగ
వతకృష్ణుడను పేరవసుధమీద । వెలశితియీబోధవృత్తాం
తమెఱుగక సంబరబోధనియపహశించి । వినరుకొండ్రు
వినకుంన్నవిలువదిగునె । వకమహాత్మునిగనిశిష్యుడొకడడి
గిన । నతడువానినిజూచియిట్లనియెదీని । వినుమునామా
టమీదనీమనసునిలిపి ॥ ౧ ॥

సీ॥ అహమనేదానినియంట్లనిజముదా నవికారిగనుక

నేననదులేని. అహమనేమాటత దవికారినెరుగదా య
వికారిలోజేరియాదుచుండు. యిదెపంచ్యభూతాల నేవు
తోనీనిన తల్లితల్లినిగంన్న తల్లిదండ్రుడి. అవికారియొకటుం
న్నదని తెల్పికనిదానిలేనినేలేననితానెరిగిన. నేనునిలచుం
డ్డదదిబోవదానివెంట్రు. దానిసం త్తతియేగునుతక్షణమున.
మొదటిదచలంబురెండోదిమొదలులేని. యట్టియీగురు
తెరుగుమేననివచించిచ్చి ॥౨॥

క॥ అనహమునకహమునకుసు. ప్తినిమేల్కనుదీటుజే
శివినుమహమునుమే. ల్కనురెంట్టిదీశివేశిన. ననహము
గాధాసుషుపులాపై నిలుచుక ॥ ౩ ॥

సీ॥ మొదలులేక నెవచ్చిమొదలై ప్రపంచంబుపుట్టించి
రక్షించి పాలియజేయు. నిదియెమూలం లేనియీగురు
తెరిగేశరీరంబు దానవికారియైన. యీవు త్తబయలేవుం
న్నదందునేలేననిగుర్తెరిగి లేకయుంన్న. దానితో పోవు
దానిప్రపంచంబు మిగులదంబరమైనమిగులునట్టి. వస్తువ
చలంబునిత్యంబు వాస్తవంబు. సర్వగతమజమవికారిస్థా
నువెరుక. మరుపులెరుగనిదింతై నమరుగులేక॥ నిబిడమై
య్యుండియున్నది నేనుగానీ ॥౪॥

క॥ అనిగురువరుడెరిగించిన. వినియతడాబోధజెందె
వేడ్కనుయీబోధనువింన్నకంన్ననరుల. ప్లనెతద్బోధార్థ
మబ్బియహమనరుజమి ॥౫॥

గీ॥ ఉంన్నదానిలోన వ్రళ్ళవ్రళ్ళకై కృష్టి. గురువరుం

దుశిష్యవరుడువారి | బోధ నేనుమీకుబోధించినదిమీర |
లేనుశక్యశక్తి తానుశక్తి ||౬||

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణవిరచిత అచలబోధావట్కం
సంపూర్ణం ||౧౦||

౧౧. గురుశిష్యసంవాదై కాదశకం ||౧౧||

సీ॥ శ్రీమద్గురు పరశురామ సీతారామమూర్తినిధ్యాం
న్నించిమ్రొక్కివినుతి | జేశిచే శెడగురు శిష్యసంవాదం
బువినరయ్య జనులారవేడ్కతోడ | సాధనచత్వారిసంప్ప
ద్విశిష్టుడై శిష్యుండునాల్గుశిశ్రూషణములు | కరుణారాగు
రునకుగావించియొకనాడునేను మేననుకొంటి నేటిదనుక |
యిపుడువేరనితోచెను యీశరీర | మెట్లగలిగెనె నేనననే
మిటిదియొ | తెల్పగదవయ్యయిదిలెస్సదేశికవర | పరమ
కారుణ్యరసపూరభవవిదూరా ||౧||

క॥ అనిప్రార్థించినవినుమని | తనహస్తముమస్తకము
నతగనిడిబోధిం | చెప్పను భూతకర్మమంబున | గనుపడు
యీస్థూలతనువుగలిగెనుజడమె ||౨||

క ॥ ఇదినీవుగావుదీనిని | వదిలిసుఖంబుండు మనిన
వాడిట్లనియెన్ | యిదిగాకనునేనెవడనె | వదలకవేవేగ
దెల్పవలెనననతడున్ ||౩||

సీ॥ వినుముయీదేహంబు విడచియపంచీకృతములై
నపంచభూతములవలన | గలిగినయాసూక్ష్మ కాయంబు
నేననితలపుచున్నాడవుదానిబా యు | మననదిబాశినేన

ననేమియనియుంన్న నీవునీవై య్యండినేనెవడనొ । యను
కారణశరీరమునుబట్టియున్నావు తలగియిదేహంబుదల
పకుమన । వినిశరీరత్రయమునునేవేరెవేరె । యెరిగితెలు
సుకొనేటియా యెరుకననిన । నవిమహాకారణముదానికవల
నున్న । వాడవీడనితెల్పినవాడుమ్రొక్కీ॥ ౪॥

సీ॥ భూతపంచకమెందుబొడమెనంచనవినియా త్తలో
నేనాత్తననెటిభ్రాంతి । తనకుదాగలిగెను దానిమహాత్త
త్వమనిమూలమాయనియనిరిదాని । కుదయించెనొకగు
ణక్షోభిణియది గుణత్రయమునుబట్టించె తామసమున ।
గలిగెనభంబు తద్గగనమందనిలమాయనిలమందనలమా
యనలమందు । జలముజలముననవనియి సర్వమునవి ।
రాట్టుజన్మించెవినునూవిరాట్టుశివున । కాదితనువయ్యెత
క్కిన యంగసమితి । సకలసురలు ప్రకృతినర్వ సాక్షు
లయ్యె ॥౫॥

గీ॥ నీకుశివునకుగల యట్టినిజగుణముల । విడచికను
గొను మీశుండువేరెలేడు । అశరీరావృకమునునీవరయు
దరయ । దాశరీరావృకంబునిన్ననఘయనినా ॥౬॥

సీ॥ కర్తృత్రయమునకు కర్తలెవ్వరుపాప పుణ్యంబులె
వరినిబొందునాత్త । తనువులోపలనెట్లు తాప్రవేశించును
మృత్యువెవరినిబట్టి మిడుకజేయు । ననవిని ప్రజలందరొ
నరించుప్రజలకుదీపమం భోజాపుడేపగిదిని । శాశించకను
తమస్వప్రభచేరాత్రిపగలొక్కరీతినిప్రజ్వరిలుచు । సాక్షు

లై య్యుండు రారీతిసకలతత్వ । ములపనులకెల్లసాక్షివై వె
లుగుదీప్త । సూర్యుడుదయింపమేదినిసురపశుఘ్ను । లాచ
రించెటికర్తృఫలములరెంటి ॥ ౭॥

గీ॥ అక్కుడంటనిపగిదిసీవంటవనఘ । సుకృతములను
దేహమెరుగదదితిజడంబు । చంటిపిల్లలబాబుచ్చిచంకినట్లు
పుణ్యపాపములనుజ్ఞాని పొగరణచునూ ॥ ౮ ॥

సీ॥ ఖండముగాకనఖండమైగగనంబు ఘటకారుడొన
రించుఘటములందు । జొచ్చినవిధమాత్తజొచ్చుతత్వము
లందు । జలపూర్ణఘటములోజలజహితుడు । బింబించ్చి
కలశంబు భిన్నమైపోయిన నర్కుండు జావనట్లాత్తజావ
దంగ్గంబుపంచత్వమందినప్రళయముల్ రెండుపిండమున
బ్రహ్మాండమందు । ప్రళయములు రెండుగలిగుండుప్రళ
యమొకటి । గురునిచేగల్గునివి మిథ్యలెరుగుమితర । బో
ధలెవ్వియుదీనితో బోలవిలను । మేలుసమకూర్పు నీకిది
చాలుచాలు ॥ ౯ ॥

క॥ అనిబోధించినదేశికు । గనినుతులొనరించి పూజ
గావించిముదం । బునబొందెతిరిగియీబోధను । వినకను
నృతతిజొరదు తల్లికడుపున ॥ ౧౦ ॥

గీ॥ భాగవతకృష్ణుడీ బోధభావమందు । నమ్మితక్కి
నబోధలజిమ్మివై చె । అమలకమలమరందంబు నానుతే
టి । బావనేర్చునెదుత్తూరపుష్పములకు ॥ ౧౧ ॥

ఇతిశ్రీమద్భాగవతకృష్ణవిరచిత గురుశిష్యసంవాదైకాదశకం
సమాప్తం.

౧౨. కందార్థచతుష్కం ||౪||

శ్రీమద్భాగవతాంస్వయం । తామరసాక్షుఁ నకుకృష్ణ
ధాత్ర్యమరునకుఁ । మామకగురునకుభక్తిని । నేమ్రమొక్కిర
చింతువినుడి ॥ నేర్పూమిరగనూ*వోజనులార । నిగమాం
త్తార్థమునూ*యేమానియనరాకయేకావశాబ్రహ్మామం ।
ద్రీమాయజగమంత్రయేష్వాటాయను లేందే * నేర్పూ
మిరగనూ-వ్రాజనులార । నిగమాంతార్థమునూ ॥౧॥

ఈవిశ్వములో నెకసతి । తావింన్నపమాచరించెత
నదేశికుతో*వోవిప్రవర్యనేనన । నేవిధపుదొతెలియజెప్పు ॥
*మిద్దికూడదనకా । శాంత్యేననామదిద్దివినికా*పావన
చరితనాపలి కేనిట్లనిగురు । డీవేబ్రహ్మపు మేనులేగానం
చనుకుంట్టె *ఇదికూడదనకా - శాంత్యేననా మదిద్ది
వినికా ॥౨॥

అనినవినిత పెయిట్లనె । తనువులుయెంన్నెట్లుగలిగెతను
వులనెల్లం । కనినట్టిదెవ్వరిదియే । ఘనునకుజన్మించ్చె
ననిన ॥ కరుణాతోడుతనూ*చూచిపలికె పరిపూర్ణమున
నూ*మనసూబుట్టెనుదాని మహిమేయీసకలాము । మన
సూబ్రహ్మమునందు । మడశీనమాటేది । కనినమీ
దటనూ * చూచిపలికె । పరిపూర్ణముననూ ॥౩॥

దానబుట్టినదిగనుకనె । దీసికియీమహిమగలిగెదేవు
డనంగ్గా । మానసమేజీవుడనినను । మానసమేవిశ్వమని
న ॥ మరిమేనులనినా*మానసమేస । ద్గురుశిష్యులనినా*మా
నాసమిప్పుడీ మర్తాముగురునీచె । తానెరుగునోనాడె ।

తానెలేకుండాను । మరిమేనులనినామావసమేస-ద్గురు
శిష్యులనినా ॥౪॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణవిరచిత గురు శిష్య సంభాషణంబను

కంఠార్థ చతుష్కం

౧౨॥ సంపూర్ణం.

శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణదేశికప్రభు
మహారాజనహిత శ్రీమత్ ఫీల్థానా శ్రీశంకరదేశికప్రభు
మహారాజకీజై.

శ్రీమద్వేదాంతసారనీయ, సచ్చిదానంద రహిత, ప్రకృతి
ద్వయాతీత, కేవలాత్మ, అశరీర, అచల, స్వరూపులైన,
శ్రీమత్ఫీల్థానాశంకరప్రభు, నిజగురుస్వాములవారి
ప్రియశిష్యులైన, మాధవరాజు వెంకటప్ప
రావు, మాదిరాజు సూర్యారావు, యీ
యిరువురచే అచ్చుకూర్చించి ప్రకటిం

పఁబడినభక్తజన ముక్తావళియను

సద్గురుసంక్తిరసలుగల గ్రంథ

ము స ర్వం బు ను

సంపూర్ణము.

10953

